

&lot

- [Kur'an'da Başörtüsü Yok Diyenlere](#)
- Açılıp Saçılarak Yürümeyin(Ahzab 32,33,34.Ayet Tefsiri)
- Irzlarınızı Koruyun(Nur Süresi 31.Ayet Tefsiri)
- Müminlerin Hanımlarına Söyle(Ahzab Süresi 59.Ayet Tefsiri)
- -Hicretin Beşinci Yılı-Örtünme Emri
- Tesettür
- Takvâ_Elbisesi
- Hâyâ İmandandır
- Örtülü Çıplaklık
- Harama_Bakmaktan_Sakınmak
- Lüzum ve Zaruri İhtiyaç İçin Evden Çıkma
- Yabancı_Erkeklerle_Konuşma
- Mahrem-Nâmahrem
- Dövme Yaptırma, Kaş İnceltme, Meylettirici Süslenme ve Giyinme
- Kadının Erkeğe, Erkeğin Kadına Benzemesi
- Zamane Fitnelerinden Birisi
- Hazret-i Allah'a Karşı Gelme2. İsrâf ve Lüks3. Küffara Benzeme4. Çıplaklık5. Riya (Gösteriş)6. Kendini Beğenme7. Hırs ve Haset
- Sade Hayat İmandandır
- Dünya Hayatı
- İsyân Cezasız Kalmaz
- Bu Zamanda Allah-u Teâlâ'ya Yönelmenin Mükâfatı
- Hıfz-u HimayedeKilerin_Mahşerdeki_Durumu
- Kur'an Okuyup Namaz Kıldığı Halde Din Namına Haramları Mübah Görenler
- Saçları Tepeye Toplayıp Deve Hörgücü Gibi Yapmak
- Saçları Deve Hörgücü Gibi Çıkık Olacak[Hadisler]
- Resimdeki_Tesettür
- 12 MADDE DE ÖRTÜNME GERÇEĞİ
- İLÂHÎ EMİR TESETTÜR ve KIZ ÇOCUĞU
- Tesettür_Hakkında_En_Gerekli_Bilgiler

Köşe yazarı bazı ehliyetsiz müftüler (bunların içinde bir bayan da var) ısrarla Kur'an'da başörtüsünün olmadığını, bunu geleneğe bağlı olarak yorumcuların uydurduklarını ve Kur'an'a mal ettiklerini, Kur'an'da (dolayısıyla İslam'da) bulunmayan, farz olmayan başörtüsünü kullanmakta ısrar edenlerin bunu siyaset gereği yaptıklarını? iddia ediyor ve bu iddialarını meydan okuyan bir üslup içinde tekrar edip duruyorlar. Halbuki çok değil, birkaç ay önce bu konuyu bir daha yazmıştım; işte size o yazıdan bir parça:

"Hayli zaman önce bir ilahiyatçı ile İslam'da başörtüsünün hükmü konusunu yazışarak tartışmıştık. Bu tartışmayı olduğu gibi "İslam'da kadın ve Aile" isimli (Ensar Yayınları'ndan) kitabıma aldım. Geniş bilgi almak isteyenlere tavsiye ederim. Burada, sayın Ö. İnce'nin yazısı sebebiyle, Kur'an'da başörtüsü'ne ait kısa bir özet yapacağım:

"Kur'an-ı Kerim'de başörtüsü 24 sıra numaralı Nur suresinin 31. âyetinde geçmektedir. "Kadınlar, başörtülerini, göğüslerinin üzerinden bağlasınlar; yani başörtülerıyla göğüslerini de örtsünler" mealindeki bu âyette geçen "humur" kelimesi, başörtüsü manasına gelen "hımâr" kelimesinin çoğuludur. "Kur'an'da geçen hımar kelimesi yalnızca örtü manasına gelir, başörtüsü manasına gelmez" diyenler kesinlikle yanılıyorlar. Çünkü bu kelimenin kökünde "örtme, karışma, yaklaşma" gibi manalar varsa da, kökten alınmış farklı kelimelerin

(şekillerin) farklı manaları vardır. Mesela aynı kökten gelen "hamr", şarap, "hamîr", hamur mayası, "humâr" akşamdan kalma hali manalarına gelir. Tartışma konumuz olan "himâr" da başörtüsü ve vücudun bütününe örten örtü manalarında kullanılmıştır. Bu mananın delillerine gelince:

Hz. Peygamber zamanından bu güne kadar "himâr"a bu mana verilmiş ve uygulama da bu manaya göre olmuştur.

2. İbn Manzûr, Fîrûzâbâdî gibi kaynak luğatçıların eserlerinde kelimeye "başörtüsü" manası verilmiştir.

3. Taberî, Zemaşerî gibi kaynak tefsirlerin tamamında himâr kelimesinin manasının başörtüsü olduğu kaydedilmiştir.

4. M. Esed'in İngilizce ve M. Hamidullah'ın Fransızca çevirilerinde de kelimeye verilen mana "başörtüsü"dür.

Hasılı Kur'an'da başörtüsünün bulunduğu dair deliller güçlü ve çok, bulunmadığına dair delil ise yoktur."

Bu vesile ile mahut bayanın programında arkadaşım M. Saim Yeprem'in beğendiğim bir cevabını da nakletmek isterim. Bayan yine "Kur'an'da başı örtmek yok, gerdanı örtmek var" demiş. Saim Bey de "Kur'an'da başörtüsü var, evet 'saçınızı örtün' denmiyor, ama 'başörtünüzle gerdanınızı kapatın' deniyor, mesela 'Eteklilerinizle diz kapağınızdan aşağısını örtün' densesydi, aşağı çekerek aşağıyı örtün, üst tarafını açın manası verilir miydi?" demiş.

Ben dinleyemedim, dinleyenler naklettiler, pek beğendim, ağzına sağlık

Sorularla İslamiyet

--

"Bazı ilahiyatçılar, 'Kur'an'da başörtüsü hükmü yoktur' veya 'Devir değişti, İslam hukuku artık uygulanmaz' diyorlar. Dayandıkları bir nas var mı?"

Bu konuda yıllardır yazıyoruz; ama hâlâ konuşulduğunu, tartışıldığını, sorulduğunu görünce yazmaya devam etme ihtiyacı ortaya çıkıyor.

"İslâm'da başörtüsü vardır" diyecek yerde "Kur'ân'da vardır" dememizin sebebi, "Kur'ân'da olmayan İslâm'da da yoktur" diyenlere itiraz payı/fırsatı bırakmamaktır.

Doğrusu ise "Kur'ân'da, Sünnet'te, ictihadda ve ictihadların birleşmesi ile meydana gelen icmâda var olanın İslâm'da da varolduğu" hükmü ve kaidesidir.

Cehaletten cesaret alanlarla bilgisini "nefsânî arzularına, menfaatine, taassubuna, peşin hükmüne" kurban edenler, Müslüman halkımızın kafasını karıştırıyorlar.

Ortaya attıkları yeni iddia -daha doğrusu yeniden ısıtıp sofraya getirdikleri temcit pilavı-

"başörtüsünün Kur'ân'da bulunmadığı, başın ve saçın açılmasında dinî bir sakınca olmadığı" hükmüdür.

Halbuki biraz Arapça bilenler, Nur sûresinin ilgili ayetinde (24/31) geçen "hımâr" (çoğulu humur) kelimesinin "başörtüsü ve baş dahil vücudun üst kısmını kapatan örtü" mânasına geldiğini bilirler.

Bu âyet gelmeden önce başlarındaki örtünün öndeki iki ucunu omuzlarından arkaya atan, boyunlarını ve gerdanlarını açıkta bırakan kadınlara "böyle yapmayın, bu iki ucu göğsünüzün (elbisenizin yakasının, gerdanınızın) üzerinden bağlayın" emrinin verildiğini de bilirler.

Hadis okuyanlar, bu âyet gelince mescitte bulunan Ensar kadınlarının -ilâhî emri geciktirmeden yerine getirmek üzere- etekliklerini yırtarak başlarını, boyun ve gerdanlarını bununla bağladıklarını; keza Hz. Peygamber'in (s.a.) "Allah Teâlâ ergin kadının namazını başörtüsüz kabul etmez" (İbn Mâce, Tahâre, 132; Tirmizî, Salât, 160; Ahmed b. Hanbel, IV, 151, 218, 259). buyurduğunu da bilirler.

Bunları bilmeyenlerin fetva verme hakları yoktur. Bilip de bilmezden gelenlerin, güneşi nefsânî balçıklarıyla sıvamaya kalkışanların ise hesap günü gelip çatmadan akıllarını başlarına almaları gerekir.

Bu vesile ile konuyu bir daha özetlemekte fayda görüyoruz:

Nur sûresindeki âyetlerde kadınların avret (örtmeleri gereken) yerleri açıklanmış, hadisler de bu açıklamayı tamamlamıştır. Örtme, kapatma emri ve yabancıya (nâmahreme) gösterme yasağının, kadın başını ve saçını da içine alıp almadığı bütün devirlerde konuşulmuş, sorulmuş ve başın ve saçın avret olduğu, kapatılması gerektiğinde ittifak edilmiştir (icmâ meydana gelmiştir).

Bizim tesbitimize göre sahâbeden günümüze kadar her asırda yapılan ve kısmen yazılan tefsirlerde hür, Müslüman kadınların el, yüz ve ayakları hariç, bütün vücutlarının avret olduğu, örtülmesi gerektiği konusunda sözbirliği ve görüş beraberliği vardır. Baş dahil avret yerlerinin örtülmesinin farz, açılmasının haram olması hükmü, açıklayıcı hadisler yanında bilhassa Nur sûresindeki âyete ve bu âyetin şu üslûp özelliğine dayandırılmıştır:

a) Erkeklerin gözlerini haramdan korumaları, iffetlerine sahip olmaları istenmiş; ancak bu davranışın onları ruhen temiz kılacağı bildirilmiştir.

b) Kadınların da gözlerini haramdan (cinsi arzuyu uyandıracak yerlere bakmaktan) sakınmaları, iffetlerini korumaları emredilmiş; hemen bunun arkasından zaruri olarak açıkta kalan yerler (eller, ayaklar ve yüz) müstesna bütün vücutlarını kapatmaları, güzel ve çekici yerlerini nâmahreme göstermemeleri istenmiştir.

c) Başörtülerini (hımâr-humur) boyun ve göğüslerini örtecek şekilde bağlamaları açıkça ve özellikle emredilmiştir.

d) Örtülecek ve açılacak yerler yanında kimlere karşı ne kadar açılacakları de hükme bağlanmıştır.

e) İlgili ayetlerin sonunda "Ey iman edenler! Hep birden Allah'a tövbe ediniz ki kurtulasınız" buyurulmuş, örtünmenin bir tavsiye değil, bağlayıcı emir olduğu hükmüne bir işaret göndermesi de bununla yapılmış, daha önceki ve bundan sonraki itaatsizlikler için tövbe edilmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Bu emir gelince Müslüman kadınlar derhal itaat etmişler, gerektiği gibi kapanmışlar, uygulama Hz. Peygamber (s.a.) tarafından titizlikle takip edilmiş ve asırlar boyunca da bu şekilde devam etmiştir.

Bütün bu açıklama, karîne, delil ve işaretler konumuz olan, sınırları belirlenmiş örtünme emrinin -tavsiye değil- bağlayıcı olduğunu açıkça ortaya koymaktadır.

Kaynak:Sorularla İslamiyet

Ayetlerin tefsirlerindeki ekliyorum aklınızda şüphe kalmamasın.İslamda örtünme yok,başörtü yok diyen sapıkların yoluna gitmeyin.Onlar nefslerine ve şeytana uyanlardır. Ahzab Süresi(33. Süre)

32.ayet

Ey Peygamber hanımları! Sizler herhangi bir kadın gibi değilsiniz. Eğer takvâ sahibi olmak istiyorsanız, edâlı konuşmayın. Kalbinde hastalık bulunan kimse kötü şeyler ümit eder. Daima ciddi ve ağırbaşlı söz söyleyin.

33.ayet

Vakar ile evlerinizde oturun. İlk cahiliye çağı kadınlarının açılıp saçılması gibi açılıp saçılarak yürümeyin. Namazı kılın, zekâtı verin, Allah'a ve Peygamber'e itaat edin. Ey Ehl-i beyt! Allah sizden kiri, günahı gidermek ve sizi tertemiz yapmak ister.

34.Ayet

Evlerinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmeti hatırlayın. Şüphesiz ki Allah Lâtif'tir, haberdar olandır.

(vakar:Ağırbaşlılık)

İbni Kesir Tefsiri

Ey Peygamber Kadınları

Bu da Allah'ın hem peygamberin hanımlarına, hem de onun ümmetinin hanımlarına emrettiği bir edeb tarzıdır. Allah Teâlâ peygamberin hanımlarına hitâb ederek kendilerine emrettiği gibi Allah'tan korkmalarını ve onların diğer kadınlara benzemediklerini, fazilet ve mertebe bakımından diğer kadınlarla aynı olmadıklarını belirterek «(Sözde) edalı olmayın.» buyuruyor. Süddî ve başkaları bu ifâdenin, erkeklerle konuşurken ağzınızı ve yüzünüzü eğip bükmemeyin, demek olduğunu belirtmişlerdir. Bunun için Allah Teâlâ müteakiben »Kalbinde bir hastalık bulunanlar kötü şeyler umarlar. Ve hep ma'rûf söz söyleyin.» İbn Zeyd'in dediğine göre hayır, ma'rûf, güzel ve beğenilen sözler söyleyin, demektir. Bu demektir ki; onlar yabancılara dillerini eğip bükerek seslenmeyecekler ve kadınlar yabancılara kocalarına seslendikleri gibi seslenmeyeceklerdir,

«Evlerinizde oturun.» İhtiyâcınız olmadığı takdirde evinizin dışına çıkmayın. Şer'î ihtiyâçlar arasında şartına uyarak camide namaz kılmak da yer alır. Nitekim Rasûlullah (s.a.) da şöyle buyurmuştur: Allah'ın cariyelerini Allah'ın mescidlerinden alıkoymayın. Ancak onlar camilere koku sürünmeden çıksınlar. Bir başka rivayette ise, onların evleri kendileri için daha hayırlıdır, buyurmuştur.

Ebu Bekr el-Bezzâr der ki: Bize Humeyd İbn Mes'ade... Enes'ten nakleder ki; o şöyle demiş: Kadınlar Hz. Peygambere dertlenerek ey Allah'ın Rasûlü, erkekler bizden ayrı olarak cihâda gidiyor biz ise cihâda gidemiyoruz. Bizim için Allah yolunda cihâda gidenlerin ameline ulaşabilmemizi sağlayacak bir amel yok mu? Rasûlullah (s.a.) buyurdu ki: Sizlerden her kim evinde oturursa; o Allah yolunda cihâd edenlerin amelinin derecesine ulaşır. Veya buna benzer bir kelime kullandı. Hafız Ebu Bekr el-Bezzâr der ki: Biz bu hadîsi Sâbit'den ancak Revh İbn Müsey-yeb kanalıyla biliyoruz ki, bu Basra'lı bir adamdır ve meşhurdur. Bez-zâr aynı şekilde dedi ki: Bize Muhammed İbn Müsennâ... Abdullah kanalıyla Hz. Peygamberden nakletti ki; Rasûlullah (s.a.) şöyle buyurmuştur: Kadın avrettir. Evinden çıktığı zaman onu şeytân karşılar. Onun için Rabbına en yakın olduğu an evinin içidir. Tirmizî, Bündâr kanalıyla Arar İbn Âsım'dan bu hadîsi bu şekilde rivayet eder. Yine Bezzâr yukardaki isnâdıyla, Ebu Dâvûd da aynı isnâdla Hz. Peygamberin şöyle buyurduğunu naklederler: Kadının evinin içindeki odasında namaz kılması, evinde namaz kılmasından daha afdaldır. Evinde namaz kılması ise evinin avlusunda namaz kılmasından afdaldır. Bu hadîsin isnadı sağlamdır.

«İlk câhiliyye devrinde olduğu gibi açılıp saçılmayın.» Mücâhid der ki: Câhiliyye devrinde kadın erkekler arasında gezinip dururdu. İşte câhiliyye devrinin açılıp saçılması budur. Katâde der ki: «İlk câhi--liyye devrinde olduğu gibi açılıp saçılmayın.» Yani evinizden çıktığınızda böyle yapmayın, çünkü o dönemde kadınlar yürürken kırıta kınta yürürlerdi. Allah TeMâ: bunu bu âyetle yasaklamıştır.

Mukâtil İbn Hayyân der ki: «İlk câhilîyye devrinde olduğu gibi açılıp saçılmayın:» âyetinde geçen kelimesi, örtüyü başın üzerine atıp bağlamamaktır. Böylece hanımların boynu, gerdanı, küpesi ve diğer süs eşyaları görünürdü. İşte âyette geçen açılıp saçılmaktan maksad budur. Bilâhare bu yasak bütün mü'min kadınlara da teşmil edilmiştir.

İbn Cerîr Taberi der ki: Bana İbn Züheyr... İbn Abbâs'tan nakletti ki; o, «İlk câhiliyye devrinde olduğu gibi açılıp saçılmayın.» âyetini okudu, sonra şöyle dedi: Hz. Nûh ile İblîs arasında bin sene vardı ve Âdem'in çocukları iki batından gelmişlerdi. Bir kısmı ovalarda bir kısmı dağlarda otururdu. Dağdaki erkekler güzel, kadınları da kanlı canlıydı. Ovadaki kadınlar güzel erkekleri kanlı canlıydı. İblîs Aleyhilla'ne ova halkından bir adamın yanına genç bir çocuk şeklinde geldi ve kendisini onun yanında hizmetçi kıldı. Adama hizmet ediyordu. İblîs Aleyhilla'ne çobanların çaldığı kavala benzer bir şey getirdi ve o gün insanların duymadıkları bir sesi onlara duyurdu. Bu durum etrafa yayıldı, halk çevreden gelip onu dinlemeye başladılar. Bunu her yıl toplandıkları bir bayram şekline dönüştürdüler. Bu bayramda kadınlar, erkekler için açılıp saçılıyor ve süsleniyorlardı. Dağ ahâlîsinden bir adam o bayram günü oradakilere saldırdı. Kadınlarının güzelliklerini gördü ve arkadaşlarına gelip onların güzelliklerini bildirdi. Onlar da adamın etrafında toplanarak ovadakilerin yanına gittiler böylece aralarında fuhuş yayıldı. İşte Allah Teâlâ'nın «İlk câhiliyye devrinde olduğu gibi açılıp saçılmayın.» kavliyle kastedilen budur.

«Namaz kılın, zekât verin, Allah'a ve Rasûlüne itaat edin.» Allah Teâlâ peygamberin

hanımlarını önce kötülükten nehyettikten sonra, hayır işler yapmalarını emrediyor. Bunlar arasında yalnız ve yalnız Allah'a kulluğun nişanesi olan namazı kılmalarını, Allah'ın mahlûkâtına iyi davranmak demek olan zekâtı vermelerini, Allah ve Rasûlüne itaat etmelerini bildiriyor. Bu, umûmun hususa atfı kabîlindedir.

«Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» Bu âyet peygamberin hanımlarının peygamber evinin halkı arasına girdirildiğinin açık hükmüdür. Çünkü bu âyetin nüzul sebebi peygamberin hanımlarıdır. Nüzul sebebi ya tek başına ya da başkalarıyla birlikte âyetin hükmü içine dâhil olur. Sahîh olan budur. İbn Cerîr İkrime'den rivayet eder ki; O «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyetinin özellikle peygamberin hanımları hakkında nazil olduğunu sokakta bağırarak söylediler. İbn Ebu Hatim de aynı şekilde rivayet ederek der ki: Bize Musul'lu Ali İbn Harb... İbn Abbâs'tan nakletti ki o; bu âyet özellikle peygamberin hanımları hakkında nazil olmuştur, demiştir.

Eğer bu âyetin sebab-i nüzulü olarak peygamberin hanımları kastediliyorsa ve başkalarının âyetin nüzulünün sebebi olmadığı söyleniyorsa, bu ifâde sahîhtir. Ama bu âyetle yalnızca peygamberin hanımlarının kastedildiği, başkalarının kastedilmediği söylenmek isteniyorsa, bu görüşün üzerinde durulması gerekir. Çünkü bu âyetler de kastedilen hususun yalnız peygamberin hanımları olmadığı konusunda pek çok hadîs-i şerif vârid olmuştur. Bunları buraya dercedelim:

1- İmâm Ahmed İbn Hanbel der ki: Bize Affân, Enes İbn Mâlik'-den nakletti ki; Rasûlullah Aleyhissalâtüvesselâm altı ay boyunca Fâ-tîma'nın kapısının önünden, geçtiğinde sabah namazına gidiyorsa; ey

hane halkı (Ehl-i Beyt) namaz der ve «Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyetini okurdu. Tirmizî bu hadîsi Abd İbn Humeyd kanalıyla Enes İbn Mâlik'den naklettikten sonra hasen ve garîb hadîstir, der.

2- İbn Cerîr Taberî der ki: Bize Abdullah İbn Vekf... Ebu'l-Ham-râ'dan nakletti ki; o şöyle demiş: Rasûlullah döneminde yedi ay boyunca Medine'ye bekçilik yaptım. Sabah namazı olunca Hz. Peygamberin kalktığını, Ali ve Fâtîma'nın kapısına- gelip; namaz, namaz, dediğini sonra bu âyeti okuduğunu gördüm. Bu hadîsin râvîleri arasında yer alan Ebu Dâvûd el-A'mâ; Neff' İbn Hâris'tir ve yalancı bir râvîdir.

3- Yine İmâm Ahmed der ki: Bize Muhammed İbn Mus'ab... Ebu Ammâr'dan nakletti ki; o şöyle demiş: Ben Vasile İbn Eskâ'nın yanına girdim. Onun etrafında bir topluluk oturuyordu. Hz. Ali (r.a.)yi söz konusu ediyorlardı. Onlar kalkınca Vasile İbn Eskâ' bana dedi ki: Ra-sûlullâh (s.a.)tan gördüğüm bir şeyi sana haber vereyim mi? Ben; evet, dedim. O dedi ki: Ben Hz. Fâtîma'ya varıp Hz. Ali'yi sordum. O da; Ra-sûlullah'a doğru gitti, dedi. Oturdum onu bekliyordum. Nihayet Ra-sûllah (s.a.) beraberinde Ali, Hasan ve Hüseyin olduğu halde geldi. Her birinin elini kendi elinin içerisine almıştı. İçeri girdi ve Hz. Ali ile Fâ-tîma'yı önüne oturttu. Hz. Hasan ile Hüseyin'i iki kucağına oturttu. Sonra elbisesini onların üzerine örtterek —veya onlara giydirerek dedi— şu âyet-i kerîme'yi okudu: «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» Sonra devamla; Allah'ım, bunlar benim evimin halkı —Ehl-i Beytim— benim evimin halkının temizlenmeye en çok hakları vardır, buyurdu. Ebu Ca'fer İbn Cerîr Taberî, Abdülkerîm İbn Ebu Umeyr kanalıyla... Ebu Amr el-Evzâî'-den bu hadîsi naklettikten sonra, sonuna şu eklemeyi yapar:

Vasile dedi ki: Ey Allah'ın Rasûlü, ben de senin ehlinden miyim? Hz. Peygamber buyurdu ki: Sen de benim ehlindensin. Vasile dedi ki: İşte benim hayatta en çok umduğum şey bu idi. Sonra İbn Cerîr Taberî, Abd'ül-A'lâ Vâsıl kanalıyla... Efcu Ammâr'dan nakleder ki; o, şöyle demiştir: Ben Vasile İbn Eskâ'ın yanında otuyordum. O sırada Hz. Ali'yi bahis mevzuu ederek ona küfrettiler. Yanındakiler gidince o bana dedi ki: Otur sana onların küfrettiği zâttan haber vereyim. Ben Allah Rasûlünün yanında bulunuyordum. O sırada Hz. Ali, Fâtıma, Hasan ve Hüseyin geldiler. Hz. Peygamber elbisesini onların üzerine atarak şöyle dedi: Allah'ım, bunlar benim eviminin halkı. Allah'ım, onların kirlerini gider ve onları tertemiz kıl. Ben dedim ki: Ey Allah'ın Rasûlü, ben de senin evinin halkından mıyım? O; sen de, dedi. Vasile der ki: Allah'a andol-sun ki bana göre yaptığım şeylerin en güvenilir budur.

4- İmâm Ahmed İbn Hanbel der ki: Bize Abdullah İbn Humeyr... Atâ İbn Ebu Rebâh'tan nakletti ki; o şöyle demiş: Ümmü Seleme'den duyan birisi bana anlattı ve şöyle dedi: Hz. Peygamber Ümmü Seleme'-nin evinde oturuyordu. Hz. Fâtıma yanında bir parça etle geldi. Ben Fâtıma'yı peygamberin yanına götürdüm. Hz. Peygamber ona; kocanı ve iki oğlunu da çağır, dedi. Ümmü Seleme der ki: Hz. Ali, Hasan ve Hüseyin de geldiler ve peygamberin yanına girdiler. O et parçasından yiyorlardı. Hz. Peygamber ise Hayber örtüsü ile örtülü bir sedirin üzerinde uyku halindeydi. Ben de odamdaydım. Bu sırada Allah Teâlâ «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyetini inzal buyurdu. Ümmü Seleme der ki: Hz. Peygamber örtünün fazla kısmını aldı ve onların üzerine Örttü. Sonra elini çıkararak göğe yöneldi ve şöyle dedi: Allah'ım, bunlar benim evimin halkıdır. Benim öz âilemdir. Onların pisliğini gider ve onları tertemiz kıl. Ümmü Seleme der ki: Başımı evin içerisine sokarak dedim ki: Ben de sizinle beraber değil miyim ey Allah'ın Rasûlü? O; sen benim için seçilmişsin, sen benim için seçilmişsin, dedi. Bu hadîsin isnadında adı verilmeyen kişi Atâ'nın şeyhidir. Diğer râvîler de güvenilir kişilerdir. Bu hadîsin bir başka tarîktan nakli şöyledir: İmâm Ahmed İbn Hanbel der ki: Muhammed İbn Ca'fer... Atiyye et-Tafavî'den nakletti ki; babasına Ümmü Seleme anlatıp şöyle demiş: Bir gün Hz. Peygamber benim evimde olduğu sırada hizmetçi gelip; Fâtıma ve Ali kapı önündeler, dedi. Ümmü Seleme der ki: Hz. Peygamber bana; kalk ve evimin halkını bir kenara al, dedi. Ümmü Seleme der ki: Ben de kalktım ve evin yakınında bir kenara durdum. Hz. Ali ve Fâtıma girdiler beraberlerinde Hasan ve Hüseyin de vardı. Her ikisi de küçük çocuklardı. Çocukları alıp kucağına oturttu ve öptü. İki elinden biriyle Fâtıma'ya, diğeriyle de Ali'ye sarıldı. Fâtıma'yı ve Ali'yi öptü. Onların üzerine siyah yünden bir örtüyü atarak buyurdu ki: Allah'ım ben ve hane halkım (Ehl-i Beyt) cehenneme değil, Sana. Ümmü Seleme der ki: Ey Allah'ın Rasûlü ya ben? dedim. Allah'ın salât ve selâmı senin üzerine olsun. Hz. Peygamber; sen de dedi. Bu hadîsin bir başka yoldan rivayeti de şöyledir: İbn Cerîr Taberî der ki: Bana Ebu Küreyb... Ümmü Seleme'den nakletti ki; bu âyet onun evinde nazil olmuştur. Ümmü Seleme dedi ki: Ben evimin kapısı önünde oturuyordum. Dedim ki: Ey Allah'ın Rasûlü, ben ev halkından (Ehl-i Beyt) miyim? Allah'ın Rasûlü buyurdu ki: Sen benim için seçilmişsin, sen peygamberin eşlerin-densin. Ümmü Seleme der ki: O gün evde Hz. Peygamber, Hz. Ali, Hz. Fâtıma, Hz. Hasan ve Hüseyin bulunuyordu. Allah hepsinden razı olsun. Bu hadîsi İbn Cerîr Taberî Ebu Küreyb kanalıyla Şehr İbn Havşeb'den de aynı şekilde nakleder.

Hadîsin başka yollardan rivayetleri de vardır. Nitekim İbn Cerîr Taberî der ki: Bize Ebu Küreyb... Abdullah İbn Vehb İbn Zem'â'dan nakletti ki; o bana Ümmü Seleme (r.a.)den şöyle haber verdi demiş: Rasûlullah (s.a.) Hz. Fâtıma, Hz. Hasan ve Hüseyin'i toplayıp elbisesi altına girdirdi, sonra Allah'a yal vararak dedi ki: Şunlar benim evimin halkıdır. Ümmü Seleme der ki: Ey Allah'ın Rasûlü, beni de onların arasına girdir, dedim. Hz.

Peygamber; sen benim ehlimdensin, dedi. İbn Cerîr Taberî aynı hadîsi Ahmed İbn Muhammed et-Tûsî kanalıyla Ömer İbn Ebu Seleme'den, o da annesinden aynı şekilde rivayet eder.

Hadîsin bir başka tarıktan rivayeti de şöyledir: İbn Cerîr Taberî der ki: Bana Ebu Küreyb... Ebu Hüreyre kanalıyla Ümmü Seleme'nin şöyle dediğini nakletti: Fâtıma Hz. Peygambere gelerek yağ ve unla, pişirilen ve adına Asîde denilen bir yemeği hazırladı ve tabağı Peygamberin önüne koydu: Hz. Peygamber; amcamın oğlu ve iki çocuğun nerede? dedi. Hz. Fâtıma; evdeler, dedi. Hz. Peygamber; onları da çağır, dedi. Hz. Fâtıma Hz. Ali'nin yanına gelip dedi ki: Kalk, Rasûlullah seni ve çocuklarını istiyor. Ümmü Seleme der ki: Hz. Peygamber onlann geldiklerini görünce uyuduğu yerde serili bulunan bir örtüye doğru uzandı onu çekip yaydı ve onları bu örtünün üzerine oturttu. Sonra örtünün dört bir tarafından tuttu. Onları örtünün altına girdirerek sağ eliyle Rabbı Azze ve Celle'ye doğru yönelip dedi ki: Allah'ım, bunlar benim evimin halkıdır (Ehl-i Beytim) Onların eksikliklerini gider ve onları tertemiz kıl.

Hadîsin bir başka yoldan rivayeti de şöyledir: İbn Cerîr Taberî der ki: Bize İbn Humeyd... Hâkim İbn Sa'd'dan nakletti ki; o şöyle demiş: Ümmü Seleme'nin yanında biz Ali İbn Ebu Tâlib'den bahsettik. O dedi ki: «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyeti benim evimde nazil oldu. Ümmü Seleme der ki: Rasûlullah (s.a.) evime geldi ve bana; kimsenin içeri girmesine izin verme, dedi. Hz. Fâtıma geldi, ben onun babasının yanına girmesine engel olmak istemedim. Sonra Hz. Hasan geldi. Onun da annesinin ve dedesinin yanına girmesine engel olmak istemedim. Sonra Hz. Hüseyin geldi. Ben onun da Hz. Peygamberin yanına girmesine engel olmak istemedim. Sonra Hz. Ali geldi. Ona da engel olamadım. Hepsi toplanınca Rasûlullah (s.a.) üzerinde bulunan bir örtüyü onların üzerine yayarak şöyle dedi: Bunlar benim hâne halkıdır. Allah'ım, onların eksikliklerini gider ve kendilerini tertemiz kıl. İşte onlar serginin altına toplandıkları sırada bu âyet nazil oldu. Ümmü Seleme der ki: Ben, Ey Allah'ın Rasûlü ya ben? dedim. Allah'a andolsun ki Hz. Peygamber evet diye karşılık vermedi. Sâdece; sen benim için seçilmişsin, buyurdu.

5- İbn Cerîr Taberî der ki bana İbn Vekî'... Şeybe'nin kızı Sa-fıyye'den nakletti ki; o şöyle demiş: Hz. Âişe dedi ki: Bir sabah Rasûlullah (s.a.) çıktı üzerinde yolculukla ilgili şekillerin bulunduğu yünden örme bir örtü vardı. Siyah kıldandı. Hz. Hasan geldi Rasûlullah onu örtünün içerisine girdirdi. Sonra Hüseyin geldi onu da girdirdi. Sonra Fâtıma geldi onu da girdirdi, sonra Ali geldi onu da girdirdi. Sonra «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyetini okudu. Müslim bu hadîsi Ebu Bekr İbn Ebu Şeybe kanalıyla Safıyye Bint Şeybe'den nakleder.

Hadîsin bir başka tarıktan rivayeti şöyledir: İbn Ebu Hatim der ki; Bana babam... Avam İbn Havşeb'den nakletti ki; onun amcası şöyle demiş: Babamla beraber Hz. Âişe'nin yanına gittik. Ben ona Hz. Ali'den suâl ettiğimde Hz. Âişe dedi ki: Sen bana, insanlar arasında Rasûlullah'm en çok sevdiği birinden suâl ediyorsun. Onun nikâhı altında peygamberin kızı vardı ve o peygambere insanların en sevgilisiydi. Ben Hz. Peygamberin, Ali'yi, Fâtıma'yı, Hasan'ı ve Hüseyin'i çağırıp üzerlerine elbisesini attığını, sonra; Allah'ım, benim evimin halkı işte bunlardır, onların eksikliğini gider ve onları tertemiz kıl, diye duâ ettiğini gördüm. Hz. Âişe der ki: Ben Hz. Peygambere yaklaşıp ey Allah'ın Rasûlü, ben senin evinin halkından değil miyim? dedim. Hz. Peygamber; sen bir kenara çekil çünkü sen benim için seçilmişsin, dedi.

6- İbn Cerîr Taberî der ki: Bize İbn el-Müsennâ... Ebu Saîd'den nakletti ki; Raşûlullah (s.a.) şöyle buyurmuş: Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyeti beş kişi hakkında nazil olmuştur. Ben, Ali, Hasan, Hüseyin ve Fâ-tîma. Daha önce Fudayl İbn Merzûk'un Atiyye kanalıyla Ümmü Seleme'-den naklettiği rivayet geçmişti. İbn Ebu Hatim de bu hadîsi Hârûn İbn Sa'd kanalıyla mevkuf olarak Ebu Saîd'den nakleder. Allah en iyisini bilendir.

7- İbn Cerir Taberî der ki: Bize İbn el-Müsennâ... Bükeyr İbn Mismâr'dan nakletti ki; o ben Sa'd'm oğlu Âmir'den işittim ki Sa'd Ra-sûlullah (s.a.)ın şöyle dediğini duydum, demiş: Hz. Peygambere vahiy nazil olunca Ali'yi onun iki oğlunu ve Fâtîma'yı alarak elbisesi altına girdirdi ve; Rajpbım, işte bunlar benim ailem ve ev halkım, buyurdu.

8- Müslim, Sahîh'inde der ki: Bana Züheyr İbn Harb... Yezîd İbn Hayyân'dan nakletti ki; o şöyle demiştir: Ben ve Sebre oğlu Hu-sayn ve Müslim oğlu Ömer Zeyd İbn Erkam'ın yanına vardık. Oturunca Husayn dedi ki: Ey Zeyd, sen pek çok hayra ulaştın. Rasûlullah'ı gördün, hadîsini duydun, onunla beraber savaştın ve arkasında namaz kıldın. Ey Zeyd, sen gerçekten pek çok hayra erdin. Bize Raşûlullah (s.a.) dan işittiğin bir hadîsi anlat. Zeyd İbn Erkam dedi ki: Ey kardeşim oğlu Allah'a hamdolsun ki benim yaşam ilerledi, devrim geçti. Raşûlullah (s.a.)dan ezberlediğim şeylerin bir kısmını unuttum. Size söylediğimi kabul edin söylemediğimden dolayı da beni zor durumda bırakmayın. Sonra dedi ki: Rasûlullah (s.a.) Mekke ile Medîne arasında bulunan Humma denilen suyun bulunduğu yerde bir gün hutbe okudu. Allah'a hamd ü senalarda bulundu, va'zetti, öğüt verdi, sonra şöyle dedi: İmdi ey insanlar, ben ancak bir beşerim, Rabbımın elçisinin gelip benim ona uymam zamanı yaklaştı. Ben size iki şey bırakıyorum. Birisi Allah'ın kitabı. Onda hidâyet ve nûr vardır. Allah'ın kitabını alın ve ona sarılın. Hz. Peygamber Allah'ın kitabına teşvik ve terhîb etti. Sonra dedi ki: Ve ev halkım (Ehl-i Beytim) ev halkım hakkında da size Allah'ı hatırlatırım. Üç kere bu sözünü tekrarladi. Husayn, Zeyd İbn Erkam'a dedi. ki: Ey Zeyd, onun ev halkı kimdir? Hanımları ev halkından değil midir? Zeyd İbn Erkam dedi ki: Hanımları ev halkındandır. Ancak onun Ehl-i Beyti, kendisinden sonra onlara zekât verilmesi haram kılınmış olanlardır. Onlar kimdir? deyince Zeyd dedi ki: Onlar Ali'nin, Akîl'in, Ca'ferin ve Abbâs'ın âilesidir. Husayn bütün bunlara zekât vermek haram kılınmış mıdır? deyince o; evet, dedi.

Bilâhare Müslim, Muhammed İbn Bekkâr kanalıyla Zeyd İbn Er-kâm'dan bu hadîsi rivayet eder ve yukarda geçen şekliyle kaydeder. Ayrıca bu rivayette şu ifâdeler de yer alır: Biz Zeyd'e dedik ki: Onun ev halkı kimdir? Hanımları mı? O; hayır Allah'a yemîn ederim ki bir kadın uzun bir süre bir erkekle birlikte yaşar sonra erkek o kadını bo-şar, kadın babasının ve ailesinin yanına döner. Kişinin ev halkı aslı ve kendilerine zekâtın haram kılındığı baba tarafından akrabalarıdır. Daha sonra yukardaki ifâdeleri tekrarladi. Rivayet böyle vâki' olmuştur. Birinci rivayet daha uygun ve onu almak daha iyidir. İkinci rivayet ise rivayet edilen hadîste söz konusu edilen «ehl» kelimesinin tefsiri sadedinde olabilir. Bu hadîste kastedilenler, kendilerine zekât haram kılınmış olan peygamber âilesidir. Veya «ehl» kelimesiyle eşlerle birlikte ailenin diğer ferdleri kastedilmiştir. Bu ihtimâl daha çok tercihe şayandır. Böylece bu ve önceki rivayetin arası birleştirilebilir. Aynı şekilde Kur'-an'la daha önce geçen hadîsler arasında da bir birlik sağlanabilir. Şayet hadîsler sahîh ise. Çünkü bu hadîslerin bazı isnâdları üzerinde dikkatle durulması gerekir. Allah en iyisini bilendir. Kur'ân'ı iyice düşünenlerin şüphesiz kabul edecekleri husus, peygamberin hanımlarının da bu âyetin şümulü içerisine girecekleri doğrultusundadır. Çünkü sözün akışı onlardan bahsetmektedir. Bu sebeple Allah Teâlâ âyetin devamında: «Evinizde okunan Allah'ın

âyetlerini ve hikmeti hatırlayın.» buyuruyor. Yani Allah'ın Rasûlüne sizin evinizde inzal buyurduğu Kitâb'a ve Sünnet'e göre amel edin. Katâde ve bir başkası böyle der. Ayrıca insanlar arasında sizi diğerlerinden özellikle ayırdettiren bu nimeti hatırlayın. Vahiy başka insanların evinde değil sizin evinizde nazil oluyor. Bu nimete Sıddîk'ın kızı Âişe daha çok lâyıktır. Bu nimette en çok büyük pay onundur. Bu yaygın rahmetten en çok payına düşen odur. Çünkü Âişe'nin dışında hiç bir kadının yatağında peygambere vahiy nazil olmamıştır. Bu hususu Allah'ın salât ve selâmı üzerine olan Peygamber bildirmiştir. Bazı bilginler derler ki: Hz. Peygamber Âişe'-den başka bakire olarak bir kadınla evlenmemiştir. Hz. Âişe'nin yatağında Peygamberden başka bir erkek uyumamıştır. Bu sebeple onun bu meziyyete sahip olması uygun düşer. Bu yüce rütbede tek başına onun yer alması gerekir. Şayet peygamberin hanımları ev halkından iseler, onun yakınlarının da «ev halkı» ifâdesinin içerisine girmeleri uygundur. Nitekim yukarda geçen hadîste de; ev halkı buna daha çok müstehak-tır, buyrulmuştur. Bu ifâde Müslim'in Sahîh'inde sabit olan şu hadîse çok benzer: Hz. Peygambere; daha ilk günden takva üzere kurulan mescid hangisidir? diye sorulduğunda o; şu mescidimdir, diye cevap vermiştir. İşte buradaki «şu» ifâdesi yukardaki hadîste kullanılan «şu» ifâdesine benzer. Çünkü âyet Kubâ mescidinde nazil olmuştur ve bu konuda başka hadîsler de vardır. Eğer Kubâ mescidi daha ilk günden takva üzere kurulan bir mescid olursa, peygamberin mescidinin daha ilk günden takva üzere kurulan mescid olma vasfına sahip bulunması daha evlâdır. Allah en iyisini bilendir.

İbn Ebu Hatim der ki: Bize babam... Ebu Cemîle'den nakletti ki; o şöyle demiş: Hz. Ali (r.a.) Öldürülünce yerine oğlu Hasan halîfe seçildi. Hz. Hasan namaz kılarken bir adam üzerine saldırdı ve hançerle onu yaraladı. Râvîler arasında yer alan Hüseyin İbn Abdurrahmân, kendisine ulaştığına göre bu yaralayan kişinin Esed kabilesinden birisi olduğunu ve Hz. Haaan'ın secdede iken yaralandığını söylemiştir. Ebu Cemile der ki: Bu darbe böğründen olduğu için Hz. Hasan birkaç ay hastalandı sonra iyileşti ve minbere çıkarak dedi ki: Ey Irak halkı, bizim için Allah'tan korkun. Biz sizin emirleriniz ve müsâfirleriniziz. Biz ev halkıyız. Çünkü Allah Teâlâ, bizim hakkımızda: «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» diye bahsetmiştir. Ebu Cemile der ki: Hz. Hasan bu âyeti o kadar çok tekrarlardı ki mescidde bulunan herkes hüngür hüngür ağladı.

Süddî, Ebu. Deylem'den naklen der ki: Hz. Hüseyin'in-oğlu Ali, Şâm halkından birine şöyle dedi: Ahzâb Süresindeki «Ey Ehl-i Beyt, Allah muhakkak ki sizden eksikliği gidermek ve sizi tertemiz temizlemek ister.» âyetini okumadın mı? O; evet siz onlar mısınız? deyince AU İbn Hüseyin; evet, dedi.

«Muhakkak ki Allah, Latif, Habîr olandır.» Allah'ın lutfu sayesinde siz bu mertebeye ulaştınız. Allah'ın haberdâr olması sayesinde siz Allah'ın bu lutfuna lâyık kıldınız. Allah size bu nimeti verdi ve bu nimeti sizin için tahsis etti. İbn Cerîr merhum der ki: Bu ifâdede söylenmek istenen şudur: Sizi içerisinde Allah'ın âyetleri ve hikmetleri okunan evin halkı kılmasmdaki Allah'ın nimetini hatırlayın ve bundan dolayı Allah'a şükredin, hamdedin.

«Muhakkak ki Allah, Latif, Habîr olandır.» Sizi bu lutufla lutuflan-dırmıştır ve sizi içinde Allah'ın âyetleri ve hikmeti okunan evin halkından kılmıştır. Hikmet sünnettir. Allah sizi Peygamberin eşleri olarak seçmesi nedeniyle sizin durumunuzdan haberdârdır. Katâde der ki: «Evinizde okunan Allah'ın âyetlerini ve hikmetini hatırlayın.» kavliyle Allah Teâlâ onlara bu lutfundan dolayı minnet etmektedir. İbn Cerîr Taberî de bunu rivayet eder. Avfî, Allah Teâlâ'nın «Muhakkak ki Allah, Latif, Habîr olandır.» kavli hakkında şöyle demiştir: Çıkardıklarında lütuf sahibidir, koyduklarından da haberdârdır. İbn Ebu Hatim de böyle

rivayet eder, sonra da; Rebî' İbn Enes de Katâde'den böyle rivayet etti, der.[18]

24-Nur Süresi

31 — Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar. Kendiliğinden görünen kısmı müstesna, üstlerini açmasınlar. Başörtülerini yakalarının üstüne salsınlar. Süslerini kocaları veya babaları veya kocalarının babaları veya oğulları veya kocalarının oğulları veya kardeşleri veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kızkardeşlerinin oğulları veya kadınları veya cariyeleri veya erkekliği kalmamış hizmetçileri, yahut kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkalarına göstermesinler. Gizledikleri zînetlerinin bilinmesi için de ayaklarını vurmasınlar. Ey mü'minler; hepiniz Allah'a tevbe edin ki felaha eresiniz.

İbni Kesir Tefsiri

Irzlarınızı Koruyun

Bu, Allah Teâlâ'nın inanan kadınlara bir emri, inanan kulları olan kocaları için onları bir kıskanma, câhiliye devri kadınlarının sıfatlarından ve müşrik kadınların yaptıklarından onları ayırmasıdır. Mukâtil tbn Hayyân, bu âyetin nüzul sebebi hakkında şunları anlatıyor: Bize ulaştığına göre; —en doğrusunu Allah bilir— Câbir tbn Abdullah el-An-sârî şöyle anlatıyor: Esmâ Bint Mürşide, Harise oğulları kabilesindeki yerinde idi. Üzerlerinde izârları (alt kısımlarını örten örtüleri) olmaksızın kadınlar onun yanına girmeye başladılar. Ayaklarındaki halhal-ları, göğüsleri ve zülüfleri görünüyordu. Esmâ: Ne kadar çirkin, dedi. Bunun üzerine Allah Teâlâ: «Mü'min kadınlara da söyle: Gözlerini haramdan sakınsınlar ve ırzlarını korusunlar...» âyetini indirdi.

Allah Teâlâ: «Mü'min kadınlara da söyle: (Eşleri dışında Allah'ın bakmayı kendilerine) haram (kıldıklarına bakmak) dan gözlerini sakınsınlar.» buyurur. Bu sebeple âlimlerden bir çoğu, kadının yabancılara şehvetle olsun veya olmasın bakmasının caiz olmadığı görüşündedirler.

Bunlardan bir çoğu, Ebu Dâvûd ve Tirmizî'nin Zühri kanalıyla... ümmü Seleme'den rivayet etmiş oldukları şu hadîsi delil getirirler: Ümmü Seleme ve Meymûne Allah Rasûlü (s.a.)nın yanında imişler. Ümmü Seleme şöyle anlatıyor: Biz, Allah Rasûlü (s.a.)nın yanında iken İbn Ümmü Mektûm gelip Hz. Peygamberin yanına girdi. Bu, biz örtünme ile emrolunduktan sonraydı. Allah Rasûlü (s.a.): Ondaki örtünün, buyurdu. Ben: Ey Allah'ın elçisi, o kör değil mi? Bizi görmüyor ve tanımıyor, dedim. Allah Rasûlü (s.a.): Siz ikiniz de kör müsünüz? Siz onu görmüyor musunuz? buyurdu. Tirmizî, hadîsin hasen ve sahih olduğunu söyler. Âlimlerden diğerleri ise, kadınların şehvetsiz olması şartıyla yabancılara bakmalarının caiz oldukları görüşündedirler. Nitekim sa-hîh bir hadîste vârid olduğu üzere:

Hiz. Âişe'den nakledildiğine göre o, şöyle demiştir: Ben, mescidde oynayan habeshlilere bakıyorken bir de gördüm ki Hz. Peygamber (s.a.) beni ridâsı ile örtüp gizliyor. Tâ ki ben usanıp bakmaktan vazgeçinceye kadar. Oyuna çok arzulu küçük yaşta bir kız çocuğunun durumunu bir gez önüne getirin (işte benim durumum öyleydi.)

«Irzlarını korusunlar.» âyeti hakkında Saîd İbn Cübeyr : Mahrem yerlerini fuhşiyâtan korusunlar, der. Katâde ve Süfyân: Kendilerine helâl olmayan şeylerden korusunlar, derken; Mukâtil bu korumanın, zinadan koruma olduğunu söyler. Ebu'l-Âliye ise şöyle diyor:

Kur'an'da mahrem yerleri korumanın zikrediküğü her âyet, zinadan korunma hakkında nazil olmuştur. Sâdece «İrzarını korusunlar. Mahrem yerlerini bir başkasının görmemesi için muhafaza etsinler.» âyeti müstesnadır.

veLgtetemn»! mümkün olmayan kısmı

müstesna süslerini açmasınlar... başkalarına göstermesinler.» İbn Mes'-ûd burada görünen kısmın, ridâ ve elbise olduğunu söyler. Yani bunlar Arap kadınlarının giymeyi âdet edindikleri elbiseleri üstüne giydikleri örtüler ile elbiselerinin altlarından görünen kısımdır. İşte bunların görünmesinden ötürü kadına herhangi bir günâh yoktur. Çünkü bunların gizlenmesi mümkün değildir. Kadınların elbiselerinden gizlenmesi mümkün olmayan ve izârlarından görünen kısımları da bunun benzeridir. Hasan, İbn Şîrîn, Ebu'l-Cevzâ, İbrâhim en-Nehâî ve başkaları İbn Mes'ûd'un kavli ile fetva vermişlerdir.

A'meş'in Saîd İbn Cübeyr'den, onun da İbn Abbâs'tan rivayetine göre; o, kendiliğinden görünen kısmın; kadının yüzü, iki eli ve yüzüğü a _ olduğunu söyler. Bu görüş İbn Ömer, Ata, İkrime. Saîd İbn Cübeyr, ' Ebu Şa'sâ, Dahhâk, İbrâhîm en-Nehai ve başkalarından da rivayet edilmiştir. Bunun, «kadınların göstermekten men'edildikleri zînet»in bir açıklaması olması muhtemeldir. Ebu İshâk es-Sübey'î'nin Ebu'l-Ahvas'-tan, onun da Abdullah İbn Mes'ûd'dan rivayetine göre; o, «Süslerini göstermesinler.» âyetinde bunların küpe, pazubent, halhal ve gerdanlık olduğunu söyler. Yine bu isnâd ile Abdullah'dan gelen rivayetlerden birinde o, şöyle demiştir: Zînet ikidir: Bunlardan birisini sâdece koca görür ki bu, yüzük ve bileziktir. İkincisi ise yabancıların da gördüğü zînet olup, bu da elbiselerin dış kısmıdır. Zührî der ki: Allah Teâlâ'nın (nikâhı) kendisine helâl olmayanlardan isimlerini saydıklarına bilezikleri, başörtüleri ve küpelerini açılmaksızın gösterebilir. İnsanların geneline ise sâdece yüzükleri görünebilir. Mâlik'in Zührî'den rivayetine göre; kendiliğinden görünen zînetleri, yüzük ve halhaldır. Muhtemeldir ki İbn Abbâs ile ona tâ&i olanlar, zînetlerin kendiliğinden görünen kısmını; yüz ve ellerle tefsir etmek istemişlerdir. Cumhûr'a göre meşhur olan tefsir de budur. Ebu Davud'un Sünen'inde rivayet etmekte olduğu şu hadîs de bu görüşü destekler mâhiyettir: Ebu Dâvûd der ki: Bize Ya'kûb İbn Kâ'b el-Antâkî ve Müemmel İbn Fadl el-Harrânî'nin... Hz. Aîşe (r.a.)den rivayetlerine göre Ebubekir'in kızı Esmâ, üzerinde ince bir elbise ile Hz. Peygamber (s.a.)in yanına girmiş. Hz. Peygamber ondan yüzünü çevirip: Ey Esmâ, kadın bulûğa erdiği zaman ondan sâdece şurasının —Hz. Peygamber yüzü ve ellerine işaret buyurdu— görülmesi uygundur, buyurdu. Ebu Dâvûd ve Ebu Hatim er-Râzî hadîsin mürsel olduğunu söylemektedirler. Zîrâ Hâlid İbn Düreyk, Hz. Âîşe'den hadîs işitmemiştir. En doğrusunu Allah bilir.

«Başörtülerini, yakalarının üstüne salsınlar.» âyetinde, kadınlar için yapılan ve uçları geniş olan başörtüleri kastedilmektedir. Bunlar câhiliye devri kadınlannın âdet ve görünüşlerine muhalefet etsinler diye göğüs ve gerdanlarını örtmek üzere kadınların göğüsleri üzerine konulur. Câhiliye devri kadınları böyle yapmazlardı. Aksine kadın, erkekler arasında göğsü açık olarak dolaşır, göğsünü herhangi bir şeyle örtmezdi. Bazan olurdu ki boynunu, saç örgülerini ve kulaklarındaki küpeleri de açıkta bırakırdı. Allah Teâlâ mü'min kadınlara,, gerek görünüşleri ile ve gerekse halleriyle örtünüp gizlenmelerini emretmiştir. Nitekim başka bir âyet-i kerîme'de: «Ey peygamber; eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle: Üstlerine örtü alsınlar. Bu, onların tanınması ve incitilmemeleri için daha doğrudur.» (Ahzâb, 59) buyru-lurken, burada da: «Başörtülerini, yakalarının üstüne salsınlar.» buyurmuştur. (...)

Saîd İbn Cübeyr, âyetin bu kısmım şöyle açıklıyor: Başörtülerini göğüs ve gerdanları üzerine örtüp bağlasınlar ki herhangi bir kısmı görünmesin. Buhârî der ki: Bize Ahnîed İbn Şebîb'in... Hz. Âişe (r.a.)den rivayetinde o, şöyle demiştir: Allah, ilk muhacir kadınlara rahmet eylesin. Allah Teâlâ: «Başörtülerini, yakalarının üstüne salsınlar.» âyetini indirdiğinde, onlar dışa giyilen elbiselerini yardılar (böldüler) ve bunlarla başlarını örttüler. Yine Buhârî'nin Ebu Nuaym kanalıyla... Hz. Âişe (r.a.)den rivayetinde o şöyle dermiş: «Başörtülerini, yakalarının üstüne salsınlar.» âyeti nazil olduğunda, onlar peştamallarım alıp yanlarından yardılar ve bunlarla başlarını örttüler, İbn Efbu Hatim der ki: Bize babamın... Safiyye Bint Şeybe'den rivayetinde o, şöyle anlatıyor: Biz Hz. Âişe'nin yanında iken Kureyş'in kadınlarını ve üstünlüklerini an-maştık. Âişe (r.a.) şöyle dedi: Şüphesiz Kureyş kadınlarının üstünlüğü vardır. Allah'a yemîn ederim ki ben, Allah'ın kitabını tasdikde ve indirilenlere îmanda ansâr kadınlarından daha üstününü ve daha güçlüsünü görmedim. ^Ür sûresinde «Başörtülerini, yakalarının üstüne salsınlar.» ayeti nazil oldu. Erkekleri evlerine dönüp Allah Teâlâ'nın kendilerine kadınlar hakkında indirmiş olduğunu onlara okudular. Herkes bu âyeti karısına, kızına, kız kardeşine ve akrabasına okudu. Onlardan hiç bir kadın kalmayıp, nakışlı, resimli elbiselerine yöneldiler ve bunlarla başlarından aşağı örtündüler ki Allah Teâlâ'nın kitabından indirmiş olduğuna îmân etmiş ve onu doğrulamış olsunlar. Sabahleyin namazda Allah Rasûlü (s.a.)nün arkasında baştan aşağı örtülü olarak durdular. Sanki başları üzerinde kargalar vardı. Hadîsi bir başka kanaldan olmak üzere Ebu Dâvûd ayrıca Safiyye Bint Şeybe'den de rivayet ediyor, tbn Cerîr der ki: Bize Yûnus'un... Hz. Âişe'den rivayetinde o, şöyle demiştir: Allah Teâlâ ilk muhacir kadınlara rahmet eylesin. Allah Teâlâ «Başörtülerini", yakalarının üstüne salsınlar.» âyetini indirdiğinde onlar, dışa giyilen elbiselerinin en sık dokulu olanlarını ortalarından yardılar ve taunlarla başlarını örttüler. Hz. Âişe'nin bu sözünü Etou Dâ-vûd, İbn Vehb kanalıyla rivayet etmiştir.

«Süslerini; kocaları veya babalan, kardeşleri veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kız kardeşlerinin oğulları dışında başkalanna gö&-termesinler...» Bütün bunlar kadının mahremleri (nikâhının haram olduğu kimseler) olup aşın gitmeden ve süslenmeden, kadının zînetlerini onlara göstermesi caizdir. İbn Münzîr der ki: Bize Mûsâ İbn Harun'un... Şa'bî ve İkrime'den sonuna kadar olmak üzere «Zînetlerini kocaları veya babalan veya kocalarının babalarından başkalanna göstermesin-ler...» âyeti hakkında rivayetine göre o şöyle demiştir: Burada amca ye dayısı zikredilmemiştir.

Kadın amca ve dayının yanında başörtüsünü çıkarmaz. Kocaya gelince; bütün bunlar (bu yasaklamalar) onun içindir ve kadın bir başkasının huzurunda olmadığı şekilde onun için süslenip giyinir,.

(Jkyette istisna edilenler içinde «Onların kadınlan» da zikredilmektedir ki kadın, zînetini müslüman kadınlara gösterebilir. Ancak erkeklerine niteleyip anlatmasınlar diye zimmet ehli kadınlara göstermez. Her ne kadar bir kadının, gördüğü başka bir kadını kocasına anlatması bütün kadınlar hakkında yasak ise de bu yasak zimmet ehli kadınlan hakkında daha şiddetlidir. Zîrâ onları bundan alıkoyacak hiç »bir engel yoktur. Müslüman kadın ise bunun haram olduğunu bilir ve kendisini bundan alıkor. Allah Rasûlü (s.a.) şöyle buyurmuştur: Kadın, kadına çıplak olarak görünmesin ki o da kocasına sanki kocası (nitelemekte olduğu kadına) bakarmış gibi anlatmasın. Hadîsi Buharî ve Müslim Sahihlerinde tbn Mes'ûd'dan rivayetle tahrîc ederler?)

Saîd İbn Mansûr Sünen'inde der ki: Bize İsmâîl İbn Ayyaş'in... Haris İbn Kays'dan rivayetine göre;(mü'minlerin emîri Ömer İbn Hat-tâb, Ebu Ubeyde'ye şöyle bir mektup

yazmış: Besmele, hamdele ve sala-vattan sonra,; bana ulaştığına göre senin taraflarında müslüman kadınlardan bir kısmı müşriklerin kadınları ile beraber hamamlara giriyormuş. Allah'a ve âhiret gününe îmân eden bir kadın için, onun görünmemesi gereken yerine kendi dininden olanlar müstesna kimsenin bakması helâl değildir. Mücâhid, âyette zikredilen «onların kadınları» hakkında şöyle der: Onların müslüman olan kadınlarıdır. Değilse onların kadınlarından müşrik olanları değil. Müslüman bir kadının müşrik bir kadının önünde açılmak hakkı yoktur. Abd'm tefsirinde, Kelbî kanalıyla... İbn Abbâs'tan rivayetine göre; o, «onların kadınları» hakkında şöyle demiştir: Bunlar müslüman kadınlarıdır. O, yahûdî ve hıns-tıyan bir kadına zînetlerini göstermez (gösterilmemeleri emrolunan zînetleri) gerdan, küpe, örme gerdanlık İle ancak mahrem olan birinin görmesi helâl olan yerleri ve zînetleridir^ Said'in Cerîr kanalıyla.. Mü-câhid'den rivayetinde o, şöyle diyor: Müslüman bir kadın müşrik bir kadının yanında başörtüsünü çıkarmaz. Zîrâ Allah Teâlâ: «Onların kadınları...» buyurmuştur ki bunlar (müşrik kadınlar) onların, kadınlarından değildir(Mekhûl ve Ubade tbn Nüseyy'den rivayete göre onlar» hıristiyân, yahûdî ve mecûsî kadınların müslüman kadınları öpmesini hoş_görmezlermi|x tbn Ebu Hatim'in Ali İbn Hüseyin kanalıyla... İbn Atâ'dan, ÖnurT'da babasından rivayet ettiği: Hz. Peygamber (s.a.)'in ashâbı Beyt-i Makdis'e geldiklerinde, onların kadınlarının ebeleri ya-hûdî ve hıristiyan kadınları. Hadîs'i sahîh bile olsa zaruret haline veya onları çalıştırma kabilinden olmasına hamledümelidir. Sonra ortada mahrem yerlerinin açılması diye bir şey de zâten yoktur. En doğrusunu Allah bilir.

«Veya cariyeleri...» âyeti hakkında İbn Cüreyc der ki: Yani müşriklerin kadınlarından. Her ne kadar müşrik bile olsa kadının zînetini onlara göstermesi caizdir. Zîrâ bunlar kendilerinin cariyeleridir. Saîd Müseyyeb de aynı görüştedir. Çoğunluk ise şöyle diyor: Bilakis kadının zînetini erkek olsun kadın olsun kölesine göstermesi caizdir. Bunlar, Ebu Davud'un rivayet etmiş olduğu şu hadîsi delil getiriyorlar: Mu-hanîmed İbn İsâ kanalıyla..., Enes (r.a.)den rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.), Hz. Fâtîma'ya, kendisine hediye etmiş olduğu bir köle getirmişti. Fâtîma'nın üzerinde bir elbise vardı. Ancak bununla başını örttüğü zaman ayaklarına; ayaklarını Örttüğü zaman da başına yetişmiyordu. Hz. Peygamber (s.a.) Fâtîma'nın durumunu (örtünmeye çalıştığını) gördüğünde: Bir beis yok; (gelen) senin baban ve kölendir, buyurdu. Hafız İbn Asâkir'in Tarihi'nde Muâviye'nin kölesi Hudeyc el-Hasiyy'ın hal tercemesinde zikrettiğine göre, Abdullah İbn Mes'ade el-Fezârî simsiyah bir zenci imiş. Hz. Peygamber (s.a.) onu kızı Fâtîma'ya hediye etmiş, de Hz. Fâtîma onu terbiye edip yetiştirmiş, sonra azâd etmiş. Daha sonra bu köle Sıffîn günlerinde bütünüyle Hz, Muaviye ile beraber olmuştur ki Hz. Ali tbn Elbu Tâlib'e karşı olanların en şiddetlilerinden imiş. İmâm Ahmed'in Süfyân İbn Uyeyne kanalıyla... Ümmü Seleme'den rivayetine göre Allah Rasûlü (s.a.) şöyle buyurmuş: Sizden birinin mükâteb bir kölesi olur ve o kölenin de borcunu ödeyecek varlığı olursa ondan örtünsün. Hadîsi Ebu Dâvûd, Müsedded'den o da Süfyân'dan rivayet etmiştir.

«Veya erkekliği kalmamış hizmetçileri...» âyetinde onların (kadınların) dengi olmayan, bununla birlikte akıllan zayıflamış ve kadınlara karşı şehvetleri ve düşünceleri kalmamış olan hizmetçiler kastedilmek-tedir. İbn Abbâs bunların, şehveti olmayan burulmuş kimseler olduğunu söyler. Mücahid İse bunları ahmak, safdil olmakla niteler. İkrime de: O, erlik organı kalkmayan hünsâdır, demiş ve Seleften bir çokları da böyle açıklamışlardır. Zührî kanalıyla Hz. Âişe'den rivayet edilen sahîh bir hadîse göre bir hünsâ, Allah Rasûlü (s.a.)'nin ailelerinin yanına girer ve onlar kendisini erkekliği olmayanlardan sayarlarmış. O bir kadını: Yönelip geldiğinde dört boğum, arkasını dönüp gittiğinde sekiz boğumlu olarak gider, şeklinde vasfederken Hz. Peygamber (s.a.) girmiş ve: Onun- burada olanları bildiğini

görmüyor muyum? Bir dalia asla sizin yanınıza girmesin, buyurmuş ve onu dışarı çıkarmış. O çölde oturur ve yemek almak üzere her cum'a şehre girermiş. İmâm Ahmed der ki: Bize Ebu Muâviye'nin Ümmü Seleme'den rivayetle anlattığına göre; Allah Rasûlü (s.a.) onun yanına girdiğinde, yanında bir hünsâ ve erkek kardeşi Abdullah tbn Ümeyye varmış ve hünsâ, Abdullah'a: Ey Abdullah tbn Ebu Ümeyye; eğer Allah Teâlâ yarın size Tâîf'in fethini nasîb ederse, Ğaylân'm kızını ara ,onu al. Zîrâ o, yönelip geldiğinde dört boğum, arkasını dönüp gittiğinde sekiz boğumludur, diyormuş. Allah Rasûlü (s.a.) onun (söylediğini) işitmiş ve Ümmü Seleme'ye: Bu bir daha senin yanına asla girmesin, buyurmuş. Hadîsi Buhârî ve Müslim Sahîh'lerinde Hişâm İbn Urve kanalıyla tahrîc etmişlerdir. Yine İmâm Ahmed der ki: Bize Abdürrezzâk'ın... Hz. Âişe (r.a.)den rivayetinde o, şöyle anlatıyor : Hünsâ olan bir adam, Hz. Peygamber (s.a.) in hanımlarının yanına girer ve onlar kendisini erkekliği kalmamış olanlardan sayarlardı. Bir gün o Hz. Peygamber (s.a.) in hanımlarının bazısının yanında bir kadını anlatırken Hz. Peygamber (s.a.) girdi. O; şüphesiz o yönelip geldiği zaman dört boğum, arkasını dönüp gittiğinde sekiz boğum, diyordu. Hz. Peygamber (s.a.): Şunun burada olanları bildiğini görmüyor muyum? Bir daha bu sizin yanınıza asla girmeyecek, buyurdu da ,onu girmekten men'ettiler. Müslim, Bbu Dâvûd ve Neseî, hadîsi Abdürrezzâk kanalıyla rivayet etmişlerdir.

Allah Teâlâ: «Yahut kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkalarına göstermesinler...» buyurur. Yani küçüklükleri sebebiyle kadınların ince sözlerinden, yürümede sağa sola meyletmelerinden, hareket ve duruşlarından kadınların durumlarını ve mahrem yerlerini anlamayan çocuklar. Çocuk küçüklüğünden bunu anlamıyorsa, kadınların yanına girmesinde bir beis yoktur. Ancak mürâ-hik veya buna yakın olduğunda kadınların durumlarını bileceği, çirkinle güzelin arasını ayırabileceği cihetle kadınların yanına girmesi caiz değildir. Buhârî ve Müslim'in Sahîh'lerinde Allah Rasûlü (s.a.) den rivayetle mevcûd bir hadîste : Kadınların yanına girmekten sakının, buyurmuştur. Onlar: Ey Allah'ın elçisi, kocalarının babaları hakkında ne buyurursun? dediler de: Ya kocalarının babaları veya ölüm (ölsünler de yine yapmasınlar), buyurdu.

«Gizledikleri zînetlerinin bilinmesi için ayaklarını da vurmasınlar.» câhiliye devrinde kadın yolda yürürken ayağında sesi duyulmayan bir halhal varsa erkekler onun sesini (halhalin tınlamasını) duyup bilsinler için ayağını yere vurmuş. İşte Allah Teâlâ mü'min kadınlara bu çeşit davranışı yasaklamıştır. Kadının örtülü bir zineti olur da gizli olan bu zineti görünsün için hareket ettirirse bu da bu yasaklamanın içine girer. Zîrâ Allah Teâlâ: (gizledikleri zînetlerinin bilinmesi için ayaklarını da vurmasınlar.)» buyurmuştur. Bu sebeple erkekler kokusunu alsınlar için evinden çıkarken kokulanma da kadınlara yasak edilmistir?) Ebu îsâ Tirmizî der ki: Bize Muhammed İbn Beş-şâr'm... Ebu Mûsâ el-Eş'ârî'den, onun da Hz. Peygamber (s.a.)den rivayetinde şöyle buyurmuş: Her göz zina edicidir; bir kadın kokulanıp bir meclisten geçtiği zaman o (o mecliste oturanların gözleri) şöyle şöyledir... Hz. Peygamber burada göz zinasını kasetmektedir. Tirmizî bu konuda Ebu Hüreyre'den rivayet edilen bir hadîs daha olduğunu, bunun hasen, sahîh olduğunu söyler. Ayrıca Ebu Dâvûd ve Neseî, hadîsi Sabit tbn Ümâre kanalıyla da rivayet etmişlerdir. Elbu Dâvûd der ki: Bize Muhammed tbn Kesîr'in... Ebu Hüreyre (r.a.)den rivayetle anlattığına göre; eteği tozlu ve güzel kokusunu hissettiği bir kadın ona uğramıştı. O: Ey zâlimin kızı; mescidden mi geliyorsun? dedi. Kadın; evet, diye cevabladı. Ebu Hüreyre ona: Mescid için mi kokulandın? diye sordu. Kadın yine evet, dedi. Ebu, Hüreyre dedi ki: Ben, dostum Ebu'l-Kâsım (s.a.)ı şöyle buyururken işittim : Allah Teâlâ şu mescid için kokulanan bir kadının namazını dönüp cünüblükten yıkandığı gibi yıkan-madıkça kabul buyurmaz. Hadîsi İbn Mâce de Ebu Bekr İbn Ebu Şey-be'den, o ise Süfyan tbn Uyeyne'den rivayet etmiştir. Yine Tirmizî'nin Mûsâ İbn

Ubeyde kanalıyla... Meymûne Bint Sa'd'dan rivayetine göre, Allah Rasûlü (s.a.) şöyle buyurmuştur: Ailesi haricindeyken zîneti içinde kırıtarak yürüyen bir kadın kıyamet günü nûr olmayan bir zulmet gibidir. Bir açılıp saçılma sayılacağı için kadınların yolun ortacında yürümeleri de yasaklanmıştır. Ebu Dâvûd der ki: Bize Ka'nebî'nin... Ebu Üseyd (veya Esîd) el-Ansârî'den rivayetine göre; yolda kadınlarla erkekler karışmışken mescidden çıkan Allah Rasûlü (s.a.) nün kadınlara şöyle buyurduğunu işitmiş: Geriye kaim; sizin yolu ortalamaya hakkınız yok, yolun kenarlarından gidin. Kadınlar da (yolda yürürken) duvarlara yapışır gibi gidermiş. O kadar ki duvarlara yapışmalarından dolayı elbiseleri duvarlara takılmış.

«Ey mü'minler; hepiniz Allah'a tevbe edin ki felaha eresiniz.» Allah'ın size emretmiş olduğu bu güzel sıfatları ve yüce huyları yerine getirip câhiliye halkının üzerinde olduğu rezil ahlâk ve sıfatları terke-diniz. Zîrâ bütünüyle kurtuluş, Allah'ın ve Rasûlünün emrettiklerini yapmakta, Allah ve Rasûlünün yasakladıklarını terketmektedir. Yardım dilenecek, yalnızca Allah'tır.[19]

33-Ahzab Süresi

59. Resulüm! Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin hanımlarına söyle. (Zaruri bir ihtiyaçları olup dışarı çıkmak istedikleri zaman), dış elbiselerini üzerlerine giysinler. Bu onların ahlâksız kadınlardan olmadıklarının bilinmesi ve incitilmemesi için daha elverişlidir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir.

Elmalı Muhammed Hamdi Yazır Tefsiri

59- Ey Peygamber! Hanımlarına da, kızlarına da, bütün müminlerin kadınlarına da söyle. Görülüyor ki, burada yalnız Peygamberin hanımlarına ve kızlarına değil, Nur Sûresi'ndeki "Baş örtülerini yakalarının üstüne koysunlar, zinet yerlerini göstermesinler." (Nûr, 24/31) âyeti gibi müminlerin kadınları dahi bu hükmün kapsamına dahil edilmiştir. Bununla birlikte müminlerin kadınlarında aslanan hürriyet olduğu için, bundan kastolunanın hür kadınlar olduğu beyan edilmiştir. Araplarda tesettür adet değildi. Cahiliyet devrinde kadına hürmet yoktu. Eski cahiliye kadınlarında erkeklerin dikkatlerini çekecek şekilde göz alıcı biçimde açık saçık çıkan, açılıp saçılan orta malı olanlar bulunurdu. Bundan dolayı kız çocuklarını diri diri gömenler olmuştu. İslam ise kadının şanını iffet ve ısmetle, vakar ve haysiyetle yükseltiyordu.

Nur Sûresi âyetleri "Mümin erkeklere söyle, gözlerini sakınsınlar" (Nur, 24/30) ve "Mümin kadınlara da söyle, gözlerini sakınsınlar." (Nur, 24/31), mümin erkeklerin ve mümin kadınların, yani bir cinsin karşı cinse göz dikmeyip, bakışlarını kısarak edeblerini ve iffetlerini korumayı öğreterek terbiyelerini yükseltmiş olduğu gibi, burada da imanlı hür kadınların hiçbir şekilde eziyete uğramamalarını pekiştirmek için buyuruluyor ki: Cilbablarından üzerlerini sıkı örtünler.

CİLBAB: Baştan aşağı örten çarşaf, ferace, câr gibi dış elbisenin adıdır. "Kadınların elbiselerinin üstüne giydikleri her çeşit giysidir." " Tepeden turnağa örten giysidir", "Kadınların tesettür ettikleri her türlü elbise ve başka şeylerdir." "Çarşaf ve peçedir".

İDNÂ: Yaklaştırmak demek ise de, âyette ile kullanılması, kapsamak suretiyle sarkıtmak mânâsını da ifade ettiğinden üzerinden sıkı örtmek demek olur. Cilbabdan örtmek tabirinde de iki şekil vardır. Birisi cilbablarından birisiyle bütün bedenini sıkıca örtmek, birisi de bir cilbabın bir tarafıyla başından yüzünü örtmek demek olur. Bu beyanda da iki suret vardır. Birisi kaşlarına kadar başını örttükten sonra büküp yüzünü de örtmek ve yalnız tek bir gözünü açık bırakmak. ikincisi de alnının üzerinden sıkıca sardıktan sonra, burnunun üzerinden dolayıp gözlerini ikisi de açık kalsa bile, yüzün büyük bir kısmını ve göğsü tamamen örtmüş bulunmaktır. Rivayet olunduğu üzere Ümmü Seleme (r.a.) demiştir ki: "Cilbablarından üzerlerini sıkı örtünler' âyeti nazil olduğu zaman Ensar kadınları üzerlerine siyah elbiseler giyerek öyle bir ağırbaşlılık ile çıkmışlardı ki, başları üstünde kuşlar varmış gibi idi."

Hız. Aişe'den rivayet edilmiştir ki; "Ensar kadınlarına Allah rahmet etsin. Bu "Ey Peygamber, hanımlarına, kızlarına bütün müminlerin kadınlarına da söyle" âyeti indiği zaman mırtlarını yardılar, onunla başlarını sardılar da Resulullah'ın arkasında öyle namaz kıldılar ki, sanki başlarında kargalar varmış gibi..."

demiştir. Bu tesettür onların tanınmalarına, dağınık cariyelerden, adi kadınlardan vakar ve heybetle seçilerek hürmet edilmelerine ve dolayısıyla incitilmemelerine elverişli olan biçimdir. Gerçi eziyeti kendilerine davet edecek olan içi bozukları örtü tutacak değildir. Fakat imanlı, temiz kadınların, kirli bakışlardan yuvalarında gizli inciler gibi korunmuş kalmalarına en uygun olan biçim de budur. Asıl o zamandır ki onlara eziyet edecek olanların açık bir vebal ve iftira yüklenmiş oldukları ortaya çıkar. Ve dolayısıyla bundan önceki ve sonraki âyetlerin hükümlerine dahil olacakları anlaşılır. Bununla birlikte Allah bağışlayıcı ve çok merhamet edici bulunuyor. Burada yukardaki âyetlerin eki gibi getirilen bu son cümle çok anlamlıdır. Bu bize şu mânâları ilham eder:

1- Allah'ın bağışlaması çoktur. Bugüne kadar geçmiş açıklıkları bağışlar. O kusurları örter. Rahmeti de çoktur; bundan böyle emrini tutanları rahmetiyle arzusuna çok ulaştırır.

2- Allah bağışlayıcı ve merhametli olduğu içindir ki, kadınlara eziyet edilmesine razı olmaz ve onun için örtülmelerini emreder.

3- Tesettür emrolunduğundan dolayı da kadınlar bir baskıya uğratılmasın, aşırıya gidilmesin; çünkü Allah bağışlayıcı ve çok merhametlidir. Bu emri onların aleyhine değil, lehine olarak vermiştir demek de olabilir.

İbni Kesir Tefsiri

Allah Teâlâ Rasûlüne —Allah'ın salât ve selâmı onun üzerine olsun— mü'min kadınlara —özellikle değerli olmalarından dolayı eşleri ve kızlarına— üstlerine örtü almalarını ve câhiliyet devri kadınlarının kiyâfetlerinden ayrı ve cariyelerin giyimlerinden farklı biçimde giyinmelerini emretmesini söylüyor. Âyet-i kerîme'de yer alan ve örtü diye tercüme edilen kelimesi, himârm üzerine örtülen Örtüdür. İbn Mes'ûd, Ubeyde, Katâde, Hasan el-Basrî, Saîd İbn Cübeyr, İbrahim en-Nehaî, Ata el-Horasânî ve başkaları böyle demişlerdir. Günümüzdeki izâr (çarşafın yerine alınan örtü) mesabesindedir.

Cevheri der ki: kelimesi örtü anlamındadır. Nitekim Hüzeyl kabilesinden bir kadın öldürülen bir kişiye ağıt yakarak şöyle demiş:

Şahinler ona doğru yürüyor, oynarcasına;

Tıpkı-üzerinde örtüler (celâbîb) bulunan bakirelerin yürüyüşü gibi.

Ali ibn Ebu Talha, Abdullah İbn Abbâs'm şöyle dediğini nakleder: Allah Teâlâ mü'min kadınlara bir ihtiyaç için evlerinden çıktıkları zaman, başlarının üzerinden örtü örtterek yüzlerini kapamalarını ve bir tek gözlerini göstermelerini emretmektedir. Muhammed İbn Şîrîn der ki: Abîde es-Selmânî'ye Allah Teâlâ'nın «Üstlerine örtülerini alsınlar.» kavlini sorduğumda o; yüzünü ve başını örttü, sol gözünü açtı, der.

İkrime der ki: Kadın boğazının boğumunu örtüsü ile (cibbâb) örter ve onu üzerine sarkıtır.

İbn Ebu Hatim dedi ki: Bize Ebu Abdullah ez-Zahrânî yazılı olarak... Safiyye Bint Şeybe'den nakletti ki; Ümmü Seleme şöyle demiş: «Üstlerine Örtülerini alsınlar.» âyeti nazil olunca, ansâr kadınları başlarında sükûnetten kargalar yuva kurmuş gibi dışarı çıktılar. Üzerlerine de siyah elbiseler giyiyorlardı.

İbn Ebu Hatim der ki: Bana babam... Yûnus İbn Yezîdden nakletti ki, o şöyle demiş: Ben Zührî'ye Velîde (Arap asıllı olmayıp ta, araplar arasında doğmuş bulunan câriye) nin evli veya evlenmemiş hanımlar gibi örtünüp örtünmeyeceklerini sordum. O dedi ki: Eğer evlenmişse örter. Ancak cibbâb örtünmez. Çünkü onların muhsan olanları dışında hür kadınlara benzemeleri doğru değildir. Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyuruyor: «Ey peygamber; eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle: Üstlerine örtülerini alsınlar.»

Süfyân es-Sevrî'nin şöyle dediği rivayet edilir: Zimmîlerin kadınlarının zînetlerine bakmakta bir beis yoktur. Bu, sırf fitne korkusuyla yasaklanmıştır, yoksa haram olduklarından değil. Sevrî bu sözüne delil olarak da bu âyetteki «Mü'minlerin kadınlarına» ifâdesini alır. [37]

«Bu, onları tanıyıpta incitilmemeleri için daha elverişlidir.» Yani böyle yaptıkları takdirde onların hür oldukları, câriye ve fahişe olmadıkları kolaylıkla bilinir.

Süddî, «Eşlerine, kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle: Üstlerine örtülerini alsınlar. Bu, onları tanıyıpta incitilmemeleri için daha elverişlidir.» âyeti konusunda şöyle dedi: Medîne'li fâşıklardan bir topluluk geceleyin karanlık bastığı zaman, Medine sokaklarına çıkar ve kadınlara satışlardı. Medine'nin evleri çok dardı. Kadınlar akşam olunca ihtiyaçlarını gidermek için dışarı çıkarlardı. İşte o fâşıklar bu zamanı gözler ve üzerinde cilbâb bulunan kadın görürlerse; bu hürdür, diyerek ondan kaçınırlardı. Üzerinde cilbâb bulunmayan kadın görürlerse; bu câriyedir, derler ve ona saldırdılar.

Mücâhid der ki: Cilbâb giymeleri halinde onları hür oldukları anlaşılır ve hiç bir fâsık onlara satışmaz.

«Allah, Gafur, Rahîm olandır.» Bu konuda bilginin mevcûd olmadığı câhüiyet devrinde geçenleri Allah bağışlar ve merhamet eder. **HAZRET-İ MUHAMMED**
Aleyhisselâm

-Hicretin Beşinci Yılı-

Örtünme Emri

Hazret-i Zeyneb -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in düğün yemeğinde dâvetliler geliyor, yemeğini yiyor, çıkıp gidiyordu. Herkes dağıldıktan sonra bir topluluk konuşmaya daldılar ve oturup kaldılar. Resulullah Aleyhisselâm kalkıp Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in odasına kadar gitti. Diğer hanımlarının odalarına da uğradı. Ziyaretçiler gitmişlerdir düşüncesiyle dönüp geldi, fakat onlar hâlâ oturuyorlardı. Hayâ ve edebinin üstünlüğünden ötürü zamansız oturularının kendisine ağırlık verdiğini söylemekten çekiniyordu. Tekrar gitti geldi. Üçüncü defa gittiğinde çıktılar.

Hâne-i saâdet'lerine geldiğinde Âyet-i kerime'ler nâzil oldu:

"Ey müminler! Bundan sonra Peygamber'inizin evlerine yemeğe dâvet olunmadıkça vakitli-vakitsiz girmeyin. Dâvet edildiğiniz zaman girin. Yemeği yiyince de hemen dağılın, söze sohbeta dalıp kalmayın. Çünkü bu haliniz Peygamber'i üzüyor, o da size bir şey söylemekten utanıyor. Allah ise gerçeği açıklamaktan çekinmez." (Ahzâb: 53)

"Peygamber'in zevcelerine herhangi bir şey soracağınız vakit perde arkasından sorun. Böyle yapmakla hem sizin gönülleriniz hem de onların gönülleri daha temiz kalır." (Ahzâb: 53)

"Sizin Allah'ın Resul'ünü üzmeniz ve ondan sonra onun hanımlarını nikâhlamanız aslâ câiz olamaz. Çünkü bu Allah katında çok büyük bir günahdır." (Ahzâb: 53)

"Bir şeyi açıklasanız da gizleseniz de muhakkak ki Allah her şeyi bilendir." (Ahzâb: 54)

Allah-u Teâlâ "**Hicab**" Âyet-i kerime'sini indirdikten sonra, mahremleri bu hükmün dışında tutarak şöyle buyurdu:

"O hanımlara babaları, oğulları, kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kadınları ve câriyeleri hususunda vebâl yoktur.

Allah'tan korkun!

Şüphesiz ki Allah her şeye şahittir." (Ahzâb: 55)

Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhiselâm'ın muhtereme hanımlarının, kızlarının ve diğer mümine hanımların şereflerinin korunması için tesettüre riâyet etmekle sorumlu olduklarını beyan etmek üzere Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurdu:

"Ey peygamber! Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin hanımlarına söyle.

Zaruri bir ihtiyaçları olup dışarı çıkmak istedikleri zaman, dış elbiselerini üzerlerine giysinler. Bu onların ahlâksız kadınlardan olmadıklarının bilinmesi ve incitilmemesi için daha elverişlidir." (Ahzâb: 59)

"Cilbab" kadınların elbiselerinin üstüne giydikleri, kadını tepeden tırnağa örten örtüdür.

Kaynak:<http://www.hakikat.com/dergi/249/muhammedas249.html>

GENÇLİK DEVRESİ

"İLÂHİ EMİR "TESETTÜR" ve KIZ ÇOCUĞU

Allah-u Teâlâ:

"Resul'üm! Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin hanımlarına söyle. (Zaruri bir ihtiyaçları olup dışarı çıkmak istedikleri zaman), dış elbiselerini üzerlerine giysinler. Bu onların ahlâksız kadınlardan olmadıklarının bilinmesi ve incitilmemesi için daha elverişlidir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir." (Ahzâb: 59)

"Başörtülerini (göğüs ve boyunları görünmeyecek şekilde) yakalarının üstüne koyup örtsünler." (Nûr: 31)

"Vakar ile evlerinizde oturun. İlk cahiliye çağı kadınlarının açılıp saçılması gibi açılıp saçılarak yürümeyin." (Ahzâb: 33)

Âyet-i kerime'leri ile müslüman hanımlara tesettürü emretmiştir.

Ebeveynler olarak ilk önce tesettürün bir ilahi emir olduğunu kendimiz idrak etmeliyiz ve başörtümüzü ve dış kıyafetimizi "Allah için" giydiğimizi her fırsatta çocuklarımıza vurgulamalıyız. Erkek-kız ayırımı yapmaksızın tesettürle ilgili ayetleri numaraları ile çocuklarımıza ezberletmeliyiz.

Kız çocuklarımıza ise çok küçük yaşlarda küçük ve renkli başörtüler sunmalıyız. Mutlaka her kızımızın dolabında ve çekmecesinde kendine ait bir başörtüsü olmalıdır. Çünkü kızımız gelişim esnasında anneyi model alacak ve dolayısıyla annesi gibi başörtü takmaya çalışacaktır. Bu eylem belki de bazen sizin en gözde, en pahalı, en değerli başörtünüz ile gerçekleşecektir. Böyle bir zamanda çocuğunuzun elinden başörtünüzü kızarak almak yerine *"Çok yakıştı kızım! Genç kız olunca daha da çok yakışacak. Bu nedenle bu örtüyü güzelce muhafaza edelim!"* dersiniz kızınız muhtemelen başörtünüzü sizden daha çok koruyacak ve en önemlisi kızınızın hevesi kırılmayacaktır.

Kızlarımıza her fırsatta genç kız olunca tesettürün kendilerine farz olduğunu vurgulamalıyız. Bunun Hazreti Allah tarafından kadınların incitilmemesi için bir "muhafaza" olduğunu güzel bir dil ile anlatmalıyız.

Maalesef günümüzde Hazret-i Allah'ın koyduğu hudutlar "Müslümanım!" diyen bazıları tarafından alabildiğince genişletiliyor, bazıları tarafından da kısıtlanıyor. Bu sebepten dolayı tesettürün niteliklerini çocuklarımıza "çok iyi" öğretmeliyiz. Tesettürde bulunması gereken nitelikler:

Yüz ve ellerin dışında kalan bedeninin tümünü örtmeli. Vücudun çizgilerini göstermeyecek şekil ve bollukta olmalı. İçini gösterecek şekilde (şeffaf) olmamalı. Kadının elbisesinin erkeğin elbisesine benzememeli. Dikkatleri çekecek şekilde renkli ve desenli olmamalı. Adı ve seviyesiz kimselerin giyindiği elbiselere benzememelidir.

Saçlarımızı toplarken, başımızın deve hörgücüne benzememesine dikkat etmeliyiz. Zira bu konuda Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurur: **"İki sınıf var ki bunlar cehennemliktir, fakat henüz onları göremiyorum. (Bunların biri) giyimli fakat çıplak; (erkeklerle) meyleden, (kendilerine) meylettiren kadınlardır. Bunların başında yana yatmış deve hörgücünü andıran şeyler vardır. Bunlar asla cenneti göremeyecek, kokusunu da alamayacaklardır. ..."** (Müslim)

Aynı zamanda kızlarımıza mahrem ve mahrem olmayan erkekler karşısında giyimlerin değiştiğini anlatmalıyız ki, fitratı icabı giyinmeye ve süslenmeye düşkün olan kızlarımız bu konuda tatmin olsun.

Dua ve niyaz ile vicdanları eğitmeye çalışmalıyız ki bir gün genç kızımız, bizim baskımız ile değil de, Hazret-i Allah'ın sevgisi ile tesettüre bürünsün. Bilsin ki emri veren de O, hesaba çekecek olan da O. O ki; karanlık bir gecede ve gözden irak bir kayanın üzerinde yürüyen siyah karıncanın yürüyüşü bile kendisinden gizli kalmayan Yüce Allah'tır.

Giyim-kuşamda dikkat edilecek ve çocuklarımıza öğretilmesi gereken bir husus da kibirlenmek maksadıyla giyinmenin ne kadar büyük bir günah olduğudur:

"Dünya hayatında şöhret elbisesi giyen (kibirlenerek kendini beğenerek) bir kimseye kıyamet günü Allah zillet elbisesi giydirir." (Ebu Dâvud)

Müslüman temiz ve güzel giyinir. Temiz ve güzel giyim ile kibir ve gösteriş için yapılan giyim arasında fark vardır. Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e sahabeden birisi: *"Kişi elbisesinin ve ayakkabısının güzel olmasını ister?"* diye sorduğu zaman Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurdu:

"Muhakkak Allah güzeldir, güzeli sever. Kibir ise Hakk'a karşı direnmek ve insanları da küçük görmektir." (Müslim). Güzül elbise giyinmek konusunda esas olan "niyet"tir.

Şu bir gerçek ki gençlerimiz çevreden ve medyadan olumsuz yönde çok etkileniyor. Bu yüzden çocuklarımıza öncelikle kendimiz güzel bir örnek olmalı, "Hazret-i Allah çocuklarımızı sevsin ve emirlerini de sevdirdin" diye dua etmeliyiz.

[| Hakikat'te Bu Ay | Diğer Sayılar | Ana Sayfa |](#)

Tesettür:

Her müslüman için, avret mahallini örtecek, sıcaktan ve soğuktan kendisini koruyacak elbise giymek farzdır.

Allah-u Teâlâ örtünme ihtiyacının ilk insan Hazret-i Âdem ve Hazret-i Havva ile başladığını, çıplaklığın çirkin bir şey olduğunu Âyet-i kerime'sinde beyan buyurmaktadır:

"Ey Âdemoğulları! Şeytan ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ana-babanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de aldatmasın." (A'raf: 27)

Onun hedefi, insanın örtüsünü yırtmak, hissi ve mânevî faziletlerden onu mahrum bırakmaktır.

Erkeklerin avret mahalli, göbek altından diz kapağının altına kadar olan kısımdır. Kadın ve kızlarda yüz, el ve ayaklardan başka bütün bedendir.

İslâm dini, vücudun bakılması haram olan yerlerini açmayı yasaklamış ve bunu büyük günahlardan saymıştır.

Çünkü İslâm dini, zinâyı yasaklayıp haram kılarken zinaya vasıta ve vesile olan bütün yolları da haram kılmış, bir kısmını mekruh saymıştır. Böyle olmamış olsaydı, zinayı haram kılmanın bir mânâsı kalmazdı.

Dinimiz kötü bakışlardan korunmak, fitne ve fesadı engellemek, şerefine dil, namusuna el uzatılmasını önlemek için hususiyetle müslüman kadınların örtünme ve korunmalarını açık ve kesin olarak emir buyurmuştur.

Bugün kimisi Allah-u Teâlâ'nın kesin emri olan tesettür emr-i şerifini hafife alıp inkâr ediyor, kimisi kabul ettiği halde riayet etmiyor, kimisi de tesettür adı altında ahkâma mugayir kıyafetler giyiyor.

Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Resul'üm! Mümin kadınlara da söyle. Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar, ırzlarını namuslarını korusunlar. Ziyet yerlerini açıp göstermesinler. Ancak bunlardan görünmesi zaruri olan (yüz ve eller) müstesnâdır. Başörtülerini (göğüs ve boyunları görünmeyecek şekilde) yakalarının üstüne koyup örtünler." (Nur: 31)

Mahrem yerlerin korunmasından önce gözlerin sakınmasından söz edilmesinin sebebi, bakışın zinanın aracısı olmasındandır. Çünkü bakış, fiiliyata geçmeye dâvet eder. Göz, her şeyi kalbe ulaştıran en büyük kapıdır. Bakış tebessüme, tebessüm konuşmaya, konuşma anlaşmaya, anlaşma da gayr-ı meşru bir şekilde bir araya gelmeye vesile olur.

Allah-u Teâlâ bu ilâhî beyanında bakış tehlikesinin büyüklüğüne dikkat çekmek için, harama bakmanın yasaklanışı ile namusu korumayı bir arada zikretmiştir.

"Ziyetlerini açıp göstermesinler." (Nûr: 31)

Ziyetlerden kasıt, küpenin takıldığı kulak, kolyenin takıldığı boyun gibi kadınların süs olarak kullandığı şeylerin takıldığı yerlerdir. Bunların yabancılara gösterilmesi tesettür emrine aykırıdır.

Süs ve ziyet kadının yaratılışında olduğu için, süs ve ziyetden menetmek kadına ağır gelir. Dinimiz kadına bu hususta ruhsat vermiştir. Şu kadar var ki namahrem olan yabancı erkeklerden sakınmalarını, süslerini ve ziyet yerlerini göstermemelerini emir buyurmuştur.

"Ancak bunlardan görünmesi zaruri olan kısımlar müstesnâdır." (Nûr: 31)

Bu kısımlar yüz ve ellerdir.

"Başörtülerini (göğüs ve boyunları görünmeyecek şekilde) yakalarının üstüne koyup örtünler." (Nûr: 31)

Saçlarını, kulaklarını, küpelerini, boyunlarını, gerdanlarını, sinelerini yabancılara karşı örtmek üzere başörtülerini yakalarının üzerine alsınlar.

Allah-u Teâlâ bu ilâhî beyanı ile kadınlara başlarını örtmelerini ve örtüsünün fazlasını da boyun ve yakayı kapamak üzere aşağıya indirmelerini emir buyuruyor.

İslâm dini, kadını erkeğin kötü nazarından korumak için ona en uygun örtünme şeklini, kıyafet ölçüsünü getirmiştir. İslâm'ın terbiye sistemi hem âilenin namus ve şerefini, hem de insan haysiyetini korur.

Tesettür emrinin kuvvet ve şumulünü bir daha hatırlatmak üzere Allah-u Teâlâ yürüyüş tavırlarının bile düzeltilmesi için şöyle buyurmaktadır:

"Gizledikleri ziyetleri bilinsin diye ayaklarını yere vurmasınlar." (Nûr: 31)

Allah-u Teâlâ hem zîynetlerinin sesinin duyulmasını istememiş, hem de ses çıkartan, nazar celbedici, rahatsız edici ayakkabılara dikkati çekmiştir.

Allah-u Teâlâ, mümine hanımların şereflerinin muhafazası için tesettüre riâyet etmekle mükellef olduklarını beyan etmek üzere Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmuştur:

"Resul'üm! Zevcelerine, kızlarına ve müminlerin hanımlarına söyle. Zaruri bir ihtiyaçları olup dışarı çıkmak istedikleri zaman, dış elbiselerini üzerlerine giysinler." (Ahzâb: 59)

"Cilbab", kadınların elbiselerinin üstüne giydikleri, kadını tepeden tırnağa örten her çeşit büyük örtüdür.

Ümmü Seleme -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Ahzâb sûresinin 'Dış elbiselerini üzerlerine giysinler.' âyeti nâzil olunca, Ensâr hanımları dışarı çıktılar. Giydikleri örtülerden dolayı sanki başlarının üzerinde siyah kargalar vardı." (Ebu Dâvud: 4101)

Âyet-i kerime'nin devamında şöyle buyuruluyor:

"Bu onların ahlâksız kadınlardan olmadıklarının bilinmesi ve incitilmemesi için daha elverişlidir. Allah çok bağışlayandır, merhamet edendir." (Ahzâb: 59)

Tesettürü emreden hicab Âyet-i kerime'leri inmeden önce müslüman kadınlar başörtülerini omuzları arasından salıverirlerdi. Bu yüzden saçlarının bir kısmı, kulakları, boyun ve gerdanları açık kalırdı.

Tesettür emri geldiğinde, hiçbir kadın kalmayıp başlarından aşağı hemen örtündüler. Bu emr-i şerif zaten fitratlarına da uygundu.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Allah-u Teâlâ Mekke'den Medine'ye hicret eden muhâcir kadınların iyiliğini versin. 'Başörtülerini yakalarının üstüne koyup örtünler.' Âyet-i kerime'si indiği zaman, entarilerinin eteklerini keserek başlarını örttüler." (Buhârî)

Ümmül-müminin Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz bir başka rivayette ince bezlerin bırakıldığını, başörtüsü için kadınların kalın bez seçtiklerini söylemiştir. (Ebu Dâvud)

Ümmü Halid -radiyallahu anhâ- isminde bir hanımın oğlu Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in de bulunduğu bir gazâda şehid düşmüştü. Yüzü örtülü olduğu halde huzur-u saâdete oğlunu sormaya geldi. Ashab-ı kiram'dan bazıları, **"Oğlunu sormaya geldin, yüzün de örtülü!"** deyince buyurdu ki:

"Oğlumu kaybettimse hayâmı da kaybetmedim ya!" (Ebu Dâvud)

Örtünmeyi, setri hafife alan ve inkâr edenlere ise, yine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde cevap veriyorlar:

Bir gün Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in kız kardeşi Esmâ -radiyallahu anhâ- üzerinde ince ve şeffaf bir elbise olduğu halde, kendisini ziyarete gelmişti. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ondan yüzünü ters istikamete çevirerek:

"Ey Esmâ! Büluğ çağına ermiş bir genç kızın, yüz ve ellerinin dışında hiçbir yerinin görünmesi doğru değildir." buyurdu ve yüzü ile ellerini işaret etti. (Ebu Dâvud: 4104)

Tesettür hakkında emr-i ilâhî budur. Ahkâm budur.

Tesettür, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz zamanında savaş sebebi dahi sayılmıştır.

Asr-ı saâdet yıllarında Beni Kaynuka yahudilerinden bir kuyumcunun mümin bir kadının tesettürüne, başörtüsüne el uzatması savaş sebebi sayılmış ve savaşarak yahudi erkekleri öldürülmüştür. (Hişam: c. 3, sh: 66)

Allah'ın hükmü bu kadar önemli bir meseledir.

.

Allah-u Teâlâ emir ve hükümlerini koymuş, onu yasaklarıyla sınırlamıştır:

"Bu hükümler Allah'ın hudutlarıdır." (Talâk: 1)

İnananlar için tesettür kesinlikle uyulması gerekli bir farzdır.

Örtünme emri, kıyamete kadar bâki kalacak bir hükümdür.

Allah-u Teâlâ'nın emr-i ilâhî'si olduğu bir şeyde, mahlûkun hükmü yoktur. Bu noktada akıl yürütmek yersizdir. Akıl büyük bir nimet olmasına rağmen; vahiy ışığı, peygamber nuru olmadan ne önünü görebilir, ne de doğruyu ve doğru yolu bulabilir.

Örtünülmezse kâfir mi olunur? Hayır. Örtünmezse günâhkâr olur, tesettürü inkâr ederse kâfir olur.

"Kim Allah'ın hudutlarını aşarsa kendisine yazık etmiş olur." (Talâk: 1)

Allah-u Teâlâ, yolunda gidenlerin kurtuluşu için emir ve yasaklarla birtakım sınırlar çizmiştir. O sınırları geçtikleri zaman hak yoldan çıkarlar ve karanlıklara saparlar. Bu ise nefislere karşı en büyük zulümdür ve bu yüzden cehennem azabını hak etmiş olurlar.

Diğer bir Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"Bunlar Allah'ın koyduğu hudutlardır. Sakın bunları çiğnemeyin. Kim Allah'ın hudutlarını çiğnerse, işte onlar zâlimlerin tâ kendileridir." (Bakara: 229)

Hakikat budur. Hüküm Allah-u Teâlâ'nın hükmüdür. Hüküm vermek Allah-u Teâlâ'ya mahsustur.

.

Evli kadınların örtünmesinden kocaları mesul olduğu gibi, kız çocuklarının evleninceye kadar örtünmelerinden birinci derecede babaları, ikinci derecede anneleri mesuldür.

Takvâ Elbisesi:

Allah-u Teâlâ müslümanların helâlden temiz ve güzel giyinmelerini, kendileri için yarattığı ziynet ve elbiseden faydalanmalarını mübah görmüştür. Nimetlerinin eserini kullarının üzerinde görmek ister.

Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyurur:

"Ey Âdemoğulları! Size utanç yerlerinizi örtecek bir elbise ve bir de süs elbisesi indirdik." (A'râf: 26)

Bu ilâhî beyanda, insanoğlunun utanç yerlerini örtecek ve ona vakar sağlayacak iki türlü elbise indirildiği bildiriliyor. Utanç yerlerini örten ev kıyafeti, şeref ve vakar veren dış kıyafeti.

İnsanı mükerrerem yaratan Allah-u Teâlâ, Âyet-i kerime'nin devamında ona vermiş olduğu iradeyi örtmesini dilemiş ve bunu insanoğlu hakkındaki kanunlar arasına koymuştur.

"Takvâ elbisesi ise bunlardan daha hayırlıdır." (A'râf: 26)

Elbise nimetinden faydalanma ve istifade asıl bununlardır. Takvâ duygusundan mahrum olan günahkârlar ne kadar giyinseler yine de açılmaktan kurtulamazlar.

Ölçü "Takvâ" ilemdir. İlle şu kıyafet diye bir zorlama yoktur. Bir müslüman hanım, bir müslüman erkek giydiği kıyafeti gönlünde tartsın, kalbine baksın. Kendi durumunu "Takvâ" ölçüsüne vursun.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Bilin ki Allah takvâ sahipleriyle beraberdir." (Tevbe: 123)

Bir de manevî elbise vardır ki, onu da Allah-u Teâlâ giydirir. Herkesin durumuna göre bir elbisesi vardır. Kimisi de çıplaktır.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri bir sohbetlerinde şöyle buyurmuşlardı:

"Geçenlerde tanıdığımız bir kimse geldi. Dedi ki: 'On sene evvel vefat eden hanımımı rüyada gördüm, çıplak bir hâlde idi. Gel sana yerimi göstereyim deyip, beni bir yere götürdü, uzunboylu simsiyah bir adamın yanına yattı. Yahu diyorum, yabancı bir adamla bir kadın nasıl yatar?'"

Kardeşim dedik, senin hanımın çok çok günah işlemiş. O siyah adam onun ameli idi, sen onu adam olarak gördün. Hanım sana diyor ki: 'Ben bu cezâyâ bu çıplaklığımın yüzünden müstehak oldum, çok şiddetli azap içindeyim. Ne olur bana merhamet et de Cenâb-ı Hakk'a benim için duâ ediver.'"

Hâyâ İmandandır:

İnsandaki edep ve hayâ duygusu örtünmeyi gerektirir.

Bu erkek için de kadın için de bir emirdir.

Tesettüre riâyet etmemek fitne kapısını açar, kadının cazibesini düşürür, vakarını zedeler. Saygı dolu bakışları, şehvet kokan bakışlara çevirir. Utanma duygusunu kökünden yıkar. Örtünmek kadının fitratında olan bir şeydir. Binaenaleyh utanma iman ile küfür arasında bir perde gibidir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde buyururlar ki:

"Hayânın azlığı küfür alâmetidir." (Münâvî)

Çıplaklık arttıkça iffet ve hayâ da azalır.

"Hayâ ile iman bir arada bulunur, birbirinden ayrılmazlar. (Yani biri gidince öteki de kalmaz)." (Câmi'üs-sağîr)

Hayâ, bir müminde bulunması gereken en mühim hususiyetlerden birisidir.

"Utanmazsan dilediğini yap!" (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 2002)

Hadis-i şerif'i müslümanların en belirleyici ahlâki vasfını ve terbiyesinin karakterini belirlemektedir.

Enes -radiyallahu anh-in rivâyet ettiği diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Her dinin bir ahlâkı vardır, İslâm'ın ahlâkı da hayâdır." (İbn-i Mâce: 4181)

Örtülü Çıplaklık:

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde kadınların vücut hatlarını belli eden ve şeffaf elbiseler giymelerini yasaklamıştır:

"Cehennemlik bazı kadınlar vardır ki, örtülü fakat çıplaktırlar. Her iki tarafa salınırlar. Onlar cennete girmeyecek ve onun kokusunu da duymayacaklardır." (Müslim)

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz ise, ince ve şeffaf elbiseler giymiş oldukları halde yanına gelen Temim oğulları kabilesinden bir takım kadınlara:

"Eğer siz mümin iseniz, bu elbiseler müminlerin elbisesi değildir." demiştir.

Bir defasında da huzuruna ince başörtülü bir gelin getirilmişti. Ona şöyle dedi:

"Nûr suresine inanan bir kadın bunu örtünmez."

Bir defasında da yanına ince bir başörtü ile giren Hafsa binti Abdurrahman -radiyallahu anhâ-nın başörtüsünü yırtmış ve ona kalın bir başörtü örtmüştür.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- evden dışarı çıkacak olan kadının örtünmesi ile ilgili olarak da şu sözü söylemiştir:

"Müslüman kadın, bir ihtiyacı olduğu zaman, vücudunu gizleyen bir elbise içinde evden dışarı çıkmaktan menedilemez. Ancak bu öyle bir örtü olmalıdır ki, eve dönünceye kadar onu kimsenin tanımasına gerekir."

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetimin son zamanlarında döşeli süslü oturaklara benzeyen eyerler üzerinde cami kapılarına gelip inen erkekler olacaktır. Karıları ise giyinik fakat çıplaktırlar. Başları üzerinde arık melez develerinin hörgüçlerine benzer durum vardır. Onları lânetleyin, çünkü onlar lânetlenmişlerdir."

Şayet önünüzde başka milletlerden bir millet bulunacak olsa, sizden önceki ümmetlerin kadınlarının size hizmet ettikleri gibi, bu kadınlar da onlara hizmet etmekten çekinmezler." (İbn-i Hibban)

Cidden Allah-u Teâlâ'dan çok korkmamız lâzım.

Harama Bakmaktan Sakınmak:

Kadının açılıp saçılması, erkeklerin nazarını çekmek için süslenmesi, şehvâni hislerin uyanıp kamçılanmasına sebep olur. Örtülmesi gereken yerlerin örtülmesi, namusu korumanın ilk şartıdır.

Müslüman bir hanım, meziyet ve güzelliklerini sadece evine ve eşine hasreder.

Erkeklerin gözlerini sakınması, kadınların iffetini korumak içindir.

Allah-u Teâlâ büyük bir rahmet olmak üzere erkek ve kadın müminlere ayrı ayrı hitap ederek gözlerini bakılmaya uygun olmayan yerlere bakmaktan sakınmalarını emir buyurmuştur:

"Resul'üm! Mümin erkeklere söyle. Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar!" (Nûr: 30)

Müminlere yakışan yabancı kadınlara bakmamaktır.

"Mümine kadınlara da söyle. Gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar." (Nûr: 31)

Allah-u Teâlâ kadının örtünmesini emrederken, buna riâyet hususunda erkeği de kadını da uyarmaktadır.

Göz, kalbin anahtarı; bakış, fitne ve fesadın elçisidir. Gözler ne derece korunursa şeytana o derece fırsat verilmemiş, kötü düşüncelerden ve alışkanlıklardan uzaklaşmış olur.

Vedâ haccında Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Medine-i münevvereden hareket ettiğinde, terkisine amcası Abbas -radiyallahu anh-in oğlu Fazl -radiyallahu anh-i almıştı. Yolda genç bir kadın bir mesele sormak için yaklaştığında Fazl kadına bakmaya başladı. Kadın da son derece güzel olan Fazl'a bakıyordu. Bu durumu gören Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Fazl'ın çenesinden tutup öbür tarafa çevirdi. (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 752)

Böylece, arzuyla bakmanın haram olduğunu fiilen açıklamış oldu.

Harama bakmakla bir kısım hayaller başlar ve insanı Allah'ı anmaktan alıkoyar. Kalp aynası lekelenir, hafıza dağılır. İnsan böylece şeytanın menziline girmiş olur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Helâl olmayan şeylere bakmak, şeytanın zehirli oklarından bir oktur."

Gözler ne derece korunursa şeytana o derece fırsat verilmemiş, kötü düşüncelerden ve alışkanlıklardan uzaklaşmış olur. Gözleri menhiyata kapamak, korunmanın en güzel yoludur. Ani göze çarpan bir harama ısrarla tekrar bakılmamalıdır.

Bir müslümanın şehvetle bakabileceği kadın yalnızca eşidir. Karı-kocanın birbirine karşı avreti yoktur. Bunun dışında hiç kimseye şehvetle bakmak câiz değildir. Şehvetle bakmanın ölçüsü "Devamlı bakmak"tır.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazret-i Ali -radiyallahu anh-e şöyle buyurmuştur:

"Yâ Ali! Yabancı kadınlara ısrarla ve arka arkaya bakma. İlk bakış için bir vebâl yoktur. İkinci defa bakman ise sana yasaktır." (Ebu Dâvud)

Zira bu görüş, insanın iradesi dışında olmuştur. Görür görmez gözünü başka tarafa çevirirse bunda bir günah yoktur. Fakat bakmaya devam ederse günahkâr olur.

Cerîr -radiyallahu anh- der ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-e ansızın görmeyi sordum. Bana gözümü çevirmemi emretti." (Müslim: 2159)

Namahrem bir kadının elinden ve yüzünden başka yerlerine bakmak haramdır. İhtiyaç olmaksızın eline ve yüzüne bakmak bile mekruhtur.

Vücut hatları belli olacak kadar ince veya bedene yapışık dar elbise üzerinden bakmak, doğrudan bakmak gibidir.

Erkeklerin avret mahalli olan göbek altından diz kapaklarının altına kadar olan kısımlara bakmak haramdır. Bir kadının diğer bir kadının bu kısımlarına bakması da haramdır.

Gözü sakınmakla Allah-u Teâlâ'nın emri tutulmuş, bir ok gibi kalbi yaralayan manzaralardan korunmuş olunur. Kalp kuvvetlenmiş ve nurlanmış, şeytanın giriş yolları kapatılmış olur.

Lüzum ve Zaruri İhtiyaç İçin Evden Çıkma:

Ümmü'l-müminin Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in şöyle söylediği rivayet edilmiştir:

Sevde -radiyallahu anhâ-, hicâb âyetinin gelişinden sonra bir lüzum ve ihtiyaç için bir yatsı vakti dışarıya çıkmıştı. Ömer bin Hattab -radiyallahu anh-, uzun boylu Sevde'yi önceden tanıdığı için onun olduğunu anladı, evin dışına çıkmasına itiraz ederek:

"Yâ Sevde! Bil ki vallahi sen bizce tanınmamış değilsin. Düşünsene, sen ne cesaretle evin dışına çıkıyorsun?" dedi.

Sevde dönerek odama geldi. O sırada Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- benim odamda akşam yemeğinde idi. Elinde etli bir but vardı.

Sevde:

"Yâ Resulellah! Bazı hâcetim için evimden çıkmıştım Ömer bana şöyle şöyle söyleyerek itiraz etti." diye şikâyet etti.

Bu sırada Allah-u Teâlâ Resulullah Aleyhisselâm'a vahiy gönderdi. Vahiy halindeki terleme gidince, elinde tutmakta olduğu et parçasını yere koymaksızın şöyle buyurdu:

"Siz kadınların lüzum ve ihtiyaç üzerine örtünerek evlerinden çıkmalarına izin verildi." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1723)

Şu kadar var ki bu izin istismar edilmemelidir. İlâhî hilkat, kadına nezâket ve nezâhet bahşetmiştir. Her haliyle buna riâyet gerekir.

Erkeklerin bakışlarını üzerine celbedecek her şey kadına haramdır.

Allah-u Teâlâ mümin kadınlara şöyle sesleniyor:

"Vakar ile evlerinizde oturun. İlk cahiliye çağı kadınlarının açılıp saçılması gibi açılıp saçılarak yürümeyin." (Ahzâb: 33)

.

Pek ihtiyar kadınların kılık kıyafetleri hakkında Allah-u Teâlâ bazı kolaylıklar getirerek Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Evlenme ümidi kalmayan yaşlı kadınların, ziynetlerini açığa vurmamak şartıyla dış örtülerini çıkarmalarında kendilerine bir günah yoktur." (Nûr: 60)

Gizlemeleri gereken ziynetlerden hiçbirini göstermemek şartıyla üzerlerindeki dış elbiselerini bırakıp yalnız başörtüsüyle çıkabilirler. Fakat kadının kendisini süsleyip sokağa çıkması, gençler için günah olduğu gibi, ihtiyarlar için de günahdır. Süslenmeleri değil, süsle yabancı erkeklere görünmeleri günahdır.

Onlar bu dış örtülerini bırakırken, süslenmek kastı ile bunu yapmazlar, sadece örtülerini hafifletmek maksadı ile yaparlar.

"Yine de iffetli olmaları kendileri için daha hayırlıdır." (Nûr: 60)

Ziynetli olmadıkları halde de iffet ölçülerine uymaları ve genç hanımlar gibi örtülerini bırakmamaları haklarında daha hayırlıdır. Çünkü töhmetten daha uzaktır.

"Allah işiten ve bilendir." (Nûr: 60)

Bundan dolayı müslümanız diyen hanımlar bu hükümleri dinlesinler, düşünsünler ve hayatlarını nezih bir şekilde tanzime çalışsınlar.

Yabancı Erkeklerle Konuşma:

Mümin bir kadın, yabancı erkekle konuşmasında ölçülü olmalı ve ihtiyaç kadar konuşmalıdır.

Nitekim Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Eğer takvâ sahibi olmak istiyorsanız edâli konuşmayın. Kalbinde hastalık bulunan kimse kötü şeyler ümit eder. Dâima ciddi ve ağırbaşlı söz söyleyin." (Ahzâb: 32)

Dinimiz fitne ve fesadı önlemek için, kadın ve erkeğin mahrem olanların dışındakilerle bir arada bulunmalarını ve konuşmalarını yasaklamıştır. Dinin süzgecinden geçmeyen fenâ lâf ve fâhiş sözler, kalpte uyuyan gizli düşünceyi ortaya çıkartır. Kötülüklerin filizlenip hayat bulmalarını sağlayarak zinâyâ meyli artırır ve imanı felâkete sürükler.

Nefsin arzu ve isteklerine uyarak dilinin dizginlerini salıverip fuhşun yayılmasına sebep olanlara Allah-u Teâlâ, acıklı bir azap vereceğini beyan etmektedir:

"Müminler arasında hayâsızlığın, kötü sözlerin yayılmasını arzu edenlere dünyada da ahirette de can yakıcı bir azap vardır." (Nûr: 19)

Tevbe ve istiğfar etmesizin ahirete gidince de orada cehennem azabına ve Allah-u Teâlâ'nın bildiği daha nice felâketlere uğrarlar.

Mahrem-Nâmahrem:

Allah-u Teâlâ diğer Âyet-i kerime'sinde ise Ashâb-ı kiram'a hitap ederek şöyle buyurmaktadır:

"Peygamber'in zevcelerine herhangi bir şey soracağınız vakit perde arkasından sorun." (Ahzâb: 53)

Bundan böyle "Harem" farz kılınmıştır ki, o zamana kadar Araplar'da âdet değildi.

"Böyle yapmakla hem sizin gönülleriniz hem de onların gönülleri daha temiz kalır." (Ahzâb: 53)

Şeytânî düşüncelerden, vesveselerden uzaklaşırsanız hem kadınların, hem erkeklerin iffet ve ismet hisleri daha fazla yükselir, hürmet duyguları artar. Fitne ve su-i zannı giderir. Birbirini görmedikleri zaman kalplerinden kötü bir şey geçmez.

Fitne, erkekle kadın arasında müşterektir. Erkekten geleceğinden ne kadar endişe edilirse, kadından gelmesinden de o kadar korkulur.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"Kadın avrettir. Evinden çıkınca şeytan onu daha çekici yapar." (Mişkât'ül-mesâbih)

Birbirine nikâh düşen kadın ve erkeklerin bir arada yalnız bulunmaları haramdır. Çünkü bu beraberlik birçok günahın işlenmesine sebep olmaktadır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurur:

"Hiçbir erkek nikâh düşen yabancı bir kadınla yalnız kalmasın. Hiçbir kadın yanında nikâh düşmeyen birisi bulunmadan yolculuğa çıkmasın." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1260)

Mümin hanımların görüşüp-konuşabileceği mahremi olan erkekleri Allah-u Teâlâ Nûr sûre-i şerifinin 31. Âyet-i kerime'sinde bir beyan buyurmuştur:

"Ziynetlerini kocaları veya babaları veya kayınpederleri veya oğulları veya kocalarının oğulları veya kardeşleri, veya erkek kardeşlerinin oğulları veya kızkardeşlerinin oğulları veya müslüman kadınları veya cariyeleri veya kadına ihtiyacı bulunmayan (iktidarsız) hizmetçiler veya kadınların mahrem yerlerini henüz anlamayan çocuklardan başkasına göstermesinler." (Nûr: 31)

Bilhassa bugün müslümanların para ve kadın hususunda hiç kimseye itimat etmemeleri gerekir. Hatta kendi öz kardeşlerine bile.

Zira Ukbe bin Âmir -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Yanında mahremi olmayan kadınların yanına girip yalnız kalmaktan sakının."

Buyurdularında Ensar'dan bir zât: **"Yâ Resulellah! Kocanın öz kardeşi de, akrabaları da mı bizim kadınlarımızla bir arada, yalnız kalamazlar?"** diye sordu.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise:

"Asıl felâket buradadır!" cevabını vermiştir. (Buhârî-Müslim)

Bu Hadis-i şerife göre müslüman bir kadının; kocasının kardeşi, kocasının yeğenleri, amca ve dayı oğulları gibi hısımlarının yanına tesettürsüz çıkması ve onlarla yalnız kalması yasaklanmıştır. Çünkü bunlar yengeye nâmahremdir.

Ölüm veya boşanma hâlinde evlenilebilecek akraba fertleri ile bir arada yalnız bulunmanın tehlikesi yabancidan daha fazladır. Fitne fücuru daha kuvvetlidir. Çünkü yabancıya nazaran akraba hiçbir mâni olmadan evin içine ve kadının yanına serbestçe girip çıkar.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şerifte de şöyle buyurulmaktadır:

"Sizden biriniz, yakını olandan başka bir kadınla başbaşa kalmasın." (Müslim: 1341)

Dikkat edilirse Nûr sûre-i şerifinin 31. Âyet-i kerime'sinde kadının mahremleri sayılırken öz kardeş bu sayıya dahil edilmemiştir. O halde haramdır. Öz kardeşin durumu bu olursa, diğerlerinin durumu ne olur? Yine Âyet-i kerime'ye göre müslüman bir hanımın kâfir kadınlara da ziynet yerlerini göstermesi haramdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde **bir erkekle kadının yalnız bulunmaları halinde üçüncülerinin şeytan olacağını** haber vermişlerdir. (Ahmed bin Hanbel)

Bu Hadis-i şerif, bir kimsenin eşi ve nikâh düşmeyen yakın akraba ve hısımları dışında kalan kadınlarla yalnız kalmasını haram kılmaktadır. Böyle bir durum hem karşı cins için tahrik edicidir, hem de dedikoduya sebep olabilmektedir.

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Benden sonra erkeklere, kadınlardan daha zararlı bir fitne bırakmadım." (Buhârî. Tecrid-i sarîh: 1795)

Müslüman erkekler hanımlarını kıskanmalı ve yabancı kimselerden korumalıdır.

Asr-ı saâdet'te tesettür tatbikatını gösteren bu Hadis-i şerifler, tesettürle ilgili Âyet-i kerime'lerin birer tefsiri mâhiyetindedirler.

Dövme Yaptırma, Kaş İnceltme, Meylettirici Süslenme ve Giyinme:

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"İki sınıf var ki bunlar cehennemliktir, fakat henüz onları göremiyorum. (Bunların biri) giyimli fakat çıplak; (erkeklere) meyleden, (kendilerine) meylettiren kadınlardır. Bunların başında yana yatmış deve hörgücünü andıran şeyler vardır. Bunlar asla cenneti göremeyecek, kokusunu da alamayacaklardır." (Müslim)

"Henüz göremiyorum." buyurmaları, ileride, ahir zamanda çıkacaklarına işaretler. Biri giymiş ama çıplak. Niçin? Vücut hatları belli olduğu için. İkincisi erkeklere meyleden ve kendilerine meylettiren kadınlar, ki saçlarını deve hörgücü gibi yaparlar. Bu iki hususta ciddi ikazlar var.

Hazret-i Allah bizi muhafaza etsin.

Tesettür kıyafeti yüz ve ellerin dışında kalan bedeninin tümünü örtecek şekilde ve vücudun çizgilerini göstermeyecek şekil ve bollukta olmalıdır. İçini gösterecek şekilde (şeffaf) olmamalı. Dikkatleri çekecek şekilde, renk ve desende olmamalıdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Allah, dövme yaptıranlara, kaşlarını inceltenlere, dişlerini seyrekletirenlere, Allah'ın yarattığını bozanlara lânet etsin" (Riyazüs-salihin: 3/1677)

Oysa bugün birçok kadın güzel görünmek adına kaşında gözünde değişiklik yapıyor, hatta yüzünden ya da vücudundan estetik ameliyat oluyor. Kapalı da yapıyor, açığı da yapıyor.

Âyet-i kerime'de ise şöyle buyuruluyor:

"(Şeytan dedi ki:) 'Onlara emredeceğim, Allah'ın yaratışını değiştirecekler.'" (Nisâ: 119)

Değil kaşta, gözde, şurda burda değişiklik yapmak, kadın İslâm'da kocasından başkası için süslenemez, makyaj yapamaz.

Hatta ve hatta kadın koku sürünerek dışarı çıkarsa, başkalarının dikkatini çekerse **"Zinaya bir adım atmış olur"** buyuruluyor.

Hadis-i şerifte:

"Bir kadın koku sürünerek dışarı çıkar ve kokusunu başkalarının duymasını arzularsa, zinaya bir adım atmış olur." buyurulmuştur. (Tirmizî Edep : 35)

Kadın kokular sürüp camiye bile gidemez. Birgün koku sürünen bir kadın, Ebû Hureyre -radiyallahu anh-in yanından geçerken ona **"Nereye gidiyorsun?"** diye sordu. Kadın: **"Camiye"** diye cevap verince Ebû Hureyre -radiyallahu anh-:

"Kokulandığın halde mi?" diye tekrar sordu. Kadın **"Evet"** dedi.

Ebû Hureyre -radiyallahu anh- Hazretleri bunun üzerine şöyle buyurdu:

"Dön ve yıkan. Çünkü Peygamberimizden dinledim:

'Kokulanan bir kadın mescide giderse, dönüp gusletmedikçe Allah onun namazını kabul etmez.'"

Kadınlar âile içinde veya kendi cinsleri ile bir araya geldiklerinde koku sürünebilirler. Ancak evden dışarı çıkarken, câmide veya yabancı erkeklerin bulunduğu yerlerde koku sürünmeleri, bu erkeklerin dikkatlerinin kadınların üstüne çekilmesine yol açar.

Ebu Musa -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Bir kadın güzel koku sürünüp bunu hissetsinler diye bir topluluğa uğrarsa, zinâ etmiş olur." (Ebu Dâvud: 4174 - Tirmizî: 2787)

Çünkü bu hâl erkeklerin kalbini meşgul eder, nazarlarını kendisine çeker. Bu duruma koku sürünen kadın sebep olduğu için, zâniye olarak tavsif edilmiştir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir başka Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Kendisine buhur (koku) degen bir kadın sakın bizimle yatsı namazına katılmasın." (Müslim: 444)

Buhurdan maksat, kadının üzerinde koku duyulmasıdır. Şu halde ne suretle sinmiş olursa olsun, üzerinde koku bulunan kadın camiye gelemes.

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- kadının saçını başka saçla çoğaltan, başka saç ilâvesiyle saçını çoğalttıran, dövme yapan ve dövme yaptıran kadınları lânetlemiştir." (İbn-i Mâce: 1987)

Renkli ipekten mâmul ipliklerin ve saç benzemeyen diğer maddelerin saçta takılması ve bağlanması, bu yasağın dışında kalır. Çünkü bunlar süslenmek için takılır.

Kadının Erkeğe, Erkeğin Kadına Benzemesi:

Dinimiz kadının erkeğe, erkeğin kadına benzemesini şiddetle yasaklamıştır.

Bu sebeple bir erkek kadın elbisesi, bir kadın da erkek elbisesi giyemez.

Erkeklerin kadın elbisesi, kadınların da erkek elbisesi giymelerini Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz yasaklamıştır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- der ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-, kadın elbisesi giyen erkeğe ve erkek elbisesi giyen kadına lânet etti." (Ebu Dâvud)

Erkeğin giydiği kadınların giydiğine benzemeyecek, kadının giydiği de erkeğin giydiği elbiselere benzemeyecek. Pantolon da bir erkek giysisidir.

Abdullah bin Abbas -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-; erkeklerden kadınlaşan, kadınlardan da erkekleşenlere lânet etti ve:

"Bu gibi kimseleri evinizden kovunuz!" buyurdu.

Hatta falancayı çıkardı. Ömer -radiyallahu anh- de falancayı çıkardı. (Buhârî. Tecd-i sarîh: 1954)

Buna benzer başkaları hakkında ise:

"Bunlar sizin yanınıza girmesin." buyurmuştur. (Müslim: 2180)

Zamane Fitnelerinden Birisi:

Küffar "Moda" ile hem kendi sapmışlığının bir neticesi olan çıplaklığı yaygınlaştırmak ister, hem de insanların nefsanî zaafılarından istifade ederek para kazanmaya çalışır.

Bu şekilde ahkâm-ı ilâhî harici Sünnet-i Resulullah'a aykırı takva ve hâyâ dışında giyinip kuşanan, eşyasını değiştiren kişiler şu tehlikelerin altındadır:

1. Hazret-i Allah'a Karşı Gelme

2. İsrâf ve Lüks

3. Küffara Benzeme

4. Çıplaklık

5. Riya (Gösteriş)

6. Kendini Beğenme

7. Hırs ve Haset

1. Hazret-i Allah'a Karşı Gelme:

Hazret-i Allah Âyet-i kerime'leri ile Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerifleri ile müslümanın tâbî olacağı hükümleri, riayet edeceği ölçüleri ortaya koymuş iken bir müslümanın bütün bu hükümleri hiçe sayarak nefsinin arzularına göre hareket etmesi Hazret-i Allah'a karşı gelmesi demektir.

Bütün bu ahkâma mugayir hareketler zaten Hazret-i Allah'ın emirlerine aykırı davranmak değil midir? Hazret-i Allah'a karşı gelmek değil midir? Hazret-i Allah tefahürden hoşlanmaz. Mütevazı giyimi, yaşamayı sever.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"İnsan, bizim kendisini kerih bir nutfeden yarattığımızı görmez mi ki, şimdi o apaçık hasım kesilmektedir." (Yâsin: 77)

Bir diğer Âyet-i kerime'de onlar hakkında şöyle buyurmuştur:

"Aklınızı kullanmıyor musunuz?" (Bakara: 44)

Nedir bu yaptığınız hareketler?

Çünkü akli başında olan her insan geleceğini düşünür, ona göre tedbirini alır, tedarikini yapar.

İlâhî bir lütuf olan aklını, vicdanını suistimal ederek Hakk'tan ayrılan, Hakk ve hakikati kabul etmeyen, bâtil peşinde koşup duran kimseler, cezâ günü geldiğinde pişmanlık ve hasretler içinde kendilerini kınayacaklar.

Allah-u Teâlâ Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor! Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor." (Taberânî)

Hazret-i Allah bu kadar gadab ediyor.

Tevbe edip rızası mucibince, istikamet üzere hayatını idame ettirenler ise Hazret-i Allah'ın mükâfatına nail olurlar.

Zirâ Âyet-i kerime'de:

"Yaptığı zulümden sonra tevbe edip hâlini düzelten kimse, bilsin ki Allah onun tevbesini kabul eder. Allah çok bağışlayıcı ve merhamet edicidir." buyuruluyor. (Mâide: 39)

2. İsrâf ve Lüks:

Her sene yeni bir "Moda" icat edildiği için insanlar eskimediği halde çok sık bir şekilde yeni kıyafetler almaya; çok pahalı markalı ürünleri kullanmaya; lüzumundan fazla eşyaya sahibi olmaya sevkedilmeye çalışılmaktadır.

Bu gibi israf lar özellikle zenginler arasında çok yaygınlaşmıştır.

Yabancı markalar, yabancı modalar, fahiş fiyatlara alınıp giyilmektedir.

Halbuki israf dinimizde haram kılınmıştır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Yiyin için, fakat israf etmeyin. Çünkü Allah israf edenleri sevmez." buyuruyor. (A'râf: 31)

Haksız yere başkasının malını yemeyi yasaklayan dinimiz, insana kendi malını dahi ölçülü harcamasını emretmiştir. Kişi, Allah ve Resul'ünün koyduğu ölçülere göre harcama yapmazsa, sarfiyatının her zerresinden mesuldür.

Malın haram olan yollardan harcanması, kişiye ve başkalarına hiçbir faydası olmayan harcamalar, başkalarına muhtaç hale gelecek derecede ölçüsüzce yapılan bağış ve harcamalar, Allah için değil de gösteriş için infakta bulunmak hep israftır ve haramdır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, deniz kenarında bile olsa, abdest alırken suyu ölçülü kullanmayı tavsiye etmişlerdir.

İsraf, cömertliğin ifrat dereceye varmış olan şeklidir. Cömertlik ise müslümanda bulunması gereken güzel huylardan birisidir.

Hadis-i şerif'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Cömert insan Allah'a yakın, insanlara yakın, cennete yakın ve cehennem ateşinden uzaktır." (Tirmizi)

Allah'ımız bize itidali, orta hâli emir buyuruyor:

"Elini boynuna bağlayıp cimri kesilme! Bûsbütün de saçıp israf etme ki, sonra kınanır, hasret içinde eli boş kalırsın." (İsrâ: 29)

Buradan anlaşılıyor ki, korunması gereken yerde malı korumalı, sarfedilmesi gereken yerde de bolca harcamalıdır.

Korunması gereken yerde bolca harcamak israftır. Bolca sarfedilecek yerde sıklık etmek ise cimriliktir. Her ikisi de kınanmaktadır.

En makbul ve övülmüş olanı sehavettir.

Âyet-i kerime'de:

"Rahman'ın o kulları ki, harcadıkları zaman ne israf ederler, ne de cimrilik ederler. Harcamaları bu ikisinin arasında dengeli olur." buyuruluyor. (Furkan: 67)

Meşru yollardan helâl kazanç temin edip muhafaza etmek ve rızâya uygun olarak yerli yerinde kullanmak farz olduğu gibi, lüzumsuz yerlere ve bilhassa şer'î sınırları aşacak derecede günah yollara sarf edip israf etmek de haramdır.

İslâm'da nezafet vardır, temizlik vardır. Kişi kendi bütçesine göre israfa kaçmadan nezih bir şekilde ve takvâ ölçüsünde giyinebilir. Ancak ifrata kaçmak, hele israfa dalmak kesinlikle yasaktır.

3. Küffara Benzeme:

"Moda" küffar memleketlerinden çıktığı için, onlara benzemeye çalışmak kişiyi küfre kadar götüren bir tehlikedir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Kim, hangi kavme benzerse o da onlardandır." (Ebu Davud)

"Kalıplar birbirlerine benzeyince, kalpler de birbirine benzer."

Yabancıların giyim tarzları da müslümanlar arasında yaygınlaşmaya başladı. Çıplak giyim tarzlarını zaten mevzu etmiyoruz.

4. Çıplaklık:

Dikkat edilirse Avrupa'daki kadınlar bile yüz yıl önce bu kadar çıplak değildi. Adım adım kadını bu hale getirdiler.

Nefis ve şeytan hem kadınlara hem erkeklere yularını geçirmiş, nereye sürüklerse insanlar oraya gidiyor.

Hiçbir kadının giyinip sokağa çıkmayı aklına dahi getirmeyeceği kıyafetler önce "Moda" adı altında reklam edilmekte, her geçen gün ortalık "Örtülü çıplaklar" ile dolmaktadır.

"Tesettür modası" denilen bidat da aynı şekilde her geçen gün tesettürlü kadınları iffet ve takvâ ölçüsünden uzaklaştırmaktadır. Tesettür adı altında bu tür kıyafetlerin giyilmesi kadınların açık olmasından daha büyük bir fitne ve tehlikedir. Zira İslâm'ın yasakladığı bu menhiyat "İslâmî giyim" adı altında işlenmektedir.

İslâm'ın "Tesettür" hükümleri ise yukarıda izah edilmiştir.

5. Riyâ (Gösteriş):

Riyâ, insanın kendisini başkalarına üstün göstermek, onların kalplerinde yer etmek, hürmet ve tâzim beklemektir.

Riyâ haramdır. Riyakâr kimselerin gadâb-ı ilâhi'ye maruz kaldıklarına dair Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Yazıklar olsun o namaz kılanların hâline ki, onlar kıldıkları namazdan gafilirdiler. Onlar gösteriş yaparlar." (Mâun: 4-5-6)

Allah-u Teâlâ, rızâsından gayrı hiçbir karşılık beklemeyen ihlâslı kullarını Âyet-i kerime'sinde övmüştür:

"Biz sizi sadece Allah rızası için yediyoruz, sizden ne bir karşılık ne de bir teşekkür beklemiyoruz." (İnsan: 9)

Münafıklar hakkında Allah-u Teâlâ buyurur ki:

"Onlar insanlara gösteriş yaparlar ve Allah'ı pek az zikrederler." (Nisâ: 142)

Bir Hadis-i kudsî'de şöyle buyuruluyor:

"Her kim ki yaptığı bir işe benimle birlikte başkasını ortak koşarsa, onu şirki ile baş başa bırakırım." (Müslim)

Genab-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Duysunlar diye iyi işler yapanı Allah duyurur. Gösteriş için iyi iş yapanları kıyamet gününde teşhir eder." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 2039)

Riyâ, karıncanın ayak sesinden daha da gizli ve sessizdir. Nefsin ani çıkışlarını, riyânın sızmasını önleyecek olan Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himaye'sidir. Kurtulmasını murad ettiği kulunu, riyâ yolundan gelecek tehlikelerden muhafaza eder.

6. Kendini Beğenmek:

Giyim-kuşamda dikkat edilecek bir husus da kibirlenmek maksadıyla giyinmenin ne kadar büyük bir günah olduğudur.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Dünya hayatında şöret elbisesi giyen (kibirlenerek kendini beğenerek) bir kimseye kıyamet günü Allah zillet elbisesi giydirir." (Ebu Dâvud)

Müslüman temiz ve güzel giyinir. Temiz ve güzel giyim ile kibir ve gösteriş için yapılan giyim arasında fark vardır.

Kibir ve gösteriş kendini beğenmekten gelir. Kendini beğeneni Hazret-i Allah hiç sevmez ve beğenmez.

Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'e sahabeden birisi:

"Kişi elbisesinin ve ayakkabısının güzel olmasını ister?" diye sorduğu zaman Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurdu:

"Muhakkak Allah güzeldir, güzeli sever. Kibir ise Hakk'a karşı direnmek ve insanları da küçük görmektir." (Müslim)

.

Hadis-i şeriflerde yasaklanan bir başka kıyafet de, dikkatleri üzerine çekmek gayesini güden şöret elbisesidir. Elbiseyi örtünmeden çok, çeşitli süs ve renklerle dikkatleri üzerine çekme vasıtası olarak kullananlar da bu sınıfa girerler.

Ümmü'l-müminin Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayet edilmiştir:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Mescid'de otururken Müzeyne kabilesinden bir kadın girdi. Çok süslüydü. Ziyetleriyle Mescid'in içinde bile eteğini sürüyüp böbürlenerek yürüyordu.

Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

"Ey insanlar! Kadınlarınızı Mescid'de süslü elbise giymekten ve çalımlı yürümekten menediniz. Zira İsrâiloğulları, kadınları mescidlerde süslü elbise giyip çalımlı yürüyünceye kadar lânetlenmediler." (İbn-i Mâce: 4001)

Allah-u Teâlâ'nın bir kimseyi lânetlemesi, onu rahmetinden uzaklaştırması demektir. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in bir kimseyi lânetlemesi ise, o kimsenin Allah-u Teâlâ'nın rahmetinden uzaklaştırılmasını dilemesi demektir.

7. Hırs ve Haset:

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet yaklaştı. Halbuki insanların dünyaya karşı ancak hırsları artıyor, Allah'tan uzaklaşıyorlar." (Hâkim)

Bu Hadis-i şeriflere bakan bir ayna gibi kendisini görür, ona göre kendisini ayarlar.

Haset, Allah-u Teâlâ'nın bir kuluna ihsan ettiği nimetlere karşı kıskançlık duymak, o nimetin ondan çıkmasını istemektir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Yoksa onlar, Allah'ın lütfundan verdiği kimselere haset mi ediyorlar?" (Nisâ: 54)

Allah-u Teâlâ şeytanın şerrinden korunmamızı emir buyurduğu gibi;

"Haset ettiği zaman, hasetçinin şerrinden sabahın Rabb'ine sığınırım." (Felâk: 5)

Âyet-i kerime'si ile, haset edenin şerrinden de sakınmamızı tavsiye buyuruyor.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Birbirlerinize buğzermeyin, birbirinize haset etmeyin, birbirinize sırt çevirmeyin, birbirinizle alâkayı kesmeyin. Kardeş olun ey Allah'ın kulları!" (Buhârî - Müslim)

Allah-u Teâlâ dilediğini dilediğine verir, dilediğini dilediğinden alır. O'nun bir kuluna lütuf buyurduğu herhangi bir nimeti kıskanmak, ilâhi taksime itiraz etmek demektir.

Haset eden kimse gıybet ettiği için, ibadetlerinin sevabını da gidermiş olur.

Hadis-i şerif'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Hasetten sakınınız. Şüphesiz ki ateş odunu mahvettiği gibi, haset de sevap ve iyiliklerin yok olmasına sebep olur." (Ebu Dâvud)

"İman ile hased bir mümin-i kâmilin kalbinde katiyyen birleşmez." (Nesâî)

"Ateş odunu yakıp imhâ ettiği gibi başkasında olan nimetin zevâlini arzu eylemek mânâsında olan 'haset' dahî insanın amel ve ibâdetini mahveyler." (Ebu Dâvud)

Gıpta ise güzel bir huydur. Bir kimsede bulunan güzel huyların kendisinde de bulunmasını istemek demektir.

Sade Hayat İmandandır:

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz her şeyde sadeliği tercih ederdi. Sade yer, sade giyinir, sade yaşardı. Bulduğunu yer, bulduğunu giyerdi. Tam mânâsı ile ferâgat sahibi idi.

Sade ve mütevazi bir hayat yaşamış, hiçbir zaman dünya nimetlerinin cazibesine kapılmamıştır.

Hicretin üçüncü senesinden sonra fütuhatlar çoğalmış, dokuzuncu senesinde ise elde edilen ganimetler Medine-i münevvere'ye sel gibi akmış, müslümanların durumu düzelmiş, çoğu zengin olmuştu. Mısır azizi, Bizans imparatoru ve diğerleri kendisine kıymetli hediyeler gönderiyorlardı. Fakat o bunlara zerre kadar iltifat etmedi, eski yaşama biçimini sürdürmeye devam etti. Eline geçen her şeyi, bir gün bile yanında tutmadı; fakirlere, gazilere, müslümanların yükselmesine sarfetti.

Kendisine bağışlanan çok kıymetli bağları halkın istifadesine bıraktı. Mahsulleri fukaraya ve muhtaçlara dağıtırdı.

Ahzab sûre-i şerifininin 28. Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğuna göre; diğer müslümanlar seviyesinde bir hayata kavuşmak isteyen hanımlarına küsmüş ve onlardan dünya ile ahiret arasında bir tercih yapmalarını istemiştir.

Müellefet-ül kulûb adı verilen birtakım gayr-i müslimlerin kalplerini İslâm'a ısındırmak için onlara yaptığı iyilikler anlatmakla bitmez.

Ümmetinden en fakir bir kimsenin yaşayışı gibi hayat sürmeyi, sadelik içinde yaşamayı tercih etti.

Hadis-i şeriflerinde:

"Sade hayat imandandır." buyurmuşlardır. (Ebu Dâvud)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz sadeliği severlerdi. Süsten-lüksten hoşlanmazlardı.

Sadelik en güzel nezafettir, tevazuya meylettir. Süs ise kibre vesile olur. Yani güzel giyinmek güzeldir ve fakat sadeliği tercih etmek daha güzeldir.

Hane-i saâdetleri, eski halini muhafaza ediyordu. Tevazu ve sadeliği o kadar ileri götürmüştü ki, bütün mefruşat; bir yatak, bir hasır, toprak bir su kabı gibi eşyadan ibaretti. Süse ve lükse hiç önem vermedi.

Günlerce bacası tütmez, aylarca evinde ışık yanmadığı olurdu.

Yiyecek bir şey bulamadıkları için, hanımları ve çocukları ile beraber, birçok geceler yemek yemeden yatarlardı.

Hiçbir zaman hiçbir yemeği beğenmemelik etmez; arzu ederse yer, etmezse bırakırdı.

Zenginliği kendisinin ve âile fertlerinin bir yıllık nafakasından fazla değildi. Asıl zenginliği de Rabb'ine güvenerek beslediği gönül zenginliği idi.

.

Fakat Ümmehât-ı müminin -radiyallahu anhünne- Hazerâtı, kadınlığın fitratında bulunan ziynet ve dünya malına karşı meyil sebebiyle yiyecek ve giyecek hususunda Resulullah Aleyhisselâm'dan bazı isteklerde bulundular. *"Bizler de başka kadınların istedikleri ziynetlerden isteriz."* dediler. Her biri birtakım şeyler istiyordu. Onların bu teklifleri, uygunsuz tutum ve davranışları kalbinin kırılmasına sebep olmuştu. Çünkü kendisi sade yaşadığı gibi, onların da sade bir hayat sürmelerini arzu ediyordu.

Resulullah Aleyhisselâm onlarda gördüğü bazı dilekleri ve birbirlerine arka çıkmaları karşısında sırf bir ibret dersi olmak üzere, bir ay müddetle onları kendi hallerine bırakarak yakın alâkadan mahrum etti. Büyük bir irfan sahibi olan Ezvâc-ı tâhîrat'ın daha fazla islah olmaları için bu şekilde acı bir dersin olması gerekiyordu.

Bu bir ay müddetince meşrebe diye anılan çardakta yalnız başına kalmıştı, sabah ve akşam yemeğini yalnız başına yedi.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- izin alarak Resulullah Aleyhisselâm'ın huzuruna girdi. Beline bir ihram bağlayıp hurma lifinden yapılmış bir hasır üzerine uzanmış olduğunu gördü, selâm verdi. Vücudundaki hasır izlerini görünce dayanamadı, ağlamaya başladı.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Niye ağlıyorsun yâ Ömer!" diye sorduğunda:

"Yâ Resulellah! Ne diye ağlamayayım ki? Kısralar, Kayserler dünyanın zevk ve sefâsını sürerken, siz Allah katında en seçkin kul olduğunuz halde böyle bir hayat sürüyorsunuz!" dedi.

Resulullah Aleyhisselâm buyurdu ki:

"Yâ Ömer! Dünya onların, ahiretin de bizim olmasına râzı değil misin?"

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-: **"Râzıyım!"** diye cevap verdi. (Ahmed bin Hanbel)

Bir ay dolunca Resulullah Aleyhisselâm inzivadan çıkarak hanımları ile görüşmeye başladı.

Bu sırada Ahzâb sûre-i şerifindeki ilgili Âyet-i kerime'ler nâzil oldu:

"Ey Peygamber! Hanımlarına söyle: Eğer dünya hayatını ve onun ziynetini istiyorsanız, gelin size boşanma bedellerini vereyim de sizi güzellikle salıvereyim." (Ahzâb: 28)

"Eğer Allah'ı, Peygamber'ini ve ahiret yurdunu istiyorsanız, bilin ki Allah içinizden güzel davranan hanımlara büyük bir mükâfat hazırlamıştır." (Ahzâb: 29)

Bu hadiseye **"Tahyir"** adı verilir. Bir erkeğin hanımını boşanma veya yanında kalma hususunda karar vermede serbest bırakması demektir.

Bu duruma göre Resulullah Aleyhisselâm hanımlarını dünya ziyneti ile Allah ve Resul'ünü tercih etmekte serbest bırakmaya memur edilmiş bulunuyordu.

İlk olarak meseleyi Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'e açtı.

"Yâ Âişe! Sana bir şey soracağım, cevap vermekte acele etme, anne-babana sor, sonra karar ver." buyurdu ve nâzil olan Âyet-i kerime'leri okudu. O ise derhal cevap verdi. **"Yâ Resulellah! Ben bu hususta anneme babama hiç danışır mıyım? Elbette Allah'ı, Allah'ın Resul'ünü ve ahireti tercih ederim."** dedi. Diğer Ezvâc-ı tâhirat da aynı şekilde Allah ve Resul'ünü, dünya ziynetine tercih ettiler. Böylece sadâkatlerini ispat etmiş oldular.

.

O, Allah'tan gafil olmaya sebep olacak fakirlikten ve azdıracak zenginlikten hoşlanmayarak Allah'a sığınmıştır.

Bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Her zengin ve her fakir kıyamet günü dünyada rızkının geçinecek kadar verilmiş olmasını muhakkak arzulayacaktır." (İbn-i Mâce: 4140)

Bir duâları ise şöyledir:

"Allah'ım! Muhammed'in ev halkının rızkını geçinecek kadar kıl!" (İbn-i Mâce: 4139)

Böyle bir rızık sahibi ne fakir ne de zengin sayılır.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hâdis-i şeriflerinde, İslâm dinine erdirilerek Rabb'ine itaat eden, ihtiyacına cevap verebilecek derecede helâl rızık verilen ve kanaatkâr olan müminin kurtuluşa ereceğini beyan buyurmuşlardır:

"İslâm dinine erdirilen, yetecek derecede rızık verilen ve buna kanaatkâr olan kimse muhakkak ki felâh bulmuştur." (İbn-i Mâce: 4198)

Amr bin Hâris -radiyallahu anh- buyurur ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- vefat ettiği vakit geride ne dinar, ne dirhem, ne köle, ne cariye, ne de başka bir şey bıraktı. Onun bıraktıkları beyaz katırı, silâh ve yakınları için tasadduk ettiği bir tarladan ibaretti." (Buhârî. Vesâya, 1)

Hiçbir kimseye mal vasiyetinde bulunmamıştır. Zira arkasında mal bırakmamıştır.

Hadis-i şeriflerinde:

"Bize mirasçı olunmaz, bıraktığımız sadakadır." buyuruyorlar. (Müslim: 1761)

Gerçi Hayber ve Fedek'te hissesine düşmüş arazisi vardı ve fakat onları sağlığında tasadduk etmiştir.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz dileyeydi Hazret-i Allah ona dünyayı verirdi. O istemedi. Nitekim Hazret-i Allah onu "Hükümdar peygamber" veya "Kul peygamber" olmak arasında muhayyer bırakmış, o "Kul peygamber" olmayı tercih etmişti. Allah-u Teâlâ da bu tevâzusuna karşı onu, kıyamet günü insanların şefaâtçisi yaptı.

Dünya Hayatı:

"İyi bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süstür. Aranızda övünme ve daha çok mal ve evlât sahibi olmak isteğinden ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği şeyler ekicilerin hoşuna gider. Sonra o bitki kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur. İşte hayatı bu şekilde olan kimse için ahirette şiddetli azap, müminler için ise, Allah'ın mağfireti ve rızâsı vardır. Dünya hayatı insanı oyalayan aldatıcı bir zevkten başka bir şey değildir." (Hadîd: 20)

İşte dünya hayatı budur.

"Dünya hayatı aldatıcı zevkten başka bir şey değildir." (Â-i imran: 183)

Dünyayı ahirete değişen, tercih eden nice kavimler helâk olmuş gitmişlerdir.

"Zâlim olan nice memleketleri kırıp geçirdik ve onlardan sonra da başka bir topluluk var ettik.

Onlar bizim azabımızı hissettiklerinde oradan hızla uzaklaşıp kaçıyorlardı.

Kaçmayın! İçinde şımarıp azdığınız nimetlere ve meskenlerinize dönün! Çünkü sorguya çekileceksiniz.

Dediler ki: 'Vay başımıza gelenlere! Biz gerçekten zâlimlermişiz.'

Biz onları kuruyup biçilmiş ekin haline, sönmüş ateşe çevirinceye kadar bu haykırmaları sürüp gitti." (Enbiyâ: 11-15)

Dünya hayatının bir oyun, bir eğlence olması, nefsinin heva ve hevesine uyanlar içindir. Yoksa Allah-u Teâlâ bu dünyayı oyun ve eğlence olsun diye yaratmamıştır:

"Biz göğü, yeri ve ikisi arasındaki şeyleri oyun olsun diye yaratmadık.

Eğer biz oyun-eğlence edinmek isteseydik, herhalde onu kendi katımızdan edinirdik. Bunu yapsaydık böyle yapardık.

Hayır! Biz hakkı bâtilin tepesine şiddetle indirip atarız da, onun beynini parçalar. Bir de görürsünüz ki bâtil yok olup gitmiştir. Allah'a yakıştırdığınız sıfatlardan dolayı yazıklar olsun size!" (Enbiyâ: 16-18)

Dünyanın geçici oyun ve eğlencesini tercih edenlerin âkıbeti işte budur.

"İsyan Cezasız Kalmaz"

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyururlar:

"Bir memlekette zinâ ve fâiz yaygınlaşırsa, o memleket halkı Allah'ın azabını mutlaka helâl kılmış, hak etmiştir." (Taberâni)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde:

"Çalgıcı kadınlar ve çalgı aletleri türediği zaman... Kızıl rüzgâr, zelzele ve yere batma gibi... Afetleri bekleyin." buyuruyorlar.

Bunlara itibar ediliyor. Bütün fuhuş, fenalık, rezalet alenen meydanda ve bunlara rağbet ediliyor. Sanat adı altında yapılıyor ve televizyonlarda gösterilerek onca imanlar söndürülüyor. Allah-u Teâlâ onlara lânet eder, hiçbir surette onlara rahmet nazarı ile bakmaz.

Cahş'ın kızı Zeynep -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir kere telaşa: 'Lâ ilâhe illâllah' diyerek odama girdi. Baş parmağıyla onu takip eden (şehadet) parmağıyla halka yaparak;

"Yaklaşan fitne ve belâdan vay Arapların haline! Bugün Ye'cüc ve Me'cüc seddinden bu kadar delik açıldı."

Bu sırada ben; 'Yâ Resulellah! İçimizde bu kadar sâlihler varken biz de helâk olur muyuz?' diye sordum.

"Evet fıkı-ı fücür, fuhuş, masiyet çoğalınca (helâk olursunuz)" diye cevap verdi." (Buhârî Tecrîd-i sarîh: 1372)

O gün gelmezden evvel tevbe edip Allah ve Resulü'ne yönelenlere ne mutlu! Allah-u Teâlâ dilediğini dilediği şekilde kurtarır. Bu gibi kimselerin dünyası saâdet olur. Çünkü o Hakk ile idi halk ile değil.

Hadis-i şerif'te ise:

"Allah bir topluluğa azap indirince, bu azap onların hepsine dokunur. Sonra kıyamet gününde herkes kendi ameline göre haşrolunur. (Sâlihler mükâfatını görür, fâsıklar azap olunur.)" buyuruluyor. (Buhârî Tecrîd-i sarîh: 2119)

İyiler saâdet-i ebediye'ye nâil oldukları gibi cennet-i âlâ'ya girerler, en güzel bir hayatla yaşarlar, kendilerine vadolunan ilâhî mükâfatlara nâil olurken sonsuz bir hayatla müşerref olurlar.

Ve fakat azgın nankörlere gelince küfürleri sebebiyle bu azgın cahillere hazırlanmış ilk ziyafet kaynar sudur. Sonra cehenneme atılırlar. Ateş içinde yiyecekleri zakkum, içecekleri kanlı irindir. İsyân edip karşı gelenlerin cezası budur.

.

Memleketimizin yüzde şu kadarı müslüman diyoruz ancak bu kadar menhiyat işlenirken kimse bunlara mani olmuyor, ikaz etmiyor, hatta hoş görüyor. Allah-u Teâlâ'nın bir azab göndermesinden korkulur.

Nitekim Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'in bu husustaki bir hutbeleri ne kadar arza şayandır.

Şöyle buyurmuşlardır:

"Ey insanlar! Sizden önce helâk olanlar, günahlara dalmaları, yol göstericilerinin ve dinde derinleşen âlimlerinin de onları men etmemeleri yüzünden helâk olmuşlardır.

Onlar günah işlemeyi aralıksız sürdürüp, diğerleri de onları men etmeyince, kötü bir sonuç onları yakalayivermiş, başlarına cezalar gelmiştir.

Öyleyse onlara gelen azabın bir benzeri sizin başınıza gelmeden önce iyilikle emredin, kötülükten de men edin.

Bilmiş olun ki iyilikle emretmek ve kötülükten men etmek; ne rızık keser, ne de eceli yaklaştırır." (İbn-i kesir)

.

Ümmü Seleme -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetim içinde açıktan kötülükler işlenirse, o zaman Allah-u Teâlâ katından hepsine birden azap eder.

– Yâ Resulellah! Onların içinde sâlih insanlar yok mudur?

– Evet vardır.

– O halde onlara bunu nasıl yapar?

– İnsanların başına gelen onların da başına gelir. Sonra Allah'tan bir bağışlanma ve hoşnutluğa ulaşırlar." (Ahmed bin Hanbel)

Bir Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah'ım!" (A'râf: 155)

Bu bir nevi Hazret-i Allah'a sığınmak ve yalvarmaktır.

Uyan be kardeş! Şu Âyet-i kerime'yi düşün ve günahlarına tevbe et! Hazret-i Allah'tan affını iste! Allah'ın dinini, Resulullah Aleyhisselâm'ın sünnetini yaşamayı gaye edin ve azmet!

"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. O yine de çoğunu affeder." (Şûrâ: 30)

Bu Zamanda Allah-u Teâlâ'ya Yönelmenin Mükâfatı:

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı'na hitaben şöyle buyurdular:

"Siz öyle bir zamanda yaşıyorsunuz ki, kim memur olduğu vazifenin onda birini terk ederse helâk olur. Fakat öyle bir zaman gelecek ki, onlardan her kim kendisine emredilenlerin onda birini işlese kurtulacaktır." (Tirmizî)

Çok tehlikeli, çok müzayakalı, çok da kıymetli bir zaman.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hadis-i şerif'lerinde:

"Ümmetim fesada düştüğü bir zamanda Sünnet-i seniyye'ne sarılanlara yüz şehid sevabı vardır." buyuruyorlar. (Beyhakî)

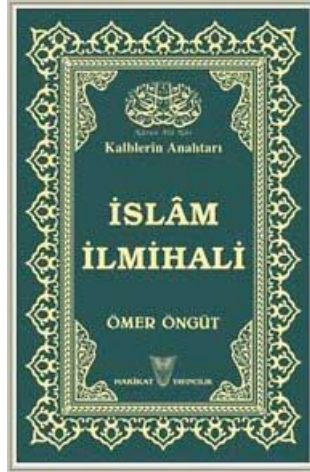
Ma'kıl bin Yesar -radiyallahu anh-den rivayet edilen diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise buyururlar ki:

"Fitne-fesadın çoğaldığı bir zamanda ibadet etmek, bana hicret etmek gibidir." (Müslim: 2948)

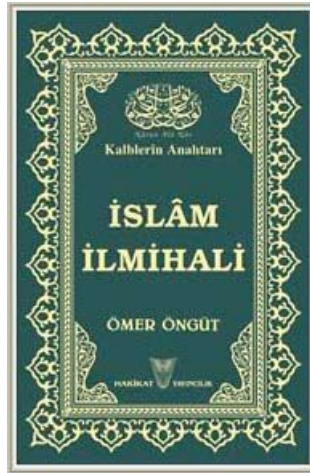
Fitne zamanında yapılan ibadetin faziletli olması, insanların ekserisi fitneye karışarak ibadetten gafil kaldıkları içindir. Allah-u Teâlâ bir kulunu muhafaza edip hıfz-u himâye ve tasarruf-u ilâhîsine aldığı zaman böyle oluyor.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Allah'a tevbe edenler, ibadet edenler, hamd edenler, oruç tutanlar, rüku ve secde edenler, iyiliği teşvik edip kötülükten vazgeçirmeye çalışanlar ve Allah'ın hududunu koruyanlar var ya, işte bu müminleri müjdele!" (Tevbe:112)

Müslüman ilâhî ahkâmı bilmeli ve yaşamaya çalışmalıdır.

Müslüman ilâhî ahkâmı bilmeli ve yaşamaya çalışmalıdır.

Ahir Zamanda Ahkâm-ı İlâhî'yi Yaşayanların Durumu:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyururlar ki:

"İnsan üzerine öyle bir zaman gelecek ki, sünneti eskitecekler ve bid'atları tazeleyeceklerdir. O gün benim sünnetime bağlanan garip kalır ve yalnız kalır. Bid'atlara bağlı olan kişi ise elli ve daha fazla arkadaş bulabilir."

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı Resulullah Aleyhisselâm'ın bu beyanı üzerine:

"Yâ Resulellah! Allah'ın selâmı senin üzerine olsun! Bizden sonra daha faziletli kullar gelecek mi?" diye sorduklarında:

"Evet! Bizden sonra daha faziletli kullar gelecek!" buyurdu.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı:

"Seni onlar görürler mi?" diye sorduklarında:

"Hayır!" cevabını verdi.

"Peki onlara vahiy mi iner?" dediklerinde:

"Hayır!" buyurdu.

"Onlar o zamanda nasıl olurlar?" dediler.

Buyurdu ki:

"Tuzun suda eridiği gibi kalpleri erir."

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı: **"Onlar o devirde nasıl yaşarlar?"** diye sorduklarında:

"Onlar o devirde kurdun sirkede yaşadığı gibi yaşarlar!" buyurdu.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı son olarak:

"Dinlerini nasıl muhafaza ederler?" dediklerinde:

"Avuçtaki kor gibidir ki; elinden onu bıraksan söner, tutsan ve sıksan elini yakar." cevabını verdi. (Abdüllâtif)

İşte bu zaman.

Nitekim yukarıdaki Hadis-i şerif'te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"O gün benim sünnetime bağlanan garip kalır ve yalnız kalır. Bid'atlara bağlı olan kişi ise elli ve daha fazla arkadaş bulabilir."

Bugün İslâm'ı yaşamaya ve tebliğ etmeye çalışan bir kimsenin durumu böyle değil mi?

Nefis ister ki; "Halkın arasına karışayım, rağbetim olsun, arkadaşım olsun."

Olsun, olsun ama imanın ne olacak?

Bu zamanda imana talip olana çok büyük müjdelere, çok büyük mükâfatlar var.

Bu müjdelere ve mükâfatlara nâil olmak hem çok kolay, hem de çok zor. Kolay çünkü bizden öyle uzun riyâzatlar, mücadeleler beklenmiyor, iman bekleniyor. Zor çünkü bu zamanda iman sahibi olmak, imanı tercih etmek gerçekten çok müşkil duruma düşmüştür.

Zaman ahir zaman, iman kurtarma zamanı.

Dikkat ederseniz, yukarıdaki birinci Hadis-i şerif'te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ne buyurdu?

"O fitneler içerisinde, sizin üzerinde bulunduğunuz inancın benzerine sınıksı yapışan bir kimse için, SİZDEN ELLİ KİŞİNİN SEVABI KADAR SEVAP VARDIR." (Ebu Dâvud - Tirmizî - İbn-i Mâce)

İşte bu fitne zamanında Asr-ı saadet'teki gibi yaşamaya çalışanların mükâfatı budur.

Hıfz-u HimayedeKilerin Mahşerdeki Durumu:

Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himayesine tasarruf-u ilâhîsine aldığı kimseler hiç şüphesiz ki bu fitnenin dışında kalacaklardır.

Nitekim Ebu Ümâme -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Birtakım fitneler olacaktır. Kişi o fitnelerde mümin olarak sabahlayacak ve kâfir olarak akşamlayacaktır.

Ancak Allah'ın, ilim ile (kalbini) ihyâ ettiği kimseler (bu tehlikeden) müstesnâdır." (İbn-i Mâce: 3954)

.

Allah-u Teâlâ kıyamet gününde Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine ve beraberindeki müminlere ikram ve ihsanların en büyüğünü yaparak taltif eder, onları mahçup edip rüsvaylığa sürüklemeyiz.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"O gün Allah Peygamber'ini ve iman edip onunla beraber olanları rüsvay etmeyecek, utandırmayacak." (Tahrîm: 8)

Zira Allah-u Teâlâ'nın vaad-i Sübhânî'si vardır. Günahları olsa bile onları örtecek ve affedecek, yüzlerini aslâ kara çıkarmayacak. Çünkü onlar o nurlu Peygamber'e uymuşlar ve o nur izinde yürümüşlerdir.

"Nurları önlerinde ve sağlarında koşup parlayacak." (Tahrîm: 8)

O nur onları cennete götüren yollarını aydınlatacak.

Gece ceryanlar kesildiği zaman insan karanlıkta kalıyor, gideceği yeri de bilemiyor bulamıyor. Mahşer karanlığını bir tasavvur buyurun. Ancak nur ihsan ettiği kimse, o nur ışığı ile önünü görür, yolunu bulur, gideceği yere gider. Nuru olmayanlar nereye gidecek?

Onları Peygamber'ine bağlayarak herkesin başının derdine düşüp perişan olduğu o günde bu şerefe erdirmesi, gerçekten de son derece imrendirici bir lütuftur.

Kendilerinden başka kimselerin yürekler acısı durumlarını görünce şöyle derler:

"Ey Rabb'imiz! Nurumuzu tamamla ve bizi bağışla. Şüphesiz ki sen her şeye kâdirsin." (Tahrîm: 8)

.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"-Müferridler yarışı kazandılar!"

"-Müferridler kimlerdir yâ Resulellah?"

"-Onlar o kimselerdir ki, Allah-u Teâlâ'nın zikrine bütün benlikleri ile dalmışlardır, başka şeylerle uğraşmazlar. Bu zikir onlardan yüklerini indirmiştir, kıyamete hafif olarak gelirler." (Hâkim)

Kur'an Okuyup Namaz Kıldığı Halde Din Namına Haramları Mübah Görenler:

Din adına fetva vermek, Allah adına konuşmak çok ciddi ve mesuliyetli bir iştir. Hele yanlışa sürükleyenler, arkalarından onca insanı sürükledikleri halde yoldan çıkarırlar Hakk'ı ve hakikati söylemeyenler büyük vebal altındadırlar.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz buyururlar ki:

"Ben size Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den bir şey haber verdiğimde onu hakikat olarak kabul ediniz. Onun dilinden yalan uydurmaktansa gökten düşerek ölmem bana daha hoş ve sevimli gelir. Ancak harp gibi hayırlı bir hile olursa, onun için söyleyeceğim sözler müstesna. Çünkü harp hiledir. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den kulağımla duyduğum şöyle buyurdular:

'Âhir zamanda yaşları küçük, tecrübeleri kıt, aklını kötüye kullanan bir zümre yetişecektir. Onlar iyiler gibi peygamberin tebligatından (âyet ve hadisten) bahsedecekler. Fakat onlar tıpkı okun hedefi delip

geçtiği gibi, İslâm'dan hemen çıkıvereceklerdir. İmanları boğazlarından ileri geçmez." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1472)

.

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- Efendimiz'den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'te Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Ümmetimden birtakım zümreler türeyecektir. Onlar Kur'an'ı öyle okurlar ki; sizin okuyuşunuz onlarınkinin yanında hiç kalır. Namazınız da namazlarına göre bir hiç kalır. Orucunuz da oruçlarının yanında bir hiç kalır. Kur'an'ı okurlar, onu lehlerine zannederler, halbuki o aleyhlerine olacaktır. Namazları köprücük kemiklerinden öteye geçmez.

Nitekim onlar, okun yaydan çıktığı gibi İslâm'dan hemen çıkacaklar. Onlarla harp eden ordunun askerleri Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-inin dilinden kendilerine ne (kadar ücret)ler takdir edilmiş olduğunu bilselerdi (başkaca) çalışmaktan mutlaka vazgeçerlerdi."

Hazret-i Ali -radiyallahu anh- bu Hadis-i şerifi ve devamını rivayet ettiği zaman Ubeyden es-Selmânî -radiyallahu anh-: **"Ey müminlerin emiri! Kendisinden başka ilâh olmayan Allah aşkına söyle! Sen bu Hadis'i Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den bizzat işittin mi?"** diye sordu.

O da: **"Kendisinden başka ilâh olmayan Allah'a yemin ederim ki evet!"** dedi. Ubeyde -radiyallahu anh- ona üç sefer yemin verdi, o da üç sefer yemin etti. (Müslim: 1066)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Saîd ve Enes -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinin bir noktasında da şöyle buyuruyorlar:

"Onlar insanları Kitabullah'a çağırırlar, fakat Kitap'tan zerre kadar nasipleri yoktur." (Ebu Dâvud: 4765)

Nitekim Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Onlar Allah'ın kelâmını değiştirmek isterler." (Fetih: 15)

.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyor:

"Âhir zamanda öyle kimseler türeyecektir ki, bunlar dinlerini dünyalığa âlet edeceklerdir. İnsanlara karşı koyun postuna bürünmüş gibi yumuşak ve güzel huylu görünürler. Dilleri şekerden bile tatlıdır, amma kalpleri kurt gönlü gibidir.

Aziz ve Celil olan Allah-u Teâlâ (bu gibi kimseler için) şöyle buyurur:

'Bunlar acaba benim sonsuz affediciliğime mi güveniyorlar, yoksa bana karşı meydan mı okuyorlar? Ululuğum hakkı için, onlara öyle ağır bir musibet vereceğim ki, aralarında bulunan yumuşak başlılar şaşakalacaklardır.'" (Tirmizî, Zühd)

.

Abdullah İbn-i Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"İleride genç bir grup ortaya çıkacak. Bunlar Kur'an'ı okuyacaklar, ancak okudukları gırtlaklarından aşağıya geçmeyecek.

Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır. Nihayet onların bu sürdürdüğü hile ve aldatma esnasında Deccal çıkacaktır."

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ- der ki:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in: "Onlardan bir grup çıktıkça kökleri kazınacaktır." ibaresini yirmi kereden fazla işittim." (İbn-i Mâce: 6034)

.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Dikkat edin! Birtakım adamlar benim havuzumun başından kayıp, develerin kovulduğu gibi kovulacaklardır. Ben onlara: 'Hey, beri gelin!' diye nidâ edeceğim. Bunun üzerine bana: 'Onlar senden sonra hakikaten (dinde) tebdilât (değişiklik, bidat) yaptılar.' denilecek. Ben de: 'Öyleyse uzak olsunlar, uzak olsunlar!' diyeceğim." (Müslim: 249)

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Dünyaya karşı zühd dilde kalmadıkça, takvâ da yapmacık hâline gelmedikçe kıyamet kopmaz." (Câmiu's-sağîr: 9856)

Nice müttaki görünen kimseler vardır ki, uzaktan baktığın zaman onu müslümanların en ön safında görürsünüz, fakat takvâ içine nüfuz etmemiştir.

•

Allah'ım iman şerefi ile müşerref, İslâm dini ile müzeyyen etsin.

Rızası dairesince, ahkâm mucibince, nur yolunda yürümeyi de bizlere nasib etsin. Amin.

[| Hakikat'te Bu Ay | Diğer Sayılar | Ana Sayfa |](#)

SORU

Baş örtüsünün kullanımı nasıl olmalıdır? Türban şekli denilen saçını topuz yapıp boneyle birlikte takmak veya deve hörgücü gibi yapmak caiz midir?

CEVAP

Değerli kardeşimiz;

Cahiliye devrinde başörtüsü vardı. Ancak enselerine bağlar ve arkaya bırakırlardı. Yakaları önden açılır, gerdanları ve boyunları görünürdü. İşte bu durumu düzeltmek için ayeti kerimede Allah Teala,

“Başörtülerini yakalarının üzerine vursunlar...”

buyurmuştur. Bu örtünün şekli ve biçimi ise önce açık yer kalmayacak şekilde başı, boyun ve gerdanlığı örtmektir. Sonra da ince ve çekici olmayan bir örtüyü kullanmaktır. Mutlaka şu ölçüde ve şöyle olmalıdır demek doğru değildir. (bk. Elmalılı, Hak Dini, Nur Suresi 31. ayetin tefsiri.)

Buna göre başörtüsünü yakaların üzerinden örtmenin hikmeti; boyun, gerdan ve göğsün örtülmesini sağlamaktır. Bu zamandaki kadın giyiminde başörtüsü pardesünün veya üst elbisenin içine bulunduğu boyun ve gerdan örtülmüş olmaktadır. Bu örtünme sağlandığına göre başörtüsünü bu şekilde bağlamak caizdir. Önemli olan, İslama uygun olarak tesettürün sağlanmasıdır.

Ancak saçları tepeye toplayıp deve hörgücü gibi yapmak sakıncalıdır.

Müslüman bir hanımın başını kapatması hem Allah'ın hem de Peygamber (asm)'in emridir. Yani yüz kısmı açık kalacak şekilde başın kalan kısmını, boyun ve göğüsleri örtmek farz-ı ayındır; açmak ise bir farzın terki sayıldığından haramdır.

Kadının taktığı başörtüsü altını gösterecek kadar ince olmamalıdır. İnce olan başörtüsü ile örtünme sağlanmış olmaz. Ayrıca insanların dikkatini çekecek şekilde açık renkli ve gösterişli başörtüsünden uzak durulmalıdır. Böyle bir başörtüsünün bir mahzuru yoktur denilemez.

Sadece baş örtüsünde değil kadının diğer dış elbiselerinde de cazip renkli kumaşlar kullanılmamalıdır. Eğer üstten örtülecek örtünün kendisi ziynet sayılabilecek renk ve görünüşte olursa ona tam örtü denilemez.

Ahzab suresi 33. ayetinde mealen şöyle buyruluyor:

"Vakarla evinizde oturun. Önceki Cahiliye kadınlarının kırıla döküle, süslerini göstererek (teberrüc) yürüyüşleri gibi yürümeyin."

Ayette geçen **teberrüc** kelimesi; Zemahşeri'ye göre; "*Genelde; gizlenmesi gereken şeyleri açmada çaba sarfetme, özelde ise; kadınların ziynetlerini ve güzelliklerini açıp yabancı erkeklere göstermesidir.*"

İmam Suyuti; "*Kadının endamlı endamlı yürümesi, başörtüsünü bağlamadan başına atıp kadınların tabii ve yapay güzelliklerini ve çekiciliklerini uygun olmayan yerlerde sergilemeleri, süs ve eylemleriyle kendilerinden yararlanma hakkı olmayanların dikkatini ve ilgilerini çekmeleridir.*" der.

Alusi ise; "*Bana göre zamanımızda müreffeh kadınların evlerinden çıkarken üstlük olarak örtündükleri örtülerde yabancıya gösterilmemesi gereken ziynet kabilindedir. Çünkü bunlar rengarenk çekici giysilerdir.*" açıklamasını yapar.

Buna göre kadınların örtüye dikkat ettikleri gibi, onun bir süs eşyası gibi olmamasına da dikkat etmeleri gerekir.

Saçları Tepeye Toplayıp Deve Hörgücü Gibi Yapmak:

Konuyla ilgili Hadis-i Şeriflerde "*deve hörgücü gibi saçları bağlamanın uygun olmadığı*" açıkça ifade edilmiştir. (bk. Müslim, Libas 125) Kadınların başlarının deve hörgüçlerine benzetilmesi çeşitli bağ ve sargılarla sararak onları büyüttükleri içindir. **Saçların deve hörgücüne benzetilmesi saçların açık veya kapalı olarak toplanıp yüksekçe bağlanması** şeklinde de anlaşılabilir. Açık olarak yapanlar daha büyük günah işlemekle beraber kapalı olanların da dikkat etmesi gerekir.

Aşırı süslü, şeffaf, göz alıcı renkte ve yaldızlı başörtüsü: Örtünmenin hedefi "dikkat çekmemek" olduğu halde, bu tür başörtüler dikkatleri üzerine toplamaktadır. Şeffaf olanlar, içini göstererek hadislere açık bir muhalefet teşkil etmektedir.

Boynu ve -baştan arkaya kayarak- saç tam örtmeyen başörtüsü: Yalnız çene altından veya enseden bir düğüm atılınca, boyun açık kalmakta ve âyette geçen "**başörtülerini yakalarının üzerine koysunlar.**" emri terk edilmektedir. Altına tülbent takılmayan ve sağlam bağlanmayan ince başörtüleri de saçın bir bölümünü açıkta bırakmakta ve Rabbimizin emri ihlâl edilmiş olmaktadır.

Allah Teala (c.c) yarattığı kişilerin fitratını (yaratılışını) en iyi şekilde bildiği için, hanımların fitratında da çekici yönlerinden dolayı, onlara çekici olan âzalarını örtmelerini emretmektedir. Bu konuda hem Kur'an-ı Kerim'deki hem de Resulullah (asm)'in sünnetindeki hükümler açıktır ve bu emirler örtünmenin farz olduğu hükmünü ortaya koymaktadır. Bu konuda bütün mezhep imamları, fıkıhcılar, hadisciler ve tefsirciler ittifak etmişlerdir.

Resulullah (asm) Müslüman hanımları ve aile reislerini uyarıyor. Tesettüre uygun olmayan giyim, tavır ve hareketlerin cennetten mahrum olmaya ve cehennem azabına neden olacağı unutulmamalıdır. Kısa dünya hayatı ve nefsimizin istekleri için ebedi hayatımızı tehlikeye atmak asla doğru değildir.

Tabi ki bunlar tövbe edildiği takdirde değişecektir. Allah tövbe edenlerin tövbelerini kabul edicidir. Allah yitiğini bulan insanın sevinmesinden daha çok günah işleyen kulunun tövbe etmesinden hoşnut olur. Öyleyse açılma gibi bir hataya düşen insanlar tövbe edip Allah'a dönsünler, Allah'ın emirlerine uygun bir şekilde hem örtünüp hemde gereği gibi ibadetlerini yapsınlar ki böylece Allah'ın cennetine erip cemaline kavuşabilsinler. Aksi halde Allah (c.c) Kur'an'ın emir ve yasaklarına uymayanlara soruyor: "**Siz nereye gidiyorsunuz.**" (Tekvir,81/26)

Evet hep birlikte kendi kendimize soralım "**Biz nereye gidiyoruz?..**"

Bu ikazları dikkate alarak hareket etmenin daha faydalı olacağını düşünüyoruz.

<http://www.sorularlailamiyet.com/a...veya-deve-horgucu-gibi-yapmak-caiz-midir.html>

Ebu Uzeynetus Sadefti ve Süleyman b. Yesar'dan; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki:

وَشَرُّ نِسَائِكُمُ الْمَتَبِّرَاتُ وَهِنَّ الْمُنَافِقَاتُ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مِنْهُنَّ إِلَّا مِثْلُ الْغُرَابِ الْأَعْصَمِ

"Kadınların şerlisi kendini beğenip kibirlenen ve (açılıp saçılarak) teberrüc yapanlardır. Onlar münafıklardır. Bu yüzden kadınlardan cennete girecek olanlar ayağı sekili karga gibi azdır."[1]

İbnu's-Seken, Ebu Uzeyne'nin sahabe olduğunu söylemiştir.[2]

İbn Mes'ûd radiyallahu anh'den: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

المختلعات والمتبرجات هن المنافقات

"(Sebepsiz olarak) Boşanmak isteyen kadınlar ve açılıp saçılan kadınlar münafıklardır."[3]

İbni Abbas radiyallahu anhuma şöyle rivayet etmiştir;

أن رسو الله صلى الله عليه وسلم لعن المتبرجات من النساء

"Rasulullah sallallahu aleyhi ve selem teberrüc yapan (açılıp saçılan) kadınlara lanet etti."[4]

Ebu Hureyre radiyallahu anh'den: Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

صِنْفَانِ مِنْ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا، قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَدْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنَّ رِيحَهَا لِيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا

"İki sınıf insan vardır ki, onlar cehennem ehlidirler; Bunlardan biri ellerinde sığırkuyruğu gibi kamçılar olup insanları dövecekler. Diğeri; **vücutlarını belli edecek elbise giyen, bu elbiselerle erkekleri meylettirmek için kırıtarak yürüyen, saçlarını deve hörgücü gibi başlarında toplayan kadınlardır ki; bunlar cennete giremeyecek ve çok uzak mesafelerden bile hissedilen cennetin kokusunu dahi duyamayacaklardır.**"[5]

Abdullah b. Amr radiyallahu anhuma'dan gelen hadiste Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurmaktadır:

سيكون في آخر أمتي رجال يركبون على السروج كأشباه الرجال ينزلون على أبواب المسجد نساؤهم كاسيات عاريات على رؤوسهم كأسنمة البخت العجاف العنوهن فإنهن ملعونات لو كانت ورائكم أمة من الأمم لخدمن نساؤكم نساء هم كما يخدمنكم نساء الأمم قبلكم

"Ahir zamanda ümmetimden, deve semerine benzer bineklere binen adamlar olacak, mescit kapılarında inecekler. Onların kadınları örtülü çıplaktırlar. Saçları deve hörgücü gibi kabaraktır. Onlara lânet edin, çünkü onlar lanetlidir. Eğer sizden sonra başka ümmetler gelmiş olsaydı sizin kadınlarınız onların kadınlarına hizmetçi olurdu, aynı sizden önceki ümmetlerin kadınlarının size hizmet ettiği gibi."[6]

Bu hadisin isnadında Abdullah b. Ayyaş b. Abbas saduk bir ravi olup, Ebu Davud ve Nesai onu zayıflıkla nitelemişlerdir. Hadiste "Onlara lanet edin" kısmı münkerdir. Kalan lafzı, Muslim'in rivayetine uygundur.

Hakim'deki rivayette ise şöyledir: **"Bu ümmetin sonunda lüks döşeklere binen adamlar olurda mescitlerinin kapılarında inerler. Onların kadınları örtülü çıplaktırlar."**

Hasen el-Basri rahmetullahi aleyh'den; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki;

ألا ومن لم رأى أهل النار فليظن إلى نساء كاسيات عاريات مائلات من غير ميل رؤوسهن كأسنمة البخت العجاف يذاب بالنار يوم القيامة

“Dikkat edin! Kim cehennemlikleri görmediyse, giyindikleri halde çıplak olan, meylettiren kadınlara baksın. Başlarını sıksa develerin hörgücü gibi yapan kadınlar Kıyamet gününde ateş ile eritileceklerdir.”[7]

Abdullah b. Amr radiyallahu anhuma şöyle demiştir:

إننا لنجد في كتاب الله المنزل صنفين في النار قوم يكونون في آخر الزمان معهم سياط كأنها أذناب البقر يضربون بها الناس على غير جرم لا يدخلون بطونهم إلا خبيثًا ونساء كاسيات عاريات مائلات لا يدخلن الجنة ولا يجدن ريحها

“Muhakkak ki Allah’ın indirdiği kitapta iki sınıfın ateşte olduğunu buluruz: Bunlardan birisi: Ahir zamanda, yanlarında bulunan sığırkuyrukları gibi kamçılarla insanları suçsuz yere döven, karınlarına ancak pis (haram kazanç) sokan bir topluluktur. Diğeri ise; Giyinmiş fakat çıplak olan, meyleden ve meylettiren kadınlardır. Bunlar cennete giremeyecekleri gibi, kokusunu dahi alamayacaklar.”[8]

Ka’b el-Ahbar rahimehullah şöyle demiştir:

يأتي على الناس زمان فيه نساء كاسيات عاريات حاليات عورات تفلات ، لهن عقص مثل أسنمة البخت ، مائلات مقتبات هاربات إلى النار

“İnsanlar üzerine bir zaman gelecek, kadınların bazıları giyinik olmalarına rağmen çıplaktırlar. Süslenip kokular sürünmelerine rağmen kokuları olmayacaktır. Deve hörgücü gibi topuzları vardır. Deve yükü gibi salınacaklar. Cehenneme doğru koşacaklar.”[9]

Yine şöyle demiştir:

مالي أرى في التوراة صفة قوم لم أرهم بعد ؟ ، فحشمة متفحشين ، في أيديهم سياط مثل أذناب البقر ، من أهل النار ، مالي أرى في التوراة صفة نساء لم أرهن بعد ؟ ناعمات كاسيات عاريات ، من أهل النار

“Bana ne oluyor ki, Tevratı henüz görmediğim bir topluluğun vasfını görüyorum? Onlar çirkinlik yapan ve yaptırانlardır. Ellerinde sığırkuyrukları gibi kamçılar vardır. Cehennem ehlidirler. Bana ne oluyor ki Tevratı henüz görmediğim kadınların vasfını görüyorum? Onlar refah içinde, giyinmiş çıplak kadınlardır ve cehennem ehlidirler.”[10]

Ebu Şakra radiyallahu anh'den; Rasulullah sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:

إذا رأيتم اللاتي ألقين على رؤوسهن مثل أسنمة البقر، فأعلموهن أنهن لا تقبل لهن صلاة

"Başlarını deve (bir rivayette sığır) hörgücü gibi yapan kadınları gördüğünüzde onlara hiçbir namazlarının kabul olmayacağını bildiriniz."[11]

Rasûlullah (s.a.s.), hafif bir elbise giyip tamamen vücut hatlarını örtmeyen kadınlara **“Onlar adı örtülü ama gerçekten çıplaktırlar”** buyurmuştur (Süyûtî, Tenvîru’l-Havâlif, c. 3, s. 103)

“Kadın, örtülmesi gereken avrettir. Dışarı çıktığı zaman şeytan ona gözünü diker.” (Tirmizî, Radâ 18)

Âişe (r.a.)’den rivâyete göre, bir gün Ebû Bekir (r.a.)’in kızı Esmâ (ki, Peygamberimiz’in baldızıdır) **ince bir elbise ile Allah Rasûlü’nün huzuruna girmişti. Rasûlullah (s.a.s.) ondan yüzünü çevirdi ve şöyle buyurdu: “Ey Esmâ! Şüphesiz kadın ergenlik çağına ulaşıncı, onun şu ve şu yerlerinden başkasının görünmesi uygun değildir.”** Hz. Peygamber bunu söylerken yüzüne ve avuçlarına işaret etmişti." (Ebû Davûd, Libâs 31, 34, h. no: 4104)

"Kim dünyada şöhret için elbise giyerse Allah ona kıyâmet gününde zillet elbisesi giydirir. Sonra da onu cehennem alevli ateşlerinde yakar." (Ebû Dâvud, Libas 5, h. No: 4029, 4030). **"Şöhret elbisesinden maksat, başkalarına câzip görünmek ve fors satmak için giyilen elbisedir"** (Şevkânî, Neylû’l-Evtâr, c. 2, s. 94)

Bir kadın, güzel kokular sürünüp, [kürk ve deri veya rengarenk dikkat çeken kumaş vs gibi] göz alıcı güzel elbiseler giyerek, bir toplumun önünden geçerse, o kadın zina işlemiş gibi günaha girer. (İbn Hibban)

Ümmetimin son dönemlerinde bir takım adamlar olacaktır. Erkekler gibi eğerlerin (bineklerin) üzerine binip cami kapılarına ineceklerdir. Hanımları ise giyinik uryandır, (giyinik çıplaktır), başları üzerinde arık deve hörgücü gibisi vardır. Onalara lanet edin. Zira onlar lanet olunmuşlardır.” (Ahmet b.Hambel - müsned nr.6786, İbn-i Hibban sahih nr:5655-7347)

Eğer sizden sonra gelecek ümmet olsaydı, bunlar da o gelecek ümmete hizmetçi olurlardı. Nasıl ki, sizden önceki ümmetlerin kadınlarının sizlere hizmetçi oldukları gibi.[Ramuz El E-Hadis/Ahmed Ziyâüddin Gümüşhanevî, Sayfa 303]

[1] Sahih. Beyhaki (7/82) İsmail el-İsbehani (Kıvamu's-Sunne), Tergib ve Terhib (1527) Taberi Tarih (11/590) İbni Hacer el-İsabe (7/9) Camiüs Sağır (4092, 9180) Elbani Sahihul Cami (3330) Feyzul Kadir (3/493) Muhlis El-Aşir (214/2) Dürrü Mensur (8/156) İbnu Katan Kitabun Nazar (s.177) Ebu Ubeyd Garibu'l-Hadis (3/101) Elbani Sahiha (1849)

[2] İbn Hacer, El-İsabe (7/7)

[3] Hasen. Ebu Nuaym (8/375-6) Hatib Tarih (3/358) Tuhfetul Ahvezi (4/307) Mirkatu'l-Mefatih (10/234) Sahiha (2/131, no 632)

[4] Hasen. Nesai Sünenül Kübra (5/396) İbni Adiy el-Kamil (2/408)

[5] Sahih. Malik (Libas,7) Müslim (2128) Ahmed (2/355, 440) Deylemi (3783) Beyhaki (2/234) Şuabu'l-İman (7801) İbn Hibban (16/500) Taberani Evsat (2/224) Darimi (isti'zan,15) İbn Teymiye Mecmu (4/402) İbnu Katan Kitabun-Nazar (s177) İbn Habib El-Gaye ve'n-Nihaye (s.213)

[6] Sahih li gayrihi. Ahmed Müsned (2/223 Hadis no: 7083) İbn Hibban (13/64) Hakim (4/483) Taberani (13/63)

[7] Mürsel. Abdulmelik b. Habib, el-Gaye ve'n-Nihaye (218)

[8] Sahih mevkuf. İbn Ebi Şeybe (7/530)

[9] Maktu. Haraitî, İ'tilâlu'l-Kulûb (206)

[10] Maktu. Hadisu İsmail b. Ca'fer (409)

[11] Zayıf. Ebu Nuaym Marife (6860) Taberani (22/370) Bezzar, Keşfu'l-Estar (3015) İbni Hacer el-İsabe (7/206) Camiu's-Sagir (644) Mecmau'z-Zevaid (5/137) Hadimi, Berika (5/346) Dumeyri Hayatu'l-Hayevan (s.133) İsnadında bulunan Mahled b. Ukbe hakkında bkz: Buhari Tarih (7/437) Ebu Hatim Cerh ve Ta'dil (8/348) İbn Hibban es-Sikat (9/185) İbn Hacer Lisan (6/9)

AÇIKLAMA

a. Hadiste ileride/yakında ifadesi sadece bildiğimiz şu ahir zamana değil, asr-ı saadetten sonra her zaman bir ahir zaman dilimidir. Ancak bu zaman ise, tam ahir zamandır. Buna göre, hadiste “SİN” harfi ile başlayan cümle ileride/yakında manalarına gelir ki, tarih içerisindeki bütün zaman dilimlerini kapsayabilir.

b. Tarih boyunca, eskiden olmayıp da daha sonraki saltanatlar devrinde belli başlı bazı kimselerin bineklere/atlara veya develere binip mescitlere gittikleri bilinmektedir. Bu onların diğer insanlardan farklı olduklarını gösterdiği için, bir gurur simgesi olarak zikredilmiş olabilir.

c. Bu ahir zamanda meydana gelen teknik ve teknolojiye bir işaret olabilir. Yani bazı kimseler içi deve semereleri gibi döşenmiş taksilere binip mescide gideceklerine bir vurgu olabilir. Bunu gurur, gösteriş, riya gibi islamin yasakladığı kötüduygularla yapanlar kınanmaktadır.

Bizce hadisteki bu kısım müdrektir. Değişik hadis rivayetlerinden parçalar alınmıştır. Çünkü ahir zamanda

açık-giyinik kadınlardan bahseden hadisler vardır. Orada erkeklerin durumu söz konusu değildir. Bu sebeple erkeklerin bineklere binip gitmelerini ifade eden rivayette “b” ve “c” maddelerinde zikredilen gerekçeler olabilir.

d. Kadınların giyinik-açık olmaları hususu gözle görülen bir hakikattir. Nice kadınlar vardır ki, belki de tesettür niyetiyle giydiği öyle dar, öyle tenteneli elbiseler var ki, İslam’ın asla tasvip etmediği bir konumdadır.

e. Başlarındaki saçlarının deve hörgücü gibi olması da açıktır. Saçlarını başlarının üzerinde toplayıp da tam deve hörgücügörünümünü veren başı açık kadınlar yanında başı örtülü kadınlar için de söz konusudur.

Bilemiyoruz belki bin yıl önce de böyle bazı durumlar söz konusu olmuş olabilir. Ancak tarihin bizim devrimizdeki konumuçok açıktır. Bunların hepsi birer gelecekte haber vermek türünden mucizelerdir. Belki de zikredilmelerinin en önemli hikmeti, gelecek insanlara bu gaybi haberler penceresinden imanlarını güçlendirme fırsatını vermektir.

f. “Eğer sizden sonra başka ümmetler gelmiş olsaydı sizin kadınlarınız onların kadınlarına hizmetçi olurdu, aynı sizden önceki ümmetlerin kadınlarının size hizmet ettiği gibi” ifadesinden şu anlaşılabilir: Zaman öyle bir değişiklik gösterecek ki, pek çok ev hanımları evde işi yapmayıp, hizmetçiler kullanacaklardır.

Özellikle, bu ümmetin kadınları başka milletlerden olan kadınları /cariyeleri kullandıkları ve kullanacakları gibi, şayet başka bir ümmet olup da onlar hakim duruma geçmiş olsalardı, onlar da -farklı millet olarak kabul ettikleri- müslüman kadınları hizmetçikullanacaklardı.

Bunun verdiği mesaj, belki de İslam ümmetinin içinde gayri müslim kadınlara dikkat çekmektir. Bir yandan fitne fesadın olmaması için yabancı kadınları aile mahremiyetine almanın yanlışlığına, diğer yandan -gayri müslim de olsa- kadınlara gereken saygıyı göstermeyen insanların durumuna dikkat çekilmiş olabilir.

Kâsiyat "giyinmiş kadınlar" demektir, âriyat da "çıplak kadınlar" demektir. Kadın, hadiste iki zıt vasıfla tavsif edilmektedir: "Giyinmiş fakat çıplak kadın." Alimler, bunu farklı yorumlara tabi tutarlar:

*** Bazıları kâsiyatı Allah'ın nimetine bürünmüş fakat şükür yönüyle çıplak yani nimetlerin şükrünü eda etmeyen kadınlar diye yorumlamıştır.**

*** Bir kısmı: Kadın kadınlık yönünü ortaya koymak, dikkatleri çekmek için, vücudunun bir kısmını örttüğü halde, diğer bir kısmını açar diye yorumlamıştır.**

*** Bir kısmı da bedenini gösteren şeffaf elbiseler giyenler kastedilmiş demiştir.**

Bu açıklamaların hepsi doğrudur. İslamî tesettüre aykırı olan bütün giyimler bu hadiste ifade edilmiş durumdadır. İslamî tesettür sadece "giyinmek" aramaz, giyinmenin tarzını da ister.

*** Belirlenen hududu örtecek büyüklükte olmalıdır; el, ayak ve yüz hariç bütün beden örtülmelidir.**

*** Vücut hatlarını gösterecek darlıkta olmamalıdır. Çok dar giyinen "giyinmiş çıplak" hükmündedir. Batı menşeli modaları takip edenler bu hallere düşmektedirler.**

* Elbise bedeni göstermemelidir. Çok ince naylon ve şeffaf elbise giyenler de giyinmiş çıplak durumundadır.

* Hadislerde yasaklanan bir başka kıyafet şöhret elbisesidir. Yani dikkatleri üzerine çekmek gayesini güden kıyafetler. İslam elbiseyi örtünmek için emrettiği halde günümüzde birçok çevreler elbiseyi örtünmeden çok dikkatleri üzerine çekme vasıtası olarak kullanıyorlar. Şu halde bu nev'e giren giyimler de giyinmiş çıplak manasına dahildir.

Mâilat: Lügat olarak eğilen, meyleden kadın demektir. Alimler umumiyetle Allah'ın gösterdiği istikametten ayrılan, yanlış istikametlere meyleden diye anlamışlardır. Bazı alimler de bu tabirle sağını solunu oynatarak, kırıtarak yürüyenlerin kastedildiğini söylemiştir. **Mümilat** da başkasını baştan çıkararak, başkasına salınarak yürümeyi öğreten kadın manasına gelir.

Başlarını deve hörgücü gibi yapacak kadınlar tabiri bilhassa günümüzün kadınlarını tasvir ediyor gibidir. Kadınlar, değişik saç modaları uygulayarak saçlarını muhtelif şekillerde bağlayarak tepelerinde hotos denen çıkıntılar teşkil etmektedirler.

Mü'min kadınlar, gerek giyecekte ve gerekse baş tuvaletinde bu hadislerin tehdidini dikkatle gözönüne alıp cennetin kokusundan bile mahrum kalmaktan korkmalıdırlar.

(bk. İbrahim Canan, Kütüb-ü Sitte Tercüme ve Şerhi)

“Mü’min kadınlara da söyle, gözlerini haramdan sakınsınlar, namuslarını da korusunlar. Ziyetlerini ise, görünmesi zarurî olan kısımlar müstesna, açığa vurmasınlar. Başörtülerini de yakalarının üzerini kapatacak şekilde iyice örtünler. Kocalarından, babalarından, kocalarının babalarından, oğullarından, kocalarının oğullarından, kardeşlerinden, kardeşlerinin oğullarından, kızkardeşlerinin oğullarından, mü’min kadınlardan, cariyelerinden, cinsî iktidarı olmayan hizmetçilerinden ve şehvet çağına gelmemiş çocuklardan başkasına ziyet yerlerini göstermesinler. Gizledikleri ziyetleri belli olsun diye ayaklarını yere vurmasınlar. Hepiniz Allah’a tevbe edin, ey mü’minler, tâ ki kurtuluşa eresiniz.” (24/Nur Sûresi 31)

“Ey Peygamber! Eşlerine, kızlarına ve mü’minlerin kadınlarına dış elbiselerinden üstlerine giymelerini söyle. Bu onların tanınıp, kendilerine eza edilmemesi için daha uygundur. Allah çok bağışlayan ve çok merhamet edendir.” (33/Ahzâb, 59)

(Ahir zamanda ümmetimin kadınları vücutlarını gösterecek elbiseler giyecekler, saçlarını da deve hörgücüne benzetecek şekilde topuz yapacaklardır. Onlar lanetlidir.) [İbni Hibban]

“Ümmetimin son dönemlerinde giyimli fakat çıplak bir takım kadınlar olacak, bunların başlarının üstü deve hörgücü gibi bulunacaktır. Onlar cennete giremez, cennetin kokusunu bile alamazlar. (Ebu Davud Libas 125, Cennet 52)

Resulullah (Aleyhissalatuvessem) ”Ateş ehlerinden iki sınıf vardır, henüz onları görmedim: Yanlarında sığır kuyruğu gibi bir şeyler taşıyıp onu insanlara vuran insanlar; giyinmiş, çıplak kadınlar ki bunlar Allah’a taatten dışarı çıkmışlardır Bunlar, başkalarını da baştan çıkarırlar Başları deve hörgücü gibidir Bu kadınlar cennete girmek şöyle dursun, kokusunu dahi almazlar Halbuki onun kokusu şu şu kadar uzak mesafeden duyulur” buyurdular.[Müslim, Cennet 53, (2857), 52, (2128)]

(Bir kadın, güzel kokular sürünüp, [kürk ve deri veya rengarenk dikkat çeken kumaş vs gibi] göz alıcı güzel elbiseler giyerek, bir toplumun önünden geçerse, o kadın zina işlemiş gibi günaha girer.)[İbni Hibban]

(Herkes baksın diye [süslü] elbise giyen, onu çıkartıp atıncaya kadar, Allahü teâlânın rahmetinden uzak olur.)[Taberani]

“Kim dünyada şöhret için elbise giyerse, Allah ona kıyâmet gününde zillet elbisesi giydirebilir Sonra da onu cehennemde alevli ateşlerinde yakar” (Ebû Dâvud, Libas 5, h No: 4029, 4030)

(Şöhret elbisesinden maksat, başkalarına câzip görünmek ve fors satmak için giyilen elbisedir. (Şevkânî, Neylü’l-Evtâr, c 2, s 94)

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: “Kim şöhret(Moda gösteriş, kendini begendirmek) elbisesi giyerse Allah ona zillet elbisesi giydirebilir.” Bir rivayette de şöyle denmiştir: “...Kıyamet günü Allah ona onun aynısını giydirebilir, sonra içinde ateşi tutuşturur.”Ravi : Hazreti İbnu ÖmerKaynak :Ebu Davud, Libas 5, (4029), 4030)

Resulullah (sallallahu aleyhi ve sellem) buyurdular ki: “Kim muktedir olduğu halde tevazu maksadıyla (Allah için) (kıymetli) elbise giymeyi terkederse, Allah kıyamet günü, onu mahlukatın başları üstüne çağırır ve dilediği iman elbisesini giymekte onu muhayyer bırakır.”Ravi : Hazreti Muaz İbnu EnesKaynak :Tirmizi, Kıyamet 40, (2483)

Kuranı kerimde ALLAH’ın Rasülünü dinlememiz bildiriliyor:

, “Rasûl size ne getirdiyse-verdiyse onu alın, sizi neden nehyetti-yasakladı ise ondan da hemen sakının-vazgeçin” buyurmuştur, (Haşr suresi, 59/7)

Kaynak: ilayevmilkiyame

12 MADDE DE ÖRTÜNME GERÇEĞİ

İslâm'a göre kadının yabancı erkeklerle olan ilişkilerde giydiği elbisenin taşıması gereken özellikleri şöylece sıralayabiliriz:

1. Kadının kıyafeti; genel olarak (el ve yüz dışında) bütün vücudu örtmesi gerekir. Giyilen örtü; saçları da içine alacak şekilde bütün vücudu kapamalıdır. Vücudu, el ve yüz dışında hangi elbise kapatıyorsa, ismi ne olursa olsun kadın onu giyebilir.

2. Elbise vücut hatlarını belli etmeyecek şekilde bol olmalıdır. Kadının dar elbise giymesi dinimizce yasaklanmıştır. Vücut hatlarını belli eden dar elbiseler giyen kadınların "giyinik çıplak" ve "cehennemlik" olduğunu peygamberimiz hadisinde haber vermektedir.

Şu hususu belirtmeliyiz ki haram olan dar giysiden kastımız giyilen dış elbisenin dar olmasıdır. Bunun dışında, bol pardesü ve çarşafın altına giyilen, büluz ve gömleklerin dar olmasında sakınca yoktur. Önemli olan dar bir kıyafetle dışarı çıkmamak ve erkeklere karşı, dar giysilerle vücudu teşhir etmemektir.

Günümüzde caddelerde, dar bir buluzla göğüslerini ve belini, dar (streç) pantolon ile kalça ve bacaklarını dışa vuran kadınlar "giyinik çıplak"lar hükmündedir.

3. İslâmî elbisenin bir özelliği de şeffaf ve ince olmamasıdır. İslâm, kadın teninin rengini gösteren kıyafetleri yasaklar. Hicâbtan maksat gizlemektir. Peygamberimiz, ince elbise giyen Hz. Esmâ'dan yüzünü çevirerek böyle giyinmesini menetmiştir.

Elbisenin ince (şeffaf) olmamasından kastımız "tenin rengini belli etmemesi" dir. Bir başka rivayette "kadının kemiklerinin iriliğini erkeklere göstermemek" olduğu belirtilmektedir.

Dışarıdan bakıldığında elbisenin içinden insanın teni görünüyorsa -elbise ister kalın, ister ince olsun- böyle bir elbise ile setr-i avretin hasıl olmayacağı belirtilmiştir. (fikhî risaleler, dr. Faruk beşer seha yay. S. 53.)

4. Müslüman kadınların giysisi, kafir kadınların giysilerine de benzememelidir. Bir hadislerinde: "bir topluluğa benzemeye çalışan kişi, benzemeye çalıştığı toplumdandır." (ebu davud, libas, 4) buyuran peygamberimiz Hz. Muhammed (sav), başka din ve başka kültürden kadınlar gibi giyinen kadınların, onlara benzeyip onlardan olacağını açıkça beyan etmiştir.

Bu konuya Abdullah Bin Amr'ın (Radıyallahu anh) şu rivayeti de açıklık getirmektedir: "Resûlullah (Sallallahu Aleyhi Ve Sellem) benim üzerimde dikkat çekici, altın renginde bir çeşit boya ile boyanmış iki elbise görünce şöyle dedi: "bunlar kafirlerin elbiselerindedir, onları giyme!"

Bu ölçüleri verdikten sonra, bir de şimdiki halimizi düşünelim. Her çağda, kadın olsun erkek olsun, kafirlerin elbiselerine benzer kıyafetler, yüce dinimiz tarafından müslümanlara yasaklanmışken, bugünkü halimiz herhalde pek iç açıcı olmasa gerek.

Şöyle bir düşünsek; halkı müslüman ülkelerin sokaklarındaki açık kıyafetli bir müslüman kızını, bir alman, bir ingiliz ya da fransız kızlarının arasına koysanız, acaba bunlar arasından 'müslüman' diye anılan kızı ayırdedebilir misiniz?

Sanırsanız hayır! O kadar birbirlerine benzeyeceklerdir ki bunlar arasında 'müslüman' olduğunu söyleyen kızın seçilmesi belki mümkün olmayacaktır.

Herkesin giysisi onun görüş ve yaşayışıyla ilintilidir, özündeki birikimin dışa vurmuş şeklidir ve kişiliğinin somutlaştırıcısıdır. Ve demektediriz ki herkesin giysisi, kişinin onun aracılığıyla konumunu başkalarına ilan ettiği ve onunla kendisini tanıttığı şiarıdır. Yani müslüman kızın giydiği kıyafet, dininin şiarı, simgesi olmalıdır.

İmanlı kadına yaraşan, kendi inancına uygun ve onu yansıttıcı elbiseleri giymektir. Kâfirlere benzer biçimde giyinmekten kesinlikle kaçınmalıdır.

5. Bir kadının giyimi, kibir maksadı taşımamalıdır. Hadîs-i şeriflerde "şöhret" karşılığı olarak geçen kibir maksadıyla giyim haram kılınmıştır.

İbnül esir der ki: "şöhret" bir şeyin açıkça meydana çıkmasıdır. Burada maksat, giydiği elbisenin renkleri başkalarının renklerinden farklı olduğu için elbisesini insanlar arasında rahatlıkla görülsün ve böylelikle herkes ona bakarak, o da onlara karşı kibirlenerek ve kendini beğenerek büyülenme (tekebbüre) kapılsın diye giyinen kimsedir.

Yüce peygamberimiz (Sallallahu Aleyhi Ve Sellem) şöyle buyururlar: "Kibirden dolayı elbiselerini sürüyen kimseye, kıyamet gününde rahmet nazarıyla allah bakmaz." (Buhari, libas, 20; müslim, libas, 42, 4)

"Kibirlenme ve çalım satma (gösteriş) olmadığı halde (bunlardan uzak kalarak) ye, iç ve giy." (ebu davud)

Bir müslümanın giyimi, başkalarını küçümsemek ve hava atmak için değil, allah rızasına ve tevazuya uygun olmalıdır.

6. Müslümanın elbisesi her an temiz olmalıdır. Kıyafetin temiz olması, aynı zamanda ibadet etmenin de şartlarındanındır.

Resûlullah (Sallallahu Aleyhi Ve Sellem) hadîsinde şöyle buyurur: "ashabım! Sizler mü'min kardeşlerinizin yanına varacaksınız. Binaenaleyh bineklerinize dikkat ediniz. Kıyafet ve elbiselerinizi düzeltiniz ki insanlar arasında parmakla görülebilecek gibi olasınız. Çünkü allah çirkinliği, çirkin söz söylemeye özenenleri sevmez." (riyazüs salihin, 11/196)

7. Bir insanın elbisesi sade ve güzel olmalı ve süslü, dikkat çekici özellikler taşımamalıdır. (yabancı erkeklere karşı) islâmi örtünmenin bu özelliğini nur suresinin 31. Ayetindeki "süslerini göstermesinler" ifadesinden öğreniyoruz.

Giysi başlı-başına ziynet olmamalıdır. Kadının dışarı çıktığında giydiği elbiseye erkeklerin bakışlarının takılmaması için dış elbise ziynet (süs/süslü) olmamalı yani sade olmalıdır.

Bunun delili şu ayet-i kerimedir: "evleriniz de oturun, ilk cahiliye devri kadınlarının açılıp saçıldığı gibi açılıp saçılarak yürümeyin." (ahzab sûresi, 33)

Peygamberimiz bir hadîs-i şerifinde: "giyimde sadelik, imandandır." (ebu davud, tereccül, 2) buyurur.

Bir toplumda bazı kadınların aşırı derecede süslü, dikkat çekici ve pahalı elbise giymesi, toplumdaki dengeyi bozar ve toplumda gösterişi hakim kılar. İslâma göre, insanların üstünlüğü elbiseyle değil ancak takva ile belirlenir.

Kur'an'a göre, elbise vücudu sadece örtmekle kalmaz, insanı aynı zamanda takvaya götüren bir araçtır. İslâm, takvayı (iç ve dış bütünlüğü) zedeleyen lüks ve dikkat çekici elbiselerin de giyilmesini hoş görmez.

İslâm dini, bir kadının israfı kaçıcı, lüks, renk cümbüşü, parlak v.b.g. Özelliklere sahip elbise giymesini tasvip etmez.

Günümüzde bazı bayanlar örtündüklerini zannederek dikkat çekici renklere (fosforlu, albenili renklere) bürünmekte ve erkeklerin dikkatini çekmektedirler. Bu kişiler, başları örtülü de olsa çarpıcı renklere büründüklerinden dolayı, hakiki manada örtünmenin gereğini yerine getirmiş sayılmazlar. Örtüden amaç kadının zinetini saklamaktır. Bunun da siyah ya da koyu renklerle daha iyi yapılacağı açıktır.

Tesettür emri ilk vahyedildiğinde ensar kadınlarının siyah elbiseler giydiklerini sabuni, "ahkamül kur'an" adlı eserinde haber vermektedir. Yine habibe binti abbad adlı hanım sahabinin "Hazreti Aişe'nin üzerinde siyah bir başörtüsü gördüm" (tabakat-ı ibn saad) rivayeti bize bu konuda örnek sayılır.

Elbisenin sade olması istenirken, tabî ki çirkin olması da kastedilmemektedir. İslâm, pejmurde bir kıyafeti de öngörmez. Elbise; lüks olmayan, saygı uyandırıcı, bakanların hafife almalarını engelleyici, bedeni yakıştırmacı özelliklere de sahip olmalıdır. İşte bu anlayışla,

giyilen elbise ideal giyimdir.

8. Bir diğer özellik de kadının örtüsünden parfüm ve güzel koku gelmemelidir. Çünkü bir kadının elbisesinden güzel koku gelmesi erkekleri cezbeder. Bir hadîsi şerifte peygamberimiz: "bir kadın güzel koku sürünerek erkeklerin arasından geçer ve erkekler o kokuyu alırlarsa o kadın zânidir (zina yapan)." (kütüb-i sitte, ibrahim canan, 7/521) demiştir.

Dinimiz kadının parfümlü elbise giymesini kendi cinsleri arasında veya kocasına karşı helâl görülür. İslâm, kadınların sokaklarda parfümlü giysilerle arzı endam etmesini ve kıyafetine koku sürünüp bunu erkeklere hissettirmesini yasaklamıştır.

9. Müslüman kadının elbisesinin boyu da itidalli olmalıdır. Dinimize göre kadının elbisesi ne kısa, ne de yerde sürünecek kadar uzun olmalı, topukları kapatacak hizada bulunmalıdır. Elbise, avret yerleri örtecek uzunlukta olmalıdır.

Giyilen kıyafet, kadının baştan ayağa kadar olan kısmını örtmelidir. Bacaklarını tamamen örtmeyen bir etek giydiği halde "benim eteğimin uzunluğu dizkapağımın altına ulaştığı için örtünmüş sayılırım" şeklinde düşünenler yanılığ içinde dirler.

Bahsettiğimiz gibi kadının avret kısmı diz kapağına kadar değil ayaklara kadar (bacaklar da dahil) olan kısımdır. En azından uzunluğu dirseklerin altına kadar uzanan eteğin altına, kalın ve cildi belli etmeyen çorap giyilirse örtünme ifa edilmiş olur.

Çarşı-pazarda, gayet uzun olduğu halde yırtmaçlı etek giyenleri de görüyoruz. Her adım atışında bacakları yırtmaçtan görülen kadınlar, peygamberimizin buyurduğu gibi "giyinik çıplaklar"dır. Onların mini eteklilerden farkı yoktur.

Günümüzde örneklerini gördüğümüz, çarşaf ya da ayak topuklarına kadar uzanıp yerde sürünmeyen tesettür kıyafetleri bu konuda ideal giysilerdir.

10. Elbise, insanı soğuk ve sıcaktan koruyacak özelliklere sahip olmalıdır. Hanefî fukehâsı "mükellefin (erkek ve kadının) avret mahallini örtecek, sıcak ve soğuktan gelebilecek her türlü zararı ortadan kaldıracak şekilde giyinmesi farzdır." hükmünde müttefiktir.

Allah'ın insana emanet olarak verdiği bedeni, dış etkilere karşı koruyucu elbise giymek de Müslümanın önemli görevlerindedir. Müslümanlar yaşadığı coğrafyaya göre elbiselerini seçerler. Arabistan'da yaşayan bir Müslüman ile kuzey kutbunda yaşayan bir Müslümanın (soğukluk ve sıcaklık açısından) aynı elbiseyi giymesi mümkün değildir. Ama elbiselerde aranan ortak özellik; elbiselerin avret yerlerini kapatıp, vücut hatlarını belli etmeyen bollukta olmasıdır.

11. Müslüman kadın, islâmi bilinçten kaynaklanmayan moda ve modern asrın zevklerine göre değil, kendi inançlarına uygun elbiseleri seçmesi inancının bir gereğidir. Kadının tesettüre uymasında ki amaç; Allah'ın rızasını sağlamaktır. İslâm'da giyimin durumu da "ameller ancak niyetlere göredir. Herkes yaptığı niyete göre karşılık görür.." hadîsin de belirtilen ölçü dahilindedir.

Yani bu dünyaya denemek için gelen kişiler, giyimiyle kimi taklit ediyorsa onunla beraber haşrolunacak, onların safında yeralacaktır.

12. Vahşî hayvanların deri ve kürklerinin elbise olarak kullanılmayacağı fıkıh kitaplarında yer almaktadır. Peygamber efendimiz, vahşî hayvanların derilerinden yapılan kürk ve samur gibi elbiseleri Müslümanlara yasak kılmıştır.

Lüks bir giyim olan vahşî hayvanların derilerinden yapılan kıyafet hem hüküm bakımından, hem de dikiş yönünden islâma ve hicâba aykırıdır.

Kaynak:islamdatesettur.blogspot.com